MINISTERUL DE INTERNE

DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

securitatea

STRICT SECRET

Nr. 2 (66) – 1984

PENTRU PATRIA NOASTRĂ, REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA !

securitatea

1984

Exemplar nr. 641

STRICT SECRET

Cuprins

pag.

* * *

Doctrina militară a României socialiste — expresie a intereselor supreme ale poporului 5

In sprijinul invăţămintului de specialitate

Cerinţe actuale vizind intărirea angajării şi disciplinei in muncă, organizarea riguroasă a activităţii ofiţerilor de securitate pentru realizarea la timp şi in cele mai bune condiţii a sarcinilor incredinţate — general-maior Aron BORDEA ; general-maior Emil MACRI ; colonel Gavrilă VĂLEAN ; colonel Ştefan BLAGA 14

Executarea ireproşabilă a sarcinilor in cadrul misiunilor de securitate şi gardă — datorie fundamentală, de importanţă excepţională a tuturor efectivelor Ministerul de Interne — colonel Alexandru ŞULEA 28

Sarcini sporite ale cadrelor P.C.T.F. pentru prevenirea şi contracararea acţiunilor intreprinse din exterior in vederea introducerii ori scoaterii pe căi ilicite in şi din ţară de materiale cu conţinut duşmănos — general-maior Ion GHENOIU 37

Sporirea eficienţei in prevenirea unor fenomene de natură să afecteze realizarea programului energetic naţional. Unele cerinţe pe linia măsurilor in acţiunile „Atomul" şi „Energia" — lt. colonel Irinel GRUIA şi căpitan Dumitru BĂDESCU 42

Acţiuni ostile ale serviciilor de spionaj sub acoperirea turismului individual. Organizarea muncii informativ-operative pentru descoperirea şi controlarea acestora — lt. colonel Gheorghe ILIESCU şi căpitan Constantin MOCANU 46

Dezbateri — opinii

Analiza și exploatarea informațiilor (continuare) — colonel Ion GEAGLĂ 51

Descoperirea adevăratelor cauze ale unor evenimente deosebite din obiectivele economice — premise ale unor activități de prevenire eficiente — colonel Vasile BUCURA 61

Autoapărarea, necesitate și cerință de bază în viața și activitatea cotidiană a lucrătorilor de securitate — colonel Gheorghe CEAUȘU, maior Emil CHICINAȘ și căpitan Constantin AIOANEI 64

Filatelia și spionajul — maior Gabriel BUNECI . 70

Cadran profesional

Prevenirea extinderii activității „stiliste" în Capitală maior Ionel GRIGOROIU și lt. major Florin MĂRGINEANU 75

Finalizarea cazului „Năvodul" — lt. colonel Gheorghe COSTEA 79

Din presa de peste hotare

Spionaj și trădare în Elveția (serial) — lt. colonel Dumitru DĂNĂU 81

* * *

Bibliografie la temele pentru pregătirea de specialitate a cadrelor de securitate (pentru convocările din anul 1984). 87

Publicația este editată în cadrul Centrului de informatică și documentare
Redactori : locotenent-colonel Dumitru DĂNĂU și maior Ana PĂUNA

Comanda 057.

Apărut : iunie 1984

„Construirea societății socialiste are loc în condiții internaționale complexe, ale existenței politicii de forță, a conflictelor militare și războaielor, a menținerii pericolului unui război mondial. În asemenea împrejurări, România socialistă are datoria să ia toate măsurile pentru dezvoltarea capacității de apărare, pentru organizarea, instruirea și înzestrarea armatei, astfel ca, în orice împrejurări, aceasta să-și îndeplinească îndatorirea sacră față de popor, de a apăra cuceririle revoluționare, independența și suveranitatea sa. Pornim de la faptul că apărarea patriei constituie îndatorirea fundamentală a întregului nostru popor. De aceea, este necesar să dezvoltăm toate formele de pregătire militară și de apărare a țării, să întărim și să dezvoltăm activitatea gărzilor muncitorești, a unităților de pregătire militară a tineretului, să organizăm apărarea teritorială în care — așa cum am menționat — autoconducerea și autoaprovizionarea reprezintă un factor de importanță deosebită. Pornind de la această concepție, să întărim și să dezvoltăm continuu legăturile dintre armată și popor, să dezvoltăm o largă conlucrare, în pregătirea de luptă a armatei cu gărzile muncitorești și unitățile de pregătire militară a tineretului, cu masele largi populare. Armata constituie brațul înarmat al poporului, ea trebuie să slujească în orice împrejurări poporul, să apere cuceririle revoluționare, independența și suveranitatea țării".

NICOLAE CEAUȘESCU

(Cuvîntare la Plenara lărgită a C.C. al P.C.R. din 1—2 iunie 1982).

DOCTRINA MILITARĂ A ROMÂNIEI SOCIALISTE – EXPRESIE A INTERESELOR SUPREME ALE POPORULUI

Dezvoltarea impetuoasă, fără precedent, a societății noastre socialiste, ca urmare a profundelor transformări revoluționare inițiate și orientate de Congresul al IX-lea al P.C.R., a impus cu necesitate abordarea originală, novatoare și a problemelor majore ale apărării independenței și suveranității naționale, în concordanță cu natura și dinamica actualei etape istorice. La fel ca în întreaga viață social-economică, și în gîndirea militară s-au produs mutații, prin cristalizarea, pentru prima dată în istoria multimilenară a poporului nostru, a unei concepții originale, unitare cu privire la apărarea patriei străbune și, pe această bază, a doctrinei militare, în conformitate cu cerințele, posibiltățile, particularitățile și condițiile țării noastre.

Din punct de vedere militar, necesitatea elaborării unor doctrine militare a fost dictată de transformarea războiului într-un fenomen social tot mai complex. Fiind purtat de armate din ce în ce mai numeroase, organizate pe tot mai multe eșaloane, războiul și-a amplificat dimensiunile și formele ; scopul său nu mai putea fi realizat printr-o singură bătălie generală, ci printr-un număr de operații desfășurate simultan sau succesiv, pe spații din ce în ce mai mari. Ca o consecință firească, conducerea războiului s-a complicat considerabil și, pentru realizarea ei, au fost constituite noi organe cu o specializare diversă și incadrate cu un personal numeros. Toate acestea au impus necesitatea elaborării unei concepții unitare, care, insușită de către toți participanții la război, să stea la baza intregii pregătiri și desfășurări a conflictelor armate, să permită făurirea unei unități de gîndire și de acțiune, fără de care convergența eforturilor pentru realizarea scopurilor politico-militare devenise imposibil de realizat.

Concepția partidului privind apărarea patriei constituie o importantă parte componentă a teoriei sale generale referitoare la edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate în România. Ea abordează o sferă largă de probleme și reprezintă un sistem unitar de principii și teze prin care se stabilesc scopul și liniile directoare privind întărirea permanentă a capacității de apărare a țării, căile prin care patria noastră își asigură

condițiile favorabile necesare edificării, în deplină siguranță, a societății socialiste multilateral dezvoltate. Toate acestea se găsesc sintetizate în Programul Partidului Comunist Român, adoptat la cel de-al XI-lea Congres, și constau in : întărirea, in continuare, a capacității de apărare a patriei ; participarea intregului popor la apărarea cuceririlor revoluționare, a independenței și suveranității țării ; întărirea armatei prin ridicarea nivelului pregătirii de luptă și politice și asigurarea dotării ei cu mijloace de luptă moderne ; intensificarea activității gărzilor patriotice și pregătirii militare a tineretului ; dezvoltarea colaborării armatei române cu armatele celorlalte țări socialiste, în concordanță cu alianțele la care participă România.

Avind in vedere insemnătatea pe care o are apărarea națională in condițiile situației internaționale actuale, fundamentarea unei doctrine militare naționale, pe baze științifice, constituie una din realizările de importanță istorică ale poporului nostru.

Elaborind doctrina militară a statului român, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al P.C.R., comandantul suprem, a reunit, într-un tot organic, cerințele realităților din prezent ale țării cu experiența de luptă glorioasă a poporului nostru dobindită de-a lungul istoriei sale milenare, pe fondul unei situații internaționale complexe și contradictorii. „După cum se știe — arăta secretarul general al partidului —, istoria omenirii, deci și istoria poporului român, este istoria dezvoltării forțelor de producție și relațiilor sociale, istoria luptei de clasă, a luptelor împotriva asupririi și dominației străine, pentru eliberare națională și dezvoltare de sine stătătoare, istoria înfruntării continue între vechi și nou. În același timp, istoria omenirii este jalonată de relațiile dintre diferite popoare și state, de formarea și apoi dispariția unor imperii, de lupta popoarelor pentru apărarea ființei proprii, a ființei lor naționale *).

Ca urmare a unei asemenea concepții, doctrina militară românească reprezintă, in primul rind, o reflectare a profundelor mutații revoluționare intervenite în viața economică și social-politică a patriei, care impun noi cerințe, dar care oferă și noi posibilități de realizare a apărării naționale. În același timp, ea constituie o valorificare superioară a tradițiilor istorice ale poporului român in lupta sa îndelungată dusă pentru eliberare socială și națională, pentru independență și suveranitate.

Doctrina militară fundamentată de secretarul general al partidului reflectă, de asemenea, marile transformări revoluționare petrecute pe plan mondial, caracteristica vieții internaționale actuale și, în acest cadru, poziția statului nostru socialist care face parte din rindul țărilor mici și mijlocii în curs de dezvoltare și care, totodată, sprijină acțiunile desfășurate de către țările nealiniate. Din acest punct de vedere, trebuie arătat că actuala doctrină militară românească oglindește politica externă

* Nicolae Ceaușescu, Expunere cu privire la stadiul actual al edificării socialismului în țara noastră, la problemele teoretice, ideologice și activitatea politică, educativă a partidului, prezentată la Plenara lărgită a C.C. al P.C.R. din 1—2 iunie 1982, Edit. politică, București, 1982, p. 8.

de destindere, independență, pace și colaborare promovată de partidul și statul nostru.

În procesul de fundamentare a doctrinei militare naționale, s-au mai avut în vedere poziția strategică a țării noastre, așezarea ei la convergența unor direcții de operații importante de pe teatrul european de acțiuni militare de sud-vest, suprafața relativ mică a statului, precum și condițiile geoclimatice ale teritoriului național.

Un alt pilon de bază al noului edificiu doctrinar îl constituie factura psihică a poporului român, dornic de libertate, înaltele calități moral-politice ale maselor populare, pregătirea superioară, politică și profesională a acestora, virtuțile ostășești deosebite ale militarilor armatei noastre.

Totodată, s-a ținut seama de existența armatei de tip nou, făurită de partid în anii construcției socialiste, înzestrată cu armament și tehnică militară modernă și care dispune de o înaltă capacitate de luptă, fiind permanent gata ca, împreună cu intregul popor, să respingă orice agresiune împotriva statului nostru. De asemenea, a fost fructificată pentru prima oară într-o formă completă și pe deplin corespunzătoare realităților țării îndelungata experiență proprie în adoptarea unor structuri organizatorice care să permită participarea întregului popor la apărarea patriei.

Punind la temelia doctrinei militare realitățile concrete din țara noastră, experiența militară proprie, secretarul general al partidului a ținut seama și de învățămintele rezultate din conflictele armate desfășurate în lume, în special din războaiele duse de unele țări mici și mijlocii care au fost puse în situația de a respinge o agresiune declanșată împotriva lor de către state cu un potențial militar ridicat, precum și de implicațiile revoluției tehnico-științifice contemporane in domeniul militar. Ca urmare, în conținutul doctrinei noastre militare a fost încorporat tot ceea ce a creat mai valoros teoria și practica militară mondială și corespunde condițiilor țării.

Așadar, doctrina militară națională reprezintă ansamblul principiilor, tezelor și ideilor adoptate de statul român privind apărarea cuceririlor revoluționare, a independenței, suveranității și integrității teritoriale a țării prin folosirea puterii armate împotriva oricărui agresor, pregătirea tuturor forțelor și mijloacelor necesare în acest scop și ducerea războiului întregului popor *). Această definiție reliefează atît obiectul de studiu al doctrinei noastre militare, cit și concepția pe care aceasta este fundamentată.

* În literatura noastră militară se dau și alte definiții, mai largi, ale doctrinei militare românești, în care se include o parte din problematica sa, cum ar fi, de pildă, organizarea, înzestrarea, conducerea forțelor și mijloacelor necesare apărării armatei etc.

În deplină concordanță cu obiectul său, doctrina militară românească cuprinde în conținutul său principii, teze și idei privind : caracterul, trăsăturile și concepția strategică de ducere a războiului întregului popor; forțele participante la război, structura generală și destinația lor; direcțiile de dezvoltare a artei militare naționale; obiectivele prioritare și conținutul principal al pregătirii militare și politice a armatei și a celorlalte componente ale sistemului apărării naționale; orientările de bază referitoare la pregătirea teritoriului și a economiei naționale pentru apărare; orientarea activității de înzestrare cu armament și tehnică militară a armatei și a celorlalte componente ale sistemului apărării naționale; opțiunile referitoare la realizarea conducerii tuturor forțelor și mijloacelor participante la război.

Definirea conținutului, trăsăturilor și a concepției strategice de ducere a războiului, ce ar putea să-i fie impus statului nostru de un eventual agresor, ocupă locul central în ansamblul tezelor și ideilor doctrinare. La baza rezolvării ei a stat aprecierea pe care secretarul general al partidului a făcut-o asupra esenței social-politice a unui eventual război pe care l-ar putea duce România socialistă, arătînd că acesta nu poate fi decît un război de apărare, dus de către întregul nostru popor. Pornind de la această apreciere, doctrina militară națională a elaborat caracterul și trăsăturile războiului întregului popor din punct de vedere militar, precizînd tipul de armament folosit pentru ducerea lui, amploarea sa și celelalte trăsături caracteristice.

Caracterul războiului întregului popor și concepția strategică de ducere a acestuia reflectă principiul fundamental potrivit căruia apărarea patriei constituie cauza și opera întregului nostru popor.

În perfectă consonanță cu caracterul, trăsăturile și concepția strategică de ducere a războiului, au fost elaborate tezele și ideile privind forțele participante la desfășurarea acestuia, structura generală și destinația lor. Ele au fost structurate în forțe armate și diverse formațiuni de apărare, inclusiv de rezistență. În cadrul acestor teze și idei un loc important îl ocupă cele referitoare la ponderea diferitelor forțe luptătoare și la proporția în care trebuie dezvoltate, determinînd conținutul opțiunilor privind înzestrarea cu armament și tehnică militară a armatei și a celorlalte componente ale sistemului apărării naționale.

Din concepția strategică de ducere a războiului întregului popor decurg, de asemenea, tezele și ideile privind direcțiile de dezvoltare a artei militare românești, care ocupă un loc important în conținutul doctrinei militare naționale. Din direcțiile de dezvoltare a artei militare românești derivă tezele și ideile prin care se stabilesc obiectivele prioritare și conținutul principal al pregătirii militare și politice a armatei și a celorlalte elemente ale sistemului apărării naționale.

Doctrina militară națională include în conținutul său și orientările de bază referitoare la pregătirea teritoriului și a economiei naționale pentru apărare. Ele indică principiile și direcțiile de acțiune pentru executarea unui sistem unitar de lucrări de infrastructură a teritoriului, care să sporească calitățile naturale ale acestuia, să asigure îmbinarea criteriilor politico-militare cu cele economico-sociale și să permită participarea întregului popor la ducerea războiului. În același timp, pornind de la rolul hotărîtor pe care îl are potențialul economic în ansamblul factorilor care determină capacitatea de apărare a țării, doctrina militară formulează cerințele ce se pun în fața economiei naționale pentru asigurarea ducerii războiului, principiile și direcțiile de acțiune din timp de pace pentru valorificarea întregului potențial economic al patriei și subordonarea acestuia, în caz de necesitate, eforturilor de apărare.

Doctrina militară mai cuprinde în conținutul său teze și idei orientative referitoare la înzestrarea tuturor forțelor participante la ducerea acțiunilor de luptă atît cu armament și tehnică militară cu un grad ridicat de complexitate, cît și cu armament ușor, în funcție de : concepția strategică privind ducerea războiului întregului popor ; destinația și ponderea diferitelor categorii de forțe ale armatei și celorlalte elemente ale sistemului apărării ; condițiile de relief din țara noastră ; cerințele revoluției tehnico-științifice contemporane ; posibilitățile concrete economice și financiare ale țării etc.

Printre tezele și ideile doctrinei noastre militare o mare importanță o prezintă cele care exprimă opțiunile privind conducerea forțelor participante la război. Ele direcționează constituirea unui sistem de conducere unitar, apt să coordoneze eforturile tuturor organelor investite cu responsabilități în domeniul apărării naționale, stabilirea atribuțiilor, ierarhiei și relațiilor dintre acestea (de subordonare sau de cooperare), în timp de pace și de război, atît la nivel național, cît și pe plan local.

Fiind elaborată pe baza concepției materialist-dialectice și istorice despre apărarea patriei socialiste, a ideologiei și politicii Partidului Comunist Român, doctrina noastră militară se remarcă, în primul rînd, prin caracterul său științific. Acesta este totodată determinat de includerea în conținutul doctrinei militare a tot ceea ce are mai valoros teoria și practica militară mondială și corespunde necesităților apărării societății românești actuale, iar în formularea opțiunilor sale s-au avut în vedere implicațiile pe care uriașa revoluție științifică și tehnică le are asupra fenomenului militar.

Doctrina militară românească are un profund caracter național. Ea reflectă pe deplin principiul fundamental al concepției partidului potrivit căruia apărarea patriei este cauza și opera întregului nostru popor. Fiind rezultatul aplicării creatoare a concepției materialist-dialectice și istorice la condițiile țării noastre, doctrina militară națională se remarcă prin originalitate și este o elaborare nouă, care poartă amprenta stilului novator de abordare și soluționare a tuturor problemelor pe care le ridică edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră, a clarviziunii proprii fondatorului ei, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**.

O altă trăsătură importantă a doctrinei militare naționale o constituie caracterul său realist, pe care l-a căpătat ca urmare a evaluării științifice a locului României în contextul actualei situații internaționale,

precum și a posibilităților reale de care dispune ca țară în curs de dezvoltare.

Doctrina militară românească are un caracter defensiv, exclusiv de apărare, care rezultă fără echivoc din întregul său conținut și, în primul rînd, din obiectivul strategic urmărit, elaborat și reafirmat de nenumărate ori de conducătorul partidului și statului nostru.

Doctrina militară națională are, de asemenea, un caracter unitar, care îi este conferit, pe de o parte, de fundamentele sale ideologice și politice, iar pe de altă parte, de rolul și funcția sa organizatorico-aplicativă.

În sfîrșit, o altă trăsătură a doctrinei militare românești constă în caracterul ei dinamic, deschis înnoirilor. Potrivit acestei trăsături, concepția unitară a statului român privind problemele fundamentale ale apărării naționale este supusă unui proces permanent de dezvoltare și îmbogățire a conținutului său cu noi teze și idei rezultate din transformările ce au loc pe plan intern, în structura și suprastructura societății noastre socialiste, precum și din dinamica situației internaționale.

Obiective și direcții de acțiune stabilite în Directiva comandantului suprem pentru perfecționarea pregătirii de luptă și politice a armatei

Doctrina militară națională direcționează și orientează procesul instructiv-educativ prin fixarea obiectivelor și sarcinilor sale principale în fiecare perioadă a dezvoltării acestuia. În etapa actuală, Directiva comandantului suprem fixează obiectivele și sarcinile ridicării activității armatei, în perioada 1981—1985, pe trepte calitativ superioare. Într-o amplă fundamentare doctrinară, Directiva a fixat obiectivul central al întregii activități a armatei, care constă în creșterea capacității de luptă a armatei, perfecționarea continuă a pregătirii ei pentru ca, împreună cu organele și unitățile Ministerului de Interne, gărzile patriotice, formațiunile de pregătire militară a tineretului și cu formațiile de apărare civilă, să fie în măsură să treacă în cel mai scurt timp la îndeplinirea oricărei misiuni, să dea lovituri nimicitoare agresorului care ar atenta la cuceririle revoluționare ale națiunii noastre, la independența, suveranitatea și integritatea teritorială a statului român.

Potrivit orientărilor doctrinei militare naționale, pentru realizarea obiectivului central, principalele direcții ale instruirii și educării cadrelor constau în: călirea politică și ideologică a tuturor militarilor; cunoașterea temeinică a armamentului și tehnicii de luptă din dotare; însușirea unei game variate de forme, metode și procedee de pregătire și ducere a acțiunilor de luptă în raport cu condițiile de relief și de climă din țara noastră; formarea deprinderilor tuturor luptătorilor de a duce acțiuni hotărîte pentru apărarea și eliberarea localităților, nimicirea blindatelor, a avioanelor, în special a celor care acționează la înălțime mică, a desantului aerian, trupelor inamice; asigurarea unei permanente disponibilități și operativități, prin intensificarea pregătirii unităților pentru mobilizare; intensificarea activităților de pregătire în comun a armatei cu ale celorlalte elemente ale sistemului apărării naționale; perfecționarea și diversificarea bazei materiale a instrucției; întărirea disciplinei și ordinii militare.

Pentru realizarea unei noi calități, superioare, în toate domeniile pregătirii militare și politice, pe primul plan al procesului instructiv-educativ se situează călirea politico-ideologică și educarea militarilor de toate gradele, formarea unor luptători cu înalte calități moral-politice și cu alese virtuți ostășești, care să poată îndeplini în cele mai bune condiții toate misiunile încredințate.

O direcție de bază a desfășurării procesului instructiv-educativ o constituie dezvoltarea pregătirii tehnice a tuturor militarilor, prin cunoașterea și folosirea temeinică a armamentului și tehnicii din dotare. Avînd în vedere dotarea actuală și de perspectivă cu armament și tehnică de luptă din cele mai moderne, dezvoltarea pregătirii tehnice a tuturor militarilor capătă o importanță deosebită. Ea se exprimă în gradul de cunoaștere a armamentului și tehnicii din dotare, punerea de acord a metodelor și procedeelor de acțiune cu caracteristicile tehnico-tactice ale noilor mijloace de luptă, precum și în respectarea regulilor de exploatare și întreținere, păstrare și depozitare.

In cadrul sarcinilor procesului instructiv-educativ, la loc de frunte se află asigurarea însușirii unei game variate de forme, metode și procedee de pregătire și ducere a acțiunilor de luptă, în raport cu condițiile de relief și de climă din patria noastră.

Realizarea acestei cerințe doctrinare de prim ordin impune studierea temeinică a zonei de responsabilitate a fiecărei unități militare, în scopul de a desprinde concluzii referitoare la influența pe care o exercită terenul, anotimpul, regimul de precipitații, temperaturile scăzute sau ridicate, sistemul de hidroameliorații și localitățile asupra pregătirii și ducerii acțiunilor de luptă.

De asemenea, potrivit orientărilor doctrinei militare naționale, este necesar ca, în procesul instructiv-educativ, să se acorde o atenție deosebită formării deprinderilor de a duce acțiuni de luptă pentru apărarea și eliberarea localităților împotriva blindatelor, a aviației desantului aerian, trupelor aeromobile, de cercetare-diversiune și a grupurilor teroriste inamice. Pentru apărarea sau eliberarea localităților este necesar ca trupele și celelalte elemente ale sistemului apărării naționale să fie foarte bine instruite, prin formarea de deprinderi temeinice pentru a duce lupta pe căile de acces spre localități, nemijlocit pe acestea, în interiorul lor, pe obiective importante, zone și platforme industriale.

În condițiile războiului întregului popor, lupta împotriva blindatelor inamicului constituie o componentă de bază a apărării, căpătînd un caracter permanent, ceea ce impune ca organizarea acesteia să fie restudiată și reconsiderate părerile cu privire la mijloacele, modalitățile, metodele și procedeele de ducere a luptei împotriva lor. În acest scop, va trebui să se asigure instruirea militarilor de toate armele și a luptători-

lor din formațiunile de apărare pentru ducerea acțiunilor de luptă împotriva blindatelor ca vînători de tancuri.

Întrucît în concepțiile strategice contemporane ale unor armate străine aviația, desantul aerian, trupele aeromobile, de cercetare-diversiune și grupurile teroriste ocupă un loc din ce în ce mai mare, pericolul pe care-l reprezintă pentru stabilirea apărării fac necesare cunoașterea caracteristicilor și a modului de acțiune ale acestora, cît și a metodelor și procedeelor de combatere și nimicire a lor.

O altă direcție principală de desfășurare a pregătirii de luptă se referă la asigurarea unei permanente disponibilități și operativități a unităților. Aceasta presupune menținerea unei înalte capacități combative a comandanților și tuturor cadrelor, fapt ce impune perfecționarea sistemului de alarmare și de mobilizare. În condițiile actuale, este cunoscut că agresorul, dispunînd inițial de o mare superioritate de forțe și tehnică, va urmări să-și atingă scopurile într-un timp cît mai scurt.

Totodată, planurile de alarmă, precum și cele care se referă la ridicarea capacității de luptă trebuie să fie judicios întocmite, să asigure trecerea fiecărei unități în timp scurt la îndeplinirea unei misiuni direct din locurile de dislocare permanentă. Aceasta presupune o bună organizare a scoaterii și pregătirii pentru luptă a armamentului, autovehiculelor și celorlalte mijloace de înzestrare, pentru aducerea cît mai repede a cadrelor în unități, scurtarea timpului de ieșire a acestora în punctele de adunare, actualizarea oportună a conținutului documentelor pentru alarmă și a celor care se referă la ridicarea capacității de luptă a trupelor, acordîndu-se o mare atenție situațiilor cînd efectivele și tehnica militară se găsesc la diferite activități în afara locului de dislocare permanentă. In acest scop, comandanții și statele majore trebuie să acorde o atenție sporită actualizării permanente a planurilor de mobilizare.

Avînd în vedere cerințele actuale ale instruirii cadrelor, o sarcină importantă o constituie modernizarea și diversificarea bazei materiale a procesului de instrucție și educație. Pentru realizarea acestei sarcini se depun eforturi considerabile și se alocă importante mijloace materiale și financiare. În acest sens, cercetarea științifică își aduce o contribuție tot mai mare la modernizarea continuă a bazei materiale de instrucție și de învățămînt, la asimilarea procedeelor și tehnicilor științifice de conducere.

În raport cu cerințele etapei actuale, Directiva comandantului suprem prevede ridicarea calității bazei tehnico-materiale, care să permită desfășurarea pregătirii într-o succesiune logică, apropiată de realitățile cîmpului de luptă, formarea deprinderilor și menținerea antrenamentului, însușirea cunoștințelor legate de folosirea mijloacelor de luptă din înzestrare. În acest fel se asigură instrucției un pronunțat caracter practic-aplicativ, punîndu-se accentul pe instrucția tactică, instrucția tragerilor, conducerea mașinilor de luptă, instrucția de specialitate, pregătirea fizică etc.

In spiritul principiilor doctrinei militare naționale, instruirea și educarea cadrelor trebuie realizate într-o strînsă unitate dialectică cu pregătirea celorlalte componente ale sistemului apărării naționale, prin exerciții, aplicații și alte modalități de pregătire comună. Pentru transpunerea în practică a acestei cerințe, trebuie să acordăm un sprijin nemijlocit și continuu pregătirii militare a gărzilor patriotice și a celorlalte formațiuni de apărare.

In ansamblul sarcinilor procesului instructiv-educativ, întărirea disciplinei și ordinii militare ocupă un loc central, deoarece forța unei armate a fost asociată din cele mai vechi timpuri cu disciplina și ordinea fermă. Acest adevăr este cu atît mai valabil în războiul întregului popor, în cadrul căruia situațiile complexe și amploarea acțiunilor de luptă, marea diversitate de forțe participante la război, varietatea tehnicii militare, ponderea sporită pe care o are cooperarea amplifică importanța preciziei și sincronizării, a operativității și promptitudinii, deci însemnătatea ordinii și disciplinei militare. Acestea potențează forța fiecărui element al sistemului apărării naționale, sudează părțile componente într-o unitate indisolubilă.

În etapa ce o străbate armata noastră, sub semnul exigențelor Directivei comandantului suprem, obiectivele și conținutul pregătirii politice și militare de specialitate sînt deosebit de complexe. Există însă toate condițiile ca ele să fie înfăptuite așa cum ne cere comandantul suprem, deoarece armata dispune de organizații de partid puternice, de cadre competente și cu o bogată experiență, de tineri cu cunoștințe tehnice și culturale tot mai bogate și calități moral-politice tot mai ridicate, de o bază tehnico-materială corespunzătoare.

Comandanții, toți factorii de conducere au datoria de onoare ca, împreună cu organele și organizațiile de partid, să militeze cu toată fermitatea și pasiunea pentru afirmarea spiritului revoluționar în efortul de îndeplinire a obiectivelor pe care le ridică pregătirea politică și militară în noua etapă de dezvoltare a patriei noastre, pentru ca unitățile armatei noastre să fie întotdeauna bine pregătite, în măsură să răspundă chemării partidului, comandantului nostru suprem, în scopul ca, împreună cu întregul popor, să dea o ripostă hotărîtă oricăror încercări de a atentat la cuceririle revoluționare, la independența și integritatea teritorială a patriei.

Cerinţe actuale vizînd întărirea angajării şi disciplinei în muncă, organizarea riguroasă a activităţii ofiţerilor de securitate pentru realizarea la timp şi în cele mai bune condiţii a sarcinilor încredinţate

Cu numeroase prilejuri, conducerea Departamentului Securităţii Statului a cerut aparatului de securitate să se angajeze cu toată răspunderea, la un înalt nivel de disciplină şi ordine, în executarea ireproşabilă a ordinelor şi misiunilor, condiţie sine qua non a unei noi calităţi in intreaga activitate specifică de apărare a cuceririlor revoluţionare socialiste.

În scopul inţelegerii practice — pe citeva linii de muncă — a acestei problematici, au fost invitaţi să facă unele precizări tovarăşii : general-maior Aron Bordea, şeful Direcţiei I, general-maior Emil Macri, şeful Direcţiei a II-a, colonel Gavrilă Vălean, locţiitor al şefului Direcţiei a III-a şi colonel Ştefan Blaga, şeful U.S.L.A.

General-maior ARON BORDEA :

Concepţia P.C.R. cu privire la apărarea patriei socialiste, la asigurarea securităţii statului, este clar exprimată în Constituţia ţării, în doctrina militară românească, în cerinţele Directivei comandantului suprem privind pregătirea armatei în perioada 1981—1985 şi se întemeiază în primul rînd pe realităţile economice, sociale şi politice din R. S. România, pe analiza profundă, materialist-dialectică a realităţilor contemporane în dinamica lor, a caracterului şi particularităţilor epocii noastre. În acelaşi timp, această concepţie se întemeiază pe valorificarea tradiţiilor poporului român în lupta sa îndelungată pentru existenţa şi dezvoltarea de sine stătătoare, pentru emancipare socială, pentru independenţă şi suveranitate.

Conţinutul şi implicaţiile fenomenelor petrecute în lume după cel de-al doilea război mondial, evoluţia evenimentelor ce au loc în condiţiile actuale în viaţa internaţională au confirmat pe deplin, cu exactitatea verificării în practică, justeţea aprecierilor partidului nostru cu privire la rolul, sarcinile şi răspunderile ce revin securităţii statului.

Din documentele de partid, din Directivă, din ordinele şi orientările comandantului suprem formulate cu deosebită claritate cu diferite prilejuri, rezultă pregnant direcţiile principale de acţiune ale organelor de securitate, din acestea decurgînd şi sarcinile concrete, specifice ale aparatului de informaţii interne.

În vederea îndeplinirii misiunii de bază — cunoaşterea, prevenirea şi neutralizarea oricăror acţiuni cu caracter fascist, naţionalist-iredentist sau de propagandă ostilă orînduirii socialiste — aparatul de informaţii interne acţionează pentru :

— cunoaşterea şi stăpînirea temeinică a situaţiei informativ-operative în problemele, obiectivele, locurile, mediile date în competenţă ;

— organizarea pe criterii ştiinţifice a întregii activităţi, în raport cu particularităţile sectoarelor din sfera de preocupare ;

— prevenirea săvîrşirii de infracţiuni, alte activităţi cu caracter ostil sau fapte cu implicaţii pentru securitatea statului ;

— participarea activă la educarea cetăţenilor în spiritul legalităţii socialiste şi dezvoltarea măsurilor de informare a maselor populare asupra unor fapte infracţionale, urmărindu-se crearea unei atmosfere de respingere a oricăror activităţi ostile ;

— întărirea continuă a legăturii cu masele de oameni ai muncii, cu organismele democraţiei socialiste, organele de stat şi obşteşti, în scopul respectării cu fermitate a legilor ţării ;

— dezvoltarea vigilenţei şi creşterea intransigenţei tuturor factorilor responsabili faţă de persoanele pretabile să comită acte sau fapte antisociale, aplicarea cu fermitate a legalităţii socialiste ;

— folosirea convergentă, cu maximă eficienţă a tuturor mijloacelor, metodelor şi procedeelor muncii de securitate, precum şi a unor măsuri cu caracter administrativ şi educativ ;

— analiza permanentă a situaţiei informativ-operative din sfera de preocupare, studierea aprofundată a tuturor datelor şi informaţiilor obţinute, pentru desprinderea de concluzii cu privire la mutaţiile produse, tendinţele de evoluţie a faptelor şi fenomenelor, şi aplicarea măsurilor corespunzătoare de prevenire şi neutralizare ;

— amplasarea reţelei informative în raport cu nevoile de cunoaştere, informare şi stăpînire a situaţiei operative şi completarea permanentă a acesteia cu persoane competente, capabile şi cu posibilităţi de informare.

La baza realizării în bune condiţiuni de către ofiţerii de securitate a sarcinilor ce le revin stau următoarele cerinţe :

● Pregătirea politică, profesională, juridică şi militară, multilaterală şi temeinică, prin studierea şi cunoaşterea perfectă a documentelor de partid, a ordinelor, instrucţiunilor de muncă, a Programului de măsuri al Departamentului Securităţii Statului, a celorlalte programe şi planuri existente în problemele din competenţă.

● Militarea pentru dezvoltarea discernămîntului în vederea înţelegerii caracterului politic al activităţii de securitate.

● Organizarea riguroasă pe priorități a sarcinilor și folosirea cu maximă eficiență a timpului de muncă. Planificarea și realizarea în mod ritmic a sarcinilor profesionale.

● Dezvoltarea spiritului de angajare și mobilizare, perfecționarea stilului și metodelor de muncă ; să se depună un efort susținut în realizarea sarcinilor la timp și de calitate.

● Creșterea gradului de conștiință și răspundere al tuturor cadrelor din aparatul de informații interne — înțelegerea deplină a comandamentelor sociale, etico-morale și profesionale, dezvoltarea pasiunii pentru munca de securitate, a devotamentului nemărginit pentru idealurile socialismului și comunismului, patriotism fierbinte și iubire a gliei strămoșești.

● In întreaga activitate să se dovedească integritate morală, tărie de caracter, dîrzenie, tenacitate, curaj, cinste, spirit de sacrificiu.

● Creșterea operativității în verificarea și clarificarea informațiilor, în neutralizarea și descurajarea elementelor ostile prin aplicarea celor mai adecvate măsuri de securitate.

● Creșterea fermității față de elementele dușmănoase din țară și emisarii centrelor reacționare din străinătate.

● Folosirea eficientă a efectivelor și mijloacelor de care dispunem, exploatarea cu maximum de randament a acestor mijloace.

● Dezvoltarea cooperării și coordonării eforturilor între unități și compartimente pentru valorificarea complexă a informațiilor, fără a genera implicații politice sau pretexte care să poată fi folosite de cercurile reacționare în propaganda ostilă statului nostru.

General-maior EMIL MACRI :

Întreaga activitate a partidului și statului nostru este orientată în etapa actuală spre înfăptuirea cu consecvență a vastului Program de dezvoltare economico-socială a țării, stabilit de Congresul al XII-lea și Conferința Națională ale partidului de ridicare a României pe o treaptă superioară de dezvoltare, a înfăptuirii obiectivului fundamental de trecere în acest cincinal la un nou stadiu de dezvoltare a patriei noastre.

Analizînd în spirit comunist atît rezultatele pozitive, cît și unele deficiențe și lipsuri care s-au manifestat în unele sectoare de activitate, Plenara C.C. al P.C.R. din 21—22 martie a.c. a adoptat noi hotărîri, care să conducă la realizarea scopului propus — trecerea României în rîndul țărilor socialiste mediu dezvoltate.

Așa cum s-a subliniat la plenară, se va avea în continuare în vedere realizarea programului energetic și de materii prime, reducerea consumurilor energetice, de combustibil, carburanți, de materii prime în general, sporirea gradului de recuperare și refolosire a materialelor și subansamblelor. O atenție deosebită se va acorda ridicării calității și nivelului tehnic al producției, creșterii productivității muncii, aplicării ferme a acordului global, realizării producției pentru export, a programului

amplu de investiții. În domeniul agriculturii trebuie să obținem o recoltă record în acest an.

În acest context, Mesajul adresat la cea de-a 35-a aniversare a organelor de securitate, ordinele, orientările și indicațiile primite permanent din partea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, comandantul suprem al forțelor armate, pun în fața tuturor cadrelor Departamentului Securității Statului cerința majoră a realizării unei calități superioare în întreaga activitate de apărare a cuceririlor revoluționare, a avutului general al poporului, a independenței și suveranității naționale, a integrității teritoriale a patriei noastre. Înfăptuirea acestui deziderat presupune din partea tuturor lucrătorilor de securitate, în mod obligatoriu, o angajare și o disciplină fermă în muncă, organizarea riguroasă a întregii activități, sporirea continuă a vigilenței și capacității operative, intransigență în aplicarea legilor, astfel ca orice încercare de a se atenta la securitatea statului să fie imediat depistată și neutralizată.

Conștient de rolul, sarcinile și misiunile încredințate, aparatul de contrainformații în sectoarele economice și-a orientat ferm întreaga activitate în direcția creșterii calității, eficienței măsurilor de prevenire a infracțiunilor, a oricăror fapte și fenomene prin care se pot aduce prejudicii intereselor societății, avutului poporului sau care sînt de natură să provoace pagube materiale ori evenimente soldate cu victime omenești, urmărindu-se asigurarea unei depline legalități în obiectivele economice.

Conducerea unității, biroul organizației de partid, celelalte cadre cu funcții de răspundere ale aparatului de contrainformații în sectoarele economice acționează cu prioritate pentru aplicarea consecventă a prevederilor Programului special de măsuri privind îmbunătățirea activității organelor de securitate, cu atribuții în domeniul economiei naționale — aprobat de comandantul suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, la 30 decembrie 1983.

Acest program a fost studiat de către întregul aparat de contrainformații în sectoarele economice, iar cu prilejul dezbaterilor organizate și desfășurate atît în cadrul unității centrale de profil, cît și la compartimentele corespondente din teritoriu s-a insistat pe însușirea și înțelegerea corectă de către toți ofițerii a sarcinilor concrete ce le revin.

S-a trecut la inițierea unor măsuri adecvate, la o mai riguroasă planificare a activităților cu stabilirea responsabilităților întregului efectiv de cadre — vizînd în primul rînd implicarea mai profundă a tuturor în problematica cu care se confruntă aparatul, întărirea disciplinei în muncă, dezvoltarea simțului de răspundere personal și creșterea competenței profesionale.

Urmare a acțiunilor întreprinse atît pe linie de partid, cît și profesională s-a trecut la aplicarea neabătută a măsurilor aprobate de secretarul general al patidului, iar în urma controalelor și analizelor efectuate a rezultat că, în cursul anului 1984, activitatea de contrainformații în sectoarele economice a înregistrat o îmbunătățire de ansamblu a muncii, concretizată în obținerea unor rezultate pozitive pe linia prevenirii. Astfel :

— Au fost analizate multilateral și aprofundat situațiile informativ-operative din obiectivele date în răspundere, punîndu-se accent deosebit pe identificarea tuturor elementelor care, prin antecedente politice,

sociale sau penale ori prin atitudinea prezentă, sînt pretabile la acțiuni cu caracter contrarevoluționar în domeniul economic, precum și a oricăror stări de lucruri negative din obiective, de natură să afecteze buna desfășurare a activităților, interesele sau prestigiul țării în domeniul economic.

Aceasta a permis lărgirea și conturarea mai precisă a bazei de lucru, asigurîndu-se un control riguros asupra persoanelor despre care se cunosc date ce ridică suspiciuni pe linia muncii de securitate, precum și acelor care nu-și îndeplinesc sarcinile la locul de muncă, creînd stări de pericol ce pot determina evenimente cu consecințe grave pentru economia națională. În perioada ianuarie-aprilie 1983, au fost identificate și luate în atenția organelor de contrainformații economice un număr sporit de persoane din aceste categorii, dintre care pentru o mare parte au fost începute verificări prin mijloacele specifice muncii de securitate, urmînd ca și celelalte cazuri să fie verificate în mod eșalonat pînă la sfîrșitul anului 1984.

— A fost analizat potențialul informativ din obiectivele economice, urmărindu-se capacitatea surselor de a sesiza la timp situațiile necorespunzătoare și pericolele ce pot apărea, precum și modul în care sînt asigurate locurile de muncă, în primul rînd cele vulnerabile, punctele de comandă și dispeceratele de conducere automată a proceselor tehnologice.

Pe această bază s-a stabilit ca, pînă la sfîrșitul semestrului I al anului 1984, să fie sporit simțitor numărul de surse de informare cu care va fi perfecționată supravegherea informativă a locurilor și punctelor vulnerabile.

De asemenea, s-a acționat pentru atragerea la colaborare organizată a ofițerilor și subofițerilor de rezervă. Pînă în prezent, au fost realizate aproape 50% din recrutările planificate, din care aproape jumătate sînt specialiști.

Concomitent au fost stabilite măsuri privind reinstruirea întregului potențial informativ, punîndu-se accent pe obținerea de informații despre elementele potențial periculoase, cele care, prin încălcarea frecventă a normelor de lucru specifice locurilor de muncă, creează situații ce pun în pericol obiectivele în care își desfășoară activitatea, ascultători și colportori ai știrilor transmise de posturile de radio reacționare ce lansează zvonuri și răspîndesc idei nocive în rîndul personalului muncitor.

— S-au intensificat acțiunile de apărare a secretului de stat și de protejare a specialiștilor români, urmărindu-se supravegherea permanentă a străinilor care vin în obiectivele economice pentru asistență tehnică, specializare sau tratative, verificarea cetățenilor români care au fost la post ori specializare în străinătate, călătoresc frecvent în exterior sau vin în contact cu parteneri străini în cadrul acțiunilor de cooperare, precum și cunoașterea în permanență a situației informative din locurile unde se testează sau experimentează tehnologii, instalații, utilaje sau componente noi, în care funcționează stații pilot ori se fabrică produse cu destinații speciale.

În acest scop au fost reanalizate toate informațiile ce se dețin despre cetățeni străini, fiind selecționate cazurile ce ridică suspiciuni deosebite pentru a fi verificate prin mijloace specifice. Totodată, au fost stabilite măsuri concrete pentru verificarea eșalonată a cetățenilor ro-

mâni suspecți de divulgare a unor date cu caracter secret de stat și reactualizarea tabelelor cu specialiștii și temele de cercetare — proiectare ce trebuie apărate prin măsuri specifice de securitate, din institutele de cercetare, proiectare și inginerie tehnologică.

De la începutul anului și pînă în prezent au fost pregătite contrainformativ peste 70 000 de persoane, din care circa 9 000 individual.

— S-a acționat mai operativ pentru creșterea eficienței informării factorilor competenți cu privire la faptele și fenomenele negative din sectoarele economice. Datele stabilite în urma verificării informațiilor s-au reflectat în conținutul a 42 de intervenții preventive întocmite de Direcția a II-a și prezentate conducerii Departamentului Securității Statului pentru informarea conducerii superioare de partid și de stat, a unor ministere și altor organe centrale ; compartimentele teritoriale au făcut peste 7 000 de intervenții preventive la conducerile obiectivelor ; în circa 2 500 cazuri au fost informate organele locale de partid.

Datele și informațiile cu privire la situațiile deosebite din diferite obiective sau în legătură cu cazurile în care, cu toate intervențiile făcute pe plan local, nu s-a acționat corespunzător, au fost prezentate conducerilor ministerelor economice de resort care au dispus luarea de măsuri pentru înlăturarea stărilor de pericol.

Menționăm că a intrat în practică prezentarea periodică, conducerilor ministerelor economice, a situațiilor mai deosebite din obiectivele subordonate, prilej cu care se stabilesc și măsuri pentru îndepărtarea stărilor de pericol.

— Cooperarea cu celelalte organe ale Ministerului de Interne se desfășoară mai organizat, realizîndu-se un schimb de informații mai larg și diversificat. În peste 180 de cazuri referitoare la infracțiuni care aduc prejudicii deosebite economiei naționale, avînd, prin consecințele lor, caracter contrarevoluționar, se acționează în comun cu organele de miliție, pe bază de planuri de cooperare.

De asemenea, s-a îmbunătățit și dezvoltat cooperarea cu organele de procuratură și justiție, atît în ceea ce privește schimbul, verificarea și exploatarea informațiilor, cît și în documentarea ori finalizarea cazurilor aflate în cercetare.

— Au fost stabilite măsuri ca Direcția a II-a împreună cu Serviciul independent cadre, învățămînt și organizare-mobilizare să reanalizeze cadrul organizatoric al aparatului de contrainformații în sectoarele economice în vederea reașezării mai bune a efectivelor în funcție de nevoi, atît la nivelul unității centrale de profil, cît și la compartimentele specializate din toate securitățile județene și a municipiului București.

Cu toate rezultatele pozitive obținute, trebuie arătat că în munca pe care o desfășoară aparatul de contrainformații în sectoarele economice s-au înregistrat și mai persistă unele lipsuri atît în cunoașterea situației operative, cît și în ceea ce privește eficiența acțiunilor cu caracter preventiv.

Astfel, în unele sectoare se mai mențin neajunsuri în legătură cu lărgirea bazei de lucru și asigurarea controlului informativ al tuturor persoanelor potențial periculoase.

De asemenea, în lucrarea și finalizarea dosarelor de urmărire informativă, nu întotdeauna se valorifică cu operativitate informațiile ini-

ţiale şi nu se utilizează suficient mijloacele şi metodele avansate ale muncii de securitate. Semnificativ este în acest sens cazul deosebit de grav înregistrat de compartimentul de profil de la I.M.B. — Securitate în acţiunea „RUTIERUL", unde nu s-a putut preveni scoaterea frauduloasă din ţară a unui grup de persoane de către conducători auto T.I.R.

În obiectivele de cercetare-proiectare şi inginerie tehnologică baza de lucru nu reflectă suficient problematica de securitate, fiind încă lăsate în afara supravegherii informative persoane cu preocupări, atitudini şi relaţii suspecte.

Deşi volumul lucrărilor de verificare şi avizare a persoanelor din acţiunile „ALFA" şi „ATLAS" este destul de mare şi în continuă creştere, rezolvarea lor nu se face întotdeauna la nivelul calitativ şi în termenele ordonate.

Nu se acţionează cu toată hotărîrea pentru clarificarea suspiciunilor existente asupra unor persoane din obiectivele economice care pe timpul îndeplinirii diferitelor misiuni în străinătate au comis fapte de natură să lezeze securitatea statului.

Din acest punct de vedere, situaţii necorespunzătoare sînt la toate securităţile judeţene : Bihor, Mureş, Satu-Mare, Vîlcea, Constanţa, Hunedoara, Iaşi, Maramureş, Bistriţa-Năsăud, Suceava şi îndeosebi la Securitatea municipiului Bucureşti.

Deficienţe mai există şi în ceea ce priveşte cunoaşterea faptelor şi fenomenelor din obiectivele economice, îndeosebi în cele cu foc continuu ori care prezintă un grad sporit de pericol în exploatare, precum şi în unităţile care produc pentru export, din care cauză activitatea de prevenire a unor evenimente cu consecinţe grave sau a unor infracţiuni cu caracter contrarevoluţionar nu se ridică la nivelul cerinţelor. Evenimentele produse la Intreprinderea „6 Martie" Zărneşti, Intreprinderea de utilaj chimic Rîmnicu Vîlcea şi cel de la Combinatul petrochimic Teleajen sînt semnificative în acest sens.

În ceea ce priveşte acţiunile de prevenire în sfera relaţiilor de comerţ exterior, neajunsurile constatate în anii anteriori, deşi s-au redus numeric, se mai menţin încă ridicate, îndeosebi la exportul de vagoane, autobuze, autocamioane, tractoare, autoturisme, nave maritime şi fluviale, produse chimice, mobilă, confecţii, mărfuri care se realizează în obiectivele de pe raza de competenţă a securităţilor judeţene : Constanţa, Galaţi, Arad, Olt, Argeş, Prahova, Mureş, Bihor, Neamţ, Suceava, Bistriţa-Năsăud, Sibiu, Alba, Brăila, Iaşi, Buzău şi a municipiului Bucureşti.

Se impune ca aparatul de contrainformaţii în sectoarele economice să se implice mai mult în depistarea actelor de corupere, a furturilor şi delapidărilor, precum şi a altor infracţiuni prin care diferite elemente aduc mari pagube economiei naţionale, săvîrşind infracţiuni care, prin consecinţele lor, au caracterul unor acţiuni contrarevoluţionare.

De asemenea, unele deficienţe mai există şi în ceea ce priveşte prevenirea scurgerii de informaţii, supravegherea străinilor ce vin în obiectivele economice (securităţile judeţene Argeş, Timiş, municipiul Bucureşti), precum şi în privinţa ritmului de creştere a reţelei informative (securităţile judeţene Arad, Vaslui, Cluj, Covasna, Harghita), a calităţii acesteia (securităţile judeţene Constanţa, Botoşani, Călăraşi, Giurgiu, Sibiu), şi a stăpînirii situaţiei operative referitoare la starea de spirit.

Neajunsurile existente încă se datoresc în primul rînd faptului că nu în toate compartimentele (atît la nivel central, cît şi teritorial) s-a reuşit a se imprima de către şefi activităţii subordonaţilor un caracter mai angajant, ofensiv şi militant.

În activitatea unor colective persistă manifestări de formalism, superficialitate şi chiar indisciplină în muncă ce se repercutează asupra eficienţei măsurilor de prevenire. Există încă situaţii cînd nu se asigură un control permanent asupra îndeplinirii sarcinilor şi se dovedeşte lipsă de exigenţă în tragerea la răspundere a celor ce nu execută la timp şi în bune condiţii ordinele.

Neajunsurile existente încă se datoresc, în parte, insuficientei angajări în muncă, cu maximum de răspundere, a unor şefi de servicii şi de problemă, insuficientei preocupări pentru efectuarea unor analize de profunzime din care să rezulte concluzii menite să ducă la creşterea eficienţei activităţii de contrainformaţii în sectoarele economice.

Avînd în vedere orientările şi indicaţiile comandantului suprem cu privire la sarcinile ce le avem de îndeplinit, conducerea unităţii, organizaţiile de bază, sub îndrumarea Comitetului de partid al Departamentului Securităţii Statului, vor acţiona în continuare pentru dezvoltarea simţului de răspundere al comuniştilor, pentru o organizare şi conducere riguroasă a muncii, maximă angajare personală şi un control sistematic asupra modului în care se îndeplinesc sarcinile şi misiunile ordonate.

Colonel GAVRILĂ VĂLEAN :

Mesajul adresat de tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, comandantul nostru suprem, lucrătorilor Departamentului Securităţii Statului, cu prilejul împlinirii a 35 de ani de la crearea organelor de securitate, constituie un document de excepţională însemnătate. Prin ideile, tezele şi indicaţiile preţioase pe care le conţine — ilustrînd extraordinara capacitate a secretarului general al partidului de a sesiza cu promptitudine şi perspicacitate noile cerinţe ale dezvoltării vieţii sociale — mesajul înarmează organele şi organizaţiile de partid, pe toţi lucrătorii de securitate, cu elemente calitativ noi menite să imprime stilului şi metodelor de muncă un suflu nou, vigoare, rigurozitate şi dinamism.

O inestimabilă valoare orientativă, mobilizatoare şi practică o au ideile din mesaj care se referă la : necesitatea manifestării plenare a noii calităţi şi în activitatea organelor de securitate, a tuturor lucrătorilor din acest sector ; aplicarea şi respectarea strictă a legislaţiei socialiste — ca expresie a voinţei şi intereselor întregului popor ; sporirea fermităţii pentru prevenirea oricăror încălcări şi abateri de la normele şi reglementările societăţii noastre, de la regulile de convieţuire socială ; vigilenţa, intransigenţa revoluţionară şi atitudinea necruţătoare de care trebuie să dea dovadă organele de securitate faţă de toţi cei care se pun în slujba duşmanilor ţării, trădează interesele naţiunii noastre, ale patriei socialiste, pentru a zădărnici orice tentative de a lovi în interesele poporului.

Executarea acestor sarcini la nivelul înaltelor cote de exigență și eficiență cerute de comandantul nostru suprem impun cu necesitate perfecționarea stilului și metodelor de muncă ale organelor și organizațiilor de partid, ale tuturor ofițerilor de securitate, pentru a asigura realizarea la timp și în cele mai bune condiții a misiunilor încredințate.

Cerințele actuale, fundamentale, ale perfecționării stilului și metodelor de muncă ale aparatului de contraspionaj — așa cum rezultă ele din ordinele și indicațiile comandantului suprem, din documentele de partid și cu deosebire din cuvîntarea secretarului general al partidului la Consfătuirea de lucru pe problemele muncii organizatorice și politico-educative din 2-3 august 1983 de la Mangalia — sînt :

1. **O susținută activitate de cunoaștere și înțelegere temeinică a rațiunilor de ordin politic, practic, ale hotărîrilor de partid și legilor țării — premisă majoră a aplicării lor cu toată fermitatea.**

La specificul activității de contraspionaj aceasta se impune cu atît mai mult, cu cît activitatea noastră are un profund caracter politic. Apelul comandantului suprem adresat aparatului de securitate de a-și aduce o contribuție sporită la „apărarea cuceririlor socialiste, a independenței și suveranității patriei“ și de a manifesta o „atitudine necruțătoare față de toți cei care se pun în slujba dușmanilor țării, trădează interesele națiunii noastre“ vizează în modul cel mai direct esența politică a muncii de contraspionaj și trasează misiunea de bază a acestui profil, întrucît printre instrumentele principale folosite de puterile imperialiste în încercările lor de a lovi în independența și suveranitatea R. S. România se află, la loc de frunte, serviciile de spionaj.

Înțelegerea caracterului eminamente politic al sarcinilor aparatului de contraspionaj înlătură o abordare strict tehnicistă a misiunilor încredințate și pericolul unui profesionalism îngust, oferă discernămîntul necesar și soluții optime în aplicarea unor prevederi de ordine la situațiile complexe existente.

2. **Organizarea temeinică a muncii fiecărui colectiv, a fiecărui ofițer, repartizarea judicioasă a forțelor în vederea cuprinderii și realizării tuturor sarcinilor ce ne revin — condiție esențială a unui stil de muncă partinic revoluționar.**

În primul rînd, se impune ca apartul de contraspionaj să înțeleagă sarcinile ce-i revin din Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului, să le concretizeze în planuri de muncă pînă la nivelul de lucrător, cu obiective, termene și răspunderi precise. Acest lucru implică o prognozare temeinică în baza unei analize exigente a situației operative, atît de către ofițerii de contraspionaj care au în răspundere obiective, cît mai ales de cei care lucrează în probleme, pe spații, pe linii de muncă, unde problematica și aria de acțiune sînt mai dificil de circumscris.

Dar, așa cum sublinia tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, cît de bune ar fi planurile, ele rămîn simple hîrtii dacă nu se acționează cu toată răspunderea pentru realizarea lor. În cazul aparatului de contraspionaj, ne-

realizările cele mai vizibile — la unele colective — privesc mai ales recrutările de străini și finalizările cu rezultate operative.

În vederea asigurării realizării integrale a sarcinilor, se impune perfecționarea sistemului de control și, mai ales, întărirea răspunderii personale și autoexigenței ofițerilor de contraspionaj, pentru a fi prezenți cu măsuri, la timpul și locul necesar, la nivelul cerut de cunoașterea, prevenirea și neutralizarea acțiunilor adversarului.

Deficiența semnalată de secretarul general referitoare la faptul că uneori se începe o activitate, apoi se abandonează și se începe alta, este resimțită și la unele colective de contraspionaj, reflectîndu-se cel mai pregnant în modul cum se realizează unele programe de măsuri pe probleme ca „ALFA“, „RUTIERUL“ etc.

Subliniem din nou importanța factorului organizatoric, întrucît deficiențele în acest sector duc la nerealizarea și la irosirea de forțe.

3. **Întărirea ordinii și disciplinei, îndeplinirea neabătută a hotărîrilor de partid, a legilor și altor acte normative — necesități stringente ale etapei actuale.**

Acestea sînt condițiile sine qua non ale îndeplinirii misiunilor, avînd în vedere atît caracterul politic al sarcinilor aparatului de contraspionaj, cît și rolul acestuia în asigurarea aplicării legii în domeniile date în răspundere.

Dacă respectarea hotărîrilor de partid, precum și a legislației este o obligație generală, ea este cu atît mai imperioasă în cazul unui organ investit cu răspunderi de asigurare a respectării acesteia și de către alte foruri și persoane.

În cazul contraspionajului, ordinea și disciplina — indispensabile bunei funcționări a unui organism militar — trebuie să aibă în permanență în vedere atît rigoarea profesională pe care o presupune confruntarea cu un adversar care cunoaște și folosește metodele muncii secrete, cît și particularitățile ce decurg din posibilitatea generării unor implicații externe.

4. **Promovarea consecventă a spiritului revoluționar, ofensiv, a angajării totale și, la nevoie, a spiritului de sacrificiu.**

În activitatea de contraspionaj, spiritul revoluționar — ca principală componentă politică profesională a fizionomiei profesionale a lucrătorului pe acest profil —, inițiativa și ofensiva continuă sînt condiții fără de care nu ne putem asigura ascendentul necesar cunoașterii și combaterii acțiunilor de spionaj. Pe această linie, se impune necesitatea intensificării preocupărilor ofițerilor de contraspionaj în vederea penetrării serviciilor de informații străine de care se ocupă — sarcină de mare răspundere, tipic ofensivă și caracteristică tuturor serviciilor secrete moderne.

Realizarea complicatelor sarcini ce revin contraspionajului implică de multe ori depășirea unor dificultăți serioase, presupune eforturi, dăruire și sacrificii. Se știe că multe momente ale acțiunilor de spionaj se consumă la ore tîrzii (uneori noaptea) sau la mari distanțe de locul unde persoanele respective își desfășoară în mod obișnuit activitatea, după

ore sau chiar zile de autoverificări şi alte măsuri de precauţie, care pun la încercare răbdarea, disponibilitatea şi capacitatea de efort a ofiţerului de contraspionaj, imaginaţia şi ingeniozitatea acestuia. Fără un angajament total, acolo şi atunci cînd situaţia operativă o cere, ofiţerul de contraspionaj nu numai că nu-şi va putea îndeplini sarcinile, dar va putea desconspira lucrări sau pierde momente operative irepetabile sau ocazii ce revin la mari intervale de timp.

5. Ridicarea permanentă a nivelului de pregătire politică, profesională, ştiinţifică şi de cultură generală.

Ca activist de partid într-un domeniu special, ofiţerul de contraspionaj trebuie să aibă o pregătire politică multilaterală, solidă, bazată pe studiul aprofundat al documentelor partidului nostru ; totodată, pentru a putea combate ideologia adversarului — şi pentru a-i înţelege acţiunile şi atitudinile — el trebuie să cunoască şi modul de gîndire filozofică şi cultura acestuia, lucruri care, din păcate, în cazul unor ofiţeri de contraspionaj se află doar în faza de deziderat.

Profilul ofiţerului de contraspionaj trebuie să se bazeze pe o cultură profesională solidă, formată din cunoştinţe privind forme şi metode de acţiune moderne, mijloace ştiinţifice folosite în acţiunile de informaţii, precum şi cunoştinţe de drept, psihologie, de limbi străine ori din alte domenii, în funcţie de problemele de care răspunde, de structura bazei de lucru şi, uneori, chiar de particularităţile reţelei.

Colonel ŞTEFAN BLAGA :

Pentru cadrele Unităţii speciale de luptă antiteroristă, care îndeplinesc misiuni deosebit de importante şi în condiţii de mare diversitate, ordinea şi disciplina regulamentare, spiritul de dăruire, angajarea, fermitatea, vigilenţa, curajul şi hotărîrea în acţiune constituie cerinţe şi, în acelaşi timp, imperative fără de care nu se pot obţine rezultatele spre care tindem.

Tocmai această legătură între necesitatea menţinerii unei discipline ferme, dezvoltarea calităţilor cerute aparatului antiterorist şi rezultatele ce se aşteaptă a fi obţinute în activitatea concretă, de zi cu zi, a fost mai bine înţeleasă de cadrele de conducere din unitate, care au acţionat în consecinţă. Pentru realizarea climatului de muncă reclamat de specificul sarcinilor şi misiunilor, o importantă contribuţie — prin activităţile politico-educative desfăşurate — au adus-o organele şi organizaţiile de partid şi ale U.T.C. din unitate.

O bună valorificare a potenţialului uman de care dispunem se asigură printr-o temeinică instruire, dar şi cunoaştere, sub toate aspectele, atît la locul de muncă, cît şi în societate a fiecărui cadru. Pornind de la o asemenea premisă, acţiunea de notare a cadrelor din acest an a fost mai bine pregătită. Şefii cu drept de notare au manifestat răspundere pentru a cunoaşte şi aprecia pe fiecare subordonat după cum a muncit şi s-a comportat. În acest fel am asigurat nu numai întărirea ordinii şi disciplinei, dar şi conştientizarea fiecărui cadru (ofiţer, subofiţer şi maistru

militar) cu privire la menirea pe care o are în unitate, la răspunderea ce îi revine în cadrul ansamblului măsurilor antiteroriste.

Realizarea actului de prevenire pe profil antiterorist — misiune de bază a tuturor organelor Ministerului de Interne — este rodul măsurilor ce se adoptă şi se execută sistematic, neîntrerupt şi în mod activ, prin mijloace şi forme variate, prevăzute în Ordinul ministrului de interne nr. 001370 din 10. 05. 1978. Acestea constau în : activitatea informativ-operativă ; măsuri de pază şi apărare a persoanelor şi obiectivelor vizate de elemente ori grupări extremist-teroriste, precum şi de asigurare a securităţii aeronavelor româneşti în zbor şi la escale de scurtă durată ; controlul antiterorist, antideturnare şi tehnic de securitate — toate realizate în scopul descoperirii şi contracarării oricărui act terorist-diversionist pe teritoriul patriei noastre.

Trebuie înţeles că sistemul măsurilor antiteroriste este asemănător unui lanţ cu mai multe verigi, tăria sistemului fiind dată de forţa şi tăria fiecăruia dintre elementele componente. Niciuna nu trebuie considerată ca fiind de mai mică importanţă, deci niciuna dintre activităţi nu trebuie neglijată. Pentru a susţine această idee, aş dori să mă refer la exemplul oferit de o acţiune recentă.

Tentativa de deturnare a aeronavei TAROM de pe ruta Arad-Bucureşti, în ziua de 16 ianuarie 1984, s-a produs ca urmare a neajunsurilor manifestate în cunoaşterea şi stăpînirea situaţiei operative în locurile şi mediile frecventate de cei doi infractori, autori ai acţiunii, şi a superficialităţii dovedite în executarea controlului antiterorist şi antideturnare înaintea îmbarcării pasagerilor în aeronavă, pe aeroportul din Arad.

Astfel, infractorul Guguilă Doru George, iniţiatorul acţiunii, se afla în atenţia organelor de miliţie de la Inspectoratul judeţean Galaţi, întrucît se sustrăgea de la executarea unei pedepse la locul de muncă. Mai mult, avînd în vedere atitudinea infractorului, organele de miliţie au intervenit la instanţa de judecată pentru a i se înlocui pedeapsa respectivă cu închisoare. Cu toate acestea, nu au cunoscut despre activitatea şi actele preparatorii ale lui Guguilă Doru George desfăşurate pe raza municipiului Galaţi, privind procurarea de armament, confecţionarea bombei artizanale şi nici despre intenţia lui de a comite infracţiunea de trecere frauduloasă a frontierei prin deturnarea unei aeronave.

Necunoaşterea planurilor şi a preocupărilor infractorului se datorește faptului că organele de miliţie în cauză nu au asigurat controlul asupra acestuia, deşi existau motive temeinice pentru întreprinderea unor asemenea măsuri.

Pe parcursul celor 9 zile premergătoare acţiunii, cît s-a aflat în municipiul Arad, infractorul Guguilă Doru George s-a cazat la mai multe hoteluri, a frecventat diverse localuri publice şi a căutat aderenţi la planul său de evaziune. Într-unul din aceste localuri l-a cunoscut şi atras la acţiune pe Oarcea Florin Daniel, domiciliat în Arad. Acesta era cunoscut în mediul său de relaţii cu intenţii de plecare ilegală din ţară, pentru a ajunge la tatăl său, care în anul 1979 a părăsit fraudulos R. S. România.

Cei doi infractori şi-au creat, în Arad, două legături. Una dintre acestea — Covalschi Eugen Emil — cunoştea în detaliu planul acţiunii lor vizînd deturnarea aeronavei TAROM. Cealaltă, aflată în relaţii cu infractorul Oarcea Florin Daniel, ştia că acesta era preocupat să plece ilegal din ţară pentru a ajunge la tatăl său.

Este de menționat că, deși a schimbat des hotelurile, a frecventat restaurante și baruri, avînd în bagaje materialele folosite în tentativa de deturnare, a racolat un adept la planul său de evaziune, împreună cu care a organizat întîlniri cu cele două legături, infractorul Guguilă Doru George nu a fost semnalat de rețeaua informativă a Inspectoratului județean Arad al Ministerului de Interne.

Cu toate că din buletinul de identitate al infractorului lipsea o pagină pe care se afla ștampila privind interdicția de a părăsi localitatea de domiciliu (municipiul Galați), faptul nu a fost sesizat de personalul de la recepțiile hotelurilor unde s-a cazat, ceea ce denotă o slabă pregătire și instruire pe această linie a personalului respectiv.

Practic, nu au fost obținute niciun fel de date despre activitățile și preocupările infractorilor Guguilă Doru George și Oarcea Florin Daniel privind planul și intenția de punere în aplicare a acțiunii vizînd deturnarea aeronavei de pe ruta Arad-București.

Cadrele din sistemul de control antiterorist și antideturnare de pe aeroportul din Arad nu au prevenit intențiile celor doi infractori de a se îmbarca la bordul aeronavei cu materiale care să fie folosite în scop terorist, aceștia reușind astfel să treacă prin sistemul de control, fără a fi descoperiți, cu un pistol și o bombă artizanale. Subofițerul din dispozitivul de control antiterorist nu a manifestat vigilență în efectuarea controlului, a încălcat prevederile Ordinului ministrului de interne nr. 00110/1979 și regulile stabilite prin metodologia de control, întrucît nu a verificat separat fiecare obiect aflat în bagajul autorului principal al acțiunii și nu a luat măsuri pentru efectuarea controlului manual asupra celor al căror contur a apărut suspect în imaginea aparatului cu raze „x".

Datorită neajunsurilor menționate, cei doi infractori s-au putut îmbarca la bordul aeronavei TAROM cu pistolul artizanal și mecanismul exploziv pe care au încercat să le folosească în tentativa de deturnare. Intenția infractorilor a fost anihilată însă prin intervenția fermă, în strictă conformitate cu normele concepției de luptă antiteroristă, a celor doi subofițeri care aveau misiunea de a asigura securitatea aeronavei.

Infractorii au fost deferiți justiției, primindu-și pedeapsa prevăzută de lege. Prin sentința penală nr. 54 a Tribunalului militar București, din 29 martie 1984, rămasă definitivă, inculpatul Guguilă Doru George a fost condamnat la moarte. Pentru Oarcea Florin Daniel s-a dispus trimiterea într-o școală specială de muncă și reeducarea pe timp de 5 ani. Covalschi Eugen Emil a fost condamnat la 3 ani închisoare.

Conducerea Ministerului de Interne și a Departamentului Securității Statului a dispus măsuri de pedepsire a cadrelor vinovate de producerea tentativei de deturnare a aeronavei. Alături de alte măsuri, s-a dispus trecerea în rezervă a subofițerului din sistemul de control antiterorist și antideturnare de pe aeroportul din Arad, care a efectuat un control necorespunzător asupra celor doi infractori. De asemenea, șeful filtrului de control antiterorist și antideturnare de pe același aeroport a fost retrogradat, pe timp de un an, ca urmare a neajunsurilor manifestate în organizarea activității subordonaților și în controlul acestora.

Pentru modul exemplar și dăruirea cu care și-au îndeplinit misiunea, avînd în vedere fapta lor eroică și înaltă conștiință profesională, cei doi membri ai echipei de asigurare a securității aeronavei — plutonier Nicolae Stan și plutonier Neculai Roșu — prin ordinul ministrului de interne și al ministrului secretar de stat și șef al Departamentului Securității Statului au fost înaintați, la excepțional, la gradul de locotenent. Totodată, pentru curajul și dîrzenia cu care au acționat, îndeplinindu-și misiunea ordonată, spiritul de sacrificu și competența profesională dovedită cu acest prilej, cei doi tineri locotenenți au fost distinși cu „Diploma de onoare" a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist.

Organizarea riguroasă a activităților este partea componentă a actului de comandă cu efect nemijlocit în realizarea sarcinilor și îndeplinirea misiunilor ce sînt încredințate cadrelor unității.

Una din cerințele cu semnificație în organizarea științifică a muncii, cu puternice influențe asupra ordinii și disciplinei, o constituie precizarea clară a atribuțiilor în cadrul fiecărei formațiuni, compartiment sau echipe,pentru fiecare misiune și pentru fiecare luptător. Se cunoaște, de altfel, că delimitarea pînă la detaliu a răspunderilor și sarcinilor, a încadrării lor în timp constituie „a, b, c-ul"oricărei organizări.

De aceea, cadrele de comandă ale unității acordă o mare importanță pregătirii efectivelor, structurării activităților și stabilirii măsurilor ce se impun a fi luate pentru deplina reușită a fiecărei misiuni. În urma experienței acumulate am statuat, în acest sens, cîteva etape obligatorii : emiterea ordinului de misiune, cu variante de acțiune ; informarea cadrelor participante asupra particularităților misiunii și cu situația operativă specifică perioadei în care se desfășoară ; stabilirea responsabilităților pe sectoare, dispozitive și locuri ; precizarea consemnului, în teren, pentru fiecare element de dispozitiv ; verificarea de către factorii de răspundere a modului de însușire și executare a misiunii de către cadrele stabilite ; analiza și desprinderea de concluzii din fiecare misiune pentru perfecționarea activității de viitor ; generalizarea experienței cîștigate și recompensarea cadrelor meritorii.

În procesul organizării activităților, sîntem preocupați să asigurăm o cît mai pertinentă îmbinare între planificarea de perspectivă și cea curentă a muncii, mergîndu-se la individualizarea sarcinilor. Pentru a elimina situații cu care ne-am mai confruntat, de pierdere din vedere a unor sarcini, serviciul operații din unitate realizează lunar graficul activităților, oferind oglinda clară a ceea ce avem de făcut — de la comanda unității și pînă la ultimul lucrător. Procedînd astfel, realizăm și o mai judicioasă „gospodărire" a timpului. Se știe doar că atunci cînd se intră în „criză de timp", calitatea lucrărilor este prejudiciată, se pot lua decizii pripite, iar activitățile planificate nu se mai realizează temeinic.

Acordăm atenție, și aceasta nu în ultimă instanță, învățării cadrelor tinere să-și organizeze și să-și planifice cît mai eficient munca. Încă de la venirea în unitate, prin cadrele cu experiență, îi instruim pe tinerii ofițeri cum să-și îndeplinească fiecare sarcina planificată, să fie dușmani ai tărăgănării, ai amînării treburilor de pe o zi pe alta, să se obișnuiască să îmbine activitatea curentă cu cea de perspectivă. În acest fel îi formăm și pentru a deveni buni comandanți, avînd în vedere că unitatea are un mare număr de subofițeri în organigrama sa.

EXECUTAREA IREPROȘABILĂ A SARCINILOR ÎN CADRUL MISIUNILOR DE SECURITATE ȘI GARDĂ — DATORIE FUNDAMENTALĂ, DE IMPORTANȚĂ EXCEPȚIONALĂ A TUTUROR EFECTIVELOR MINISTERULUI DE INTERNE

Viața internațională și evenimentele din ultimii ani evidențiază, cu pregnanță, profunzimea și justețea aprecierilor tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului nostru, cu privire la faptul că, pe fondul adîncirii crizei economice, sociale și politice a capitalismului, are loc o accelerare a procesului de reîmpărțire a zonelor de influență, de instabilitate, de accentuare a dominației în diferite zone ale globului.

În raportul la Conferința Națională a P.C.R. din decembrie 1982, conducătorul partidului și statului nostru evidenția că, în ultimii ani, viața internațională se confruntă cu un proces de reactivare, în diferite state, a forțelor reacționare, neofasciste, de intensificare a acțiunilor teroriste, urmărindu-se destabilizarea situației politice și economice din anumite țări, încălcarea suveranității naționale, imixtiunea în treburile interne ale statelor, manifestarea politicii de forță și dictat, creșterea pericolului de război.

În acest context, are loc o reactivare a celor mai periculoase elemente ale reacțiunii, proliferarea tot mai îngrijorătoare a concepțiilor și practicilor retrograde ale grupărilor neofasciste, terorist-diversioniste și mistico-religioase.

De asemenea se constată recrudescența activității serviciilor de spionaj și cercurilor reacționare din Occident, creșterea virulenței campaniei de calomniere și subminare a autorității de stat și încercări de diversiune ideologică organizate împotriva țării noastre, ceea ce amplifică răspunderea organelor Ministerului de Interne în executarea misiunilor și sarcinilor ce le revin.

Așa cum este bine cunoscut, istoria demonstrează cu argumente incontestabile că poporul nostru și-a înconjurat întotdeauna cu dragoste și a urmat cu încredere pe conducătorii săi care s-au situat în fruntea luptelor pentru apărarea gliei strămoșești, pentru libertate, neatîrnare și demnitate națională, pentru o viață mai bună.

Cu toate că țara noastră nu se confruntă, pe plan intern, cu acțiuni dușmănoase îndreptate împotriva înaltelor personalități, totuși flagelul terorismului existent astăzi în lume reclamă, între altele, perfecționarea continuă a formelor și mijloacelor specifice de muncă, îmbunătățirea

activității de cunoaștere, prevenire și contracarare a oricăror acțiuni dușmănoase, creșterea aportului tuturor cadrelor din Ministerul de Interne la sporirea eficienței măsurilor ce decurg din particularitățile și importanța activității de asigurare a securității înaltelor personalități. Toate măsurile pe acest profil de muncă constituie obiectivul prioritar al activității întregului aparat de securitate.

În actuala concepție de muncă, asigurarea securității înaltelor personalități are caracter permanent, se desfășoară în mod unitar, pe întreg teritoriul țării și în afara granițelor de stat, sub directa coordonare și îndrumare a Biroului executiv al Consiliului de conducere al Departamentului Securității Statului. Această activitate se realizează prin metode și mijloace specifice de muncă, de către toate unitățile Ministerului de Interne.

În vederea realizării acestor sarcini de mare răspundere, este necesar ca toate unitățile să adopte și să folosească cele mai adecvate forme și metode de muncă pentru cunoașterea și prevenirea oricăror manifestări, fapte sau evenimente de natură să aducă atingere, în orice mod, securității înaltelor personalități.

În cadrul perfecționării întregii activități a organelor Ministerului de Interne, asigurarea securității conducerii partidului și statului, precum și a conducătorilor de partid și de stat străini, pe timpul prezenței acestora pe teritoriul Republicii Socialiste România — ca una din principalele atribuții ale Departamentului Securității Statului — constituie domeniul unor preocupări prioritare pe linia creșterii calității și a eficienței muncii, atît în ceea ce privește latura organizatorică, cît și în cea de aplicare a măsurilor de securitate și gardă.

Potrivit ordinelor în vigoare, activitatea de asigurare a securității înaltelor personalități se realizează prin metode și mijloace specifice de către toate unitățile de securitate și miliție, ale trupelor de securitate și trupelor de pompieri, în scopul îndeplinirii comandamentului major al întregii noastre activități — PREVENIREA oricăror fapte sau manifestări care ar putea aduce atingere vieții, integrității corporale ori sănătății înaltelor personalități — sarcină prioritară a întregului aparat al Ministerului de Interne.

Executarea ireproșabilă a sarcinilor în cadrul misiunilor de securitate și gardă pune în fața tuturor cadrelor Ministerului de Interne obligația de a-și perfecționa necontenit formele, metodele și mijloacele specifice de acțiune, de a-și mobiliza întreaga energie și capacitate, în scopul preîntîmpinării oricăror încercări de natură să pericliteze securitatea înaltelor personalități sau să tulbure buna desfășurare a activităților la care aceștia participă. În acest sens, este necesar să se acorde o atenție deosebită caracterului preventiv în întreaga activitate desfășurată pe diferite linii de muncă. Latura esențială, decisivă a amplului complex de măsuri de pregătire, organizare și executare a misiunilor de securitate și gardă o constituie măsurile de ordin informativ-operativ prin care se asigură cunoașterea și stăpînirea situației operative, prevenirea și contracararea unor acțiuni din partea elementelor periculoase ori a celor din a căror comportare rezultă că pot deveni periculoase.

Pentru realizarea integrală a actului preventiv în materie de securitate și gardă, centrul de greutate al măsurilor informativ-operative trebuie plasat în sfera cunoașterii intențiilor, premiselor și împrejurărilor

ce pot genera sau favoriza fapte ori evenimente de natură să pună în pericol viața, integritatea corporală sau sănătatea înaltelor personalități apărate. În acest sens, unitățile informative trebuie să acționeze permanent cu spirit ofensiv, în raport cu competențele ce le au, pentru căutarea sistematică și valorificarea informațiilor de interes operativ pentru activitatea pe acest profil, avînd în vedere, în mod deosebit, persoanele, faptele, evenimentele, locurile și mediile ce fac obiectul problemei „Acțiuni de atentat care pun în pericol securitatea statului", elementele suspecte pe linie de terorism, cele cunoscute cu poziție ostilă prezentă ori din a căror comportare rezultă că sînt sau pot deveni periculoase.

Se impune ca munca de căutare a informațiilor să fie axată, cu precădere, pe obținerea de date referitoare la: intenții de inițiere, amenințare sau instigare la acțiuni de atentat; procurare, producere sau deținere ilegală de armament, muniții, substanțe explozive, toxice și radioactive; difuzări și expedieri de înscrisuri dușmănoase ori formulări de apeluri telefonice anonime prin al căror conținut se amenință cu asemenea acțiuni; alte date din care rezultă predispoziția unor elemente la comiterea, cu sau fără discernămînt, a unor fapte sau evenimente cu implicații periculoase asupra securității înaltelor personalități.

Pe baza indicațiilor conducerii Departamentului Securității Statului, este necesar ca în continuare să se acționeze cu mai multă hotărîre pentru creșterea mai accentuată a potențialului informativ și lărgirea posibilităților acestuia de cunoaștere a aspectelor ce caracterizează situația operativă din obiectivele, locurile și mediile ce prezintă interes pentru asigurarea securității înaltelor personalități apărate prin măsuri de securitate și gardă.

În același context se are în vedere cunoașterea și a altor categorii de persoane, cum sînt: cele cu antecedente politice, penale sau manifestări ostile; elementele pretabile la acțiuni de dezordine sau violență; bolnavi psihic care, în anumite situații, pot constitui un pericol potențial pentru securitatea înaltelor personalități.

O situație aparte o creează persoanele care încearcă să se adreseze unor înalte personalități pe căi neoficiale, prin penetrarea dispozitivelor de securitate și ordine.

Exigența sporită în organizarea și executarea măsurilor de securitate și gardă trebuie să aibă drept rezultat ca, atît în plan informativ-operativ, cît și în realizarea dispozitivelor, să se acționeze, astfel încît să se prevină orice încercare de a se penetra sistemul instituit, indiferent de forma ori motivul sub care s-ar încerca o asemenea acțiune.

Se impune să se acționeze cu mai multă operativitate pentru cunoașterea mobilurilor și descifrarea din timp a unor eventuale intenții ostile, pornindu-se de la ideea că este greu de apreciat, în situații limită, unde se oprește încercarea de rezolvare a unor probleme de ordin personal și de unde poate începe acțiunea dușmănoasă. Este necesar să se elimine cu hotărîre din concepția unor cadre tendințele de subapreciere a posibilităților de degenerare a unor acțiuni, aparent inofensive, în fapte periculoase. Trebuie să se manifeste o atitudine fermă față de încercările unor elemente ostile de a da o nuanță politică acțiunilor turbulente, de dezordine ori așa-zis protestatare. Realizarea acestui deziderat reclamă o concepție clară de acțiune, o cooperare perfectă între

efectivele angajate în misiuni, o conjugare pe toate planurile a măsurilor stabilite.

Executarea ireproșabilă a sarcinilor în cadrul misiunilor de securitate și gardă este posibilă numai în măsura în care toate unitățile acordă importanța cuvenită fiecărei etape de pregătire, organizare și executare a misiunilor, planificînd judicios măsurile în funcție de situația operativă din obiectivele și zonele din competență, de datele rezultate în urma recunoașterilor operative în teren, astfel ca întreg mecanismul de organizare și executare a fiecărei misiuni să poată fi perfect sincronizat, capabil să soluționeze în timp optim și cu eficiența scontată toate problemele luate în calcul sau posibil a surveni într-un moment sau altul al desfășurării acțiunilor la care participă înaltele personalități.

Avînd o concepție clară asupra misiunii ce trebuie executată, este necesar să elaborăm planuri de măsuri realiste, care să fie o sinteză a gîndirii novatoare, o reflectare superioară a analizei dialectice a realității ce particularizează fiecare obiectiv, zonă sau loc de desfășurare a acțiunii, ținîndu-se cont de succesiunea momentelor de desfășurare a acțiunii, luînd totodată în calcul eventualele modificări de program ce se traduc într-o multitudine de variante de asigurare a desfășurării în condiții normale a acțiunii (manevre de forțe și mijloace, trasee de rezervă, moduri de acțiune în situații deosebite, măsuri speciale etc.). Fără anticiparea și a celor mai neașteptate variante și momente posibile de desfășurare a acțiunii și asigurarea cu măsuri calificate, realiste, nu putem avea garanția deplină a executării ireproșabile a misiunilor la care participă, prin metode și mijloace specifice, unitățile Ministerului de Interne.

În acest sens, este necesar să se înlăture cu hotărîre unele tendințe de formalism sau rutină — privită în sensul ei negativ — în elaborarea unor planuri de măsuri, pornindu-se de la falsa părere că, pentru misiuni asemănătoare, poate fi aplicat un plan elaborat anterior.

Practica muncii pe linie de securitate și gardă a scos în evidență faptul că, în unele obiective și zone, în special din teritoriu, măsurile întreprinse pe linie de securitate și gardă nu sînt întotdeauna temeinic fundamentate, nu se reanalizează și actualizează planurile de măsuri pentru obiectivele ce fac frecvent obiectul acțiunilor onorate de prezența înaltelor personalități sau, și mai grav, astfel de documente nu există.

Intr-o mare măsură, succesul executării misiunilor de securitate și gardă depinde de competența și răspunderea manifestate de cadrele care execută recunoașteri operative în obiectivele, zonele, locurile și pe traseele de deplasare ce fac obiectul acțiunilor la care participă înaltele personalități. Atunci cînd s-au efectuat recunoașteri temeinice în teren, cînd s-a analizat, pas cu pas, fiecare aspect, fie și minor la prima vedere, cînd s-au emis la fața locului ipoteze inedite în funcție de care s-au propus soluții viabile, transpuse în măsuri calificate, eficiente, misiunile de securitate și gardă s-au executat în condiții ireproșabile.

Acțiunile de amploare la care participă înaltele personalități reclamă folosirea de efective numeroase, cadrele participante avînd niveluri de pregătire profesională și de cultură generală diferite, profiluri și specialități dintre cele mai diverse. În condițiile în care la executarea misiunilor de securitate și gardă sînt angrenate efective numeroase, calitativ diferite, dotate cu mijloace specifice de acțiune, pentru executarea exemplară a sarcinilor și măsurilor stabilite este necesar să se facă o

temeinică instruire, raportată la fiecare aspect ce particularizează situația operativă în ansamblu sau din zona, obiectivele sau locurile cuprinse în programul acțiunilor la care participă înaltele personalități. Se va insista în cadrul instruirii asupra prevederilor consemnului general și consemnelor posturilor în cadrul dispozitivelor de securitate și gardă, ale celorlalte documente de stat major emise pentru pregătirea, organizarea și executarea misiunilor de securitate și gardă. O atenție cu totul specială este necesar să se acorde selecționării și instruirii cadrelor destinate a asigura, prin măsuri speciale, punctele vulnerabile din obiectivele, locurile și de pe traseele de deplasare, căile de retragere și modul de acțiune în situații deosebite, pe momente, ipoteze și variante. În acest sens, este necesar ca factorii însărcinați să efectueze instruirea efectivelor să dovedească înaltă competență profesională, pentru a le insufla hotărîrea de a-și pune în valoare întreaga lor capacitate de luptă, ingeniozitatea, inițiativa, spiritul de orientare, curajul, responsabilitatea, într-un cuvînt, să poată demonstra că sînt pătrunși de semnificația misiunii de înaltă răspundere la a cărei executare au fost onorați să participe.

Executarea în concret, la fața locului, a sarcinilor de către fiecare participant la misiune, constă în aplicarea cu fermitate și întocmai a tuturor măsurilor în lumina concepției stabilite, pentru prevenirea pe toate planurile a producerii oricăror fapte sau evenimente de natură să afecteze securitatea înaltelor personalități apărate sau buna desfășurare a acțiunilor ; aceasta reprezintă testarea „vie" a eficienței întregului ansamblu de măsuri.

Curajul, dîrzenia, spiritul de sacrificiu și înaltul discernămînt politico-profesional, calități indispensabile care trebuie să se manifeste plenar în conduita și activitatea cadrelor care participă la misiuni de securitate și gardă

Pornind de la importanța deosebită a asigurării securității înaltelor personalități, de la caracterul deosebit de complex al acesteia, ținînd cont de multitudinea de factori interni și externi care pot influența negativ o situație sau alta, uneori cu consecințe deosebit de periculoase, este necesar ca efectivele Ministerului de Interne, conștiente de menirea lor de apărătoare de nădejde ale valorilor fundamentale ale statului nostru, investite de comandantul nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, cu înalta misiune de activiști de partid și de stat ce acționează într-un domeniu special să promoveze consecvent spiritul revoluționar în întreaga lor muncă și viață, să-și ridice necontenit nivelul pregătirii politico-ideologice, științifice și profesionale, să-și dezvolte spiritul ofensiv, discernămîntul și combativitatea în muncă spre a-și putea îndeplini cu competență și răspundere misiunile încredințate, a servi în bune condițiuni interesele patriei.

Cei chemați să îndeplinească nobila misiune de asigurare a securității înaltelor personalități apărate prin măsuri de securitate și gardă trebuie să dovedească, pe lîngă o temeinică pregătire profesională, alese (înalte) trăsături de caracter moral-volitive cum sînt : curajul, dîrzenia, spiritul de sacrificiu, devotamentul, discernămîntul politic și profesional etc.

Formarea înaltelor virtuți ale curajului, dîrzeniei, dăruirii de sine și eroismului constituie rodul cel mai de preț al unei bogate și diverse activități politico-ideologice și educative, în care procesele de cunoaștere trebuie să se îmbine în mod armonios cu acțiunile de educație comunistă, de cultivare a sentimentelor de patriotism și devotament fierbinte față de patrie, partid și popor, a încrederii în cauza și victoria socialismului, o dată cu educația moral-cetățenească în spiritul înaltei solidarități tovărășești, al cinstei, demnității și onoarei, al responsabilității sociale.

Asemenea înalte virtuți au fost dovedite de poporul nostru în întreaga sa istorie de apărare a gliei străbune, de cîștigare, cu tributul a numeroase jertfe, a independenței și suveranității patriei, de consolidare și apărare a cuceririlor sale revoluționare.

Istoria poporului nostru înscrie la loc de cinste amintirea eroilor cunoscuți și necunoscuți care, în încleștările cu dușmanul, și-au jertfit sîngele și viața pentru libertatea și independența patriei, pentru apărarea valorilor fundamentale ale națiunii noastre.

Între eroii neamului, la loc de cinste, se află și acele cadre ale securității române care, fără a-și precupeți sîngele și viața, au repurtat victorii răsunătoare asupra forțelor reacționare, lichidînd bande contrarevoluționare, descoperind și neutralizînd acțiunile unor spioni, trădători de patrie, sabotori, diversioniști, teroriști sau alți infractori periculoși care au încercat să lovească în orînduirea noastră socială și de stat.

Cunoașterea înaltelor fapte de eroism și sacrificiu ale minunatului nostru popor este de natură a stimula în conștiința cadrelor noastre dorința de a urma exemplul glorioșilor înaintași, încrederea în propria capacitate, voința de a învinge în încleștarea cu elementele ce desfășoară acțiuni potrivnice intereselor orînduirii noastre socialiste.

Un rol important, pe plan educativ, în stimularea actelor de curaj, spirit de sacrificiu și discernămînt îl are cultivarea înaltelor calități ostășești ce conturează profilul lucrătorului Ministerului de Interne care participă la executarea misiunilor de securitate și gardă.

Raportat la perioade anterioare, epoca în care trăim ne înfățișează un tablou cu totul aparte privind natura pericolelor ce planează asupra activității de asigurare a securității înaltelor personalități, centrul de greutate deplasîndu-se în sfera factorilor de pericol din exterior.

Indiferent de natura sau direcția pericolului ce vizează securitatea înaltelor personalități, pentru a putea înlătura un pericol iminent, pe lîngă un înalt nivel de pregătire profesională, este nevoie de curaj.

Executarea ireproșabilă a sarcinilor în cadrul misiunilor de securitate și gardă reclamă curajul ca înaltă calitate morală ce presupune multă cutezanță, hotărîre și fermitate. Numai curajul face posibilă înăbușirea sentimentului de frică în fața pericolului, sfidarea morții, regăsirea resurselor de calm și luciditate pentru folosirea cu rapiditate și orientare a căilor și mijloacelor necesare îndeplinirii misiunii. Curajul este acela care potențează capacitatea de rezistență fizică și morală pentru atingerea țelului, chiar cu riscul vieții. Curajul în îndeplinirea misiunilor de securitate și gardă este un act conștient, voluntar, bazat pe calcul rațional, nea-

vînd nimic comun cu fapta negîndită, inconștientă, cu spiritul de bravadă sau aventurier.

Strîns legat de curaj, trebuie cultivată la toate cadrele dîrzenia, ca o trăsătură a voinței, care constă în urmărirea neabătută a scopului propus în acțiune, chiar dacă în calea înfăptuirii acestuia intervin obstacole. Gradul sporit de dificultate al unor misiuni de securitate și gardă (durată, întindere geografică, condiții meteo neprielnice etc.) reclamă dîrzenie în îndeplinirea sarcinilor de mare răspundere încredințate. „Înfruntînd cu bărbăție, cu dîrzenie și curaj greutăți și piedici neînchipuit de mari, adversități de tot felul, eroicul nostru popor — arăta tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — a reușit să-și făurească un destin demn de tradițiile sale nobile, de marile sale virtuți".

Înfăptuirea mărețelor idealuri ale poporului nostru a fost posibilă numai ca urmare a faptului că cei mai buni fii ai săi, pătrunși de dreptatea cauzei pentru care luptau, au fost capabili de un înalt spirit de sacrificiu.

Această înaltă trăsătură de caracter se impune și se manifestă în situații deosebite (limită) cînd comportarea obișnuită , conform normelor cotidiene de conduită, nu este suficientă pentru depistarea stării de pericol ce amenință securitatea înaltelor personalități.

Activitatea de mare răspundere, de o deosebită semnificație politică și patriotică pe care o reprezintă securitatea înaltelor personalități, nu poate fi dusă la îndeplinire la parametri superiori de calitate și eficiență, dacă cei însărcinați să o desfășoare nu fac dovada unui dezvoltat spirit de dăruire de sine, care înseamnă a-ți pune în slujba îndeplinirii sarcinilor și misiunilor toată energia și capacitatea fără nici o rezervă, pe baza unor convingeri politice ferme, presupunînd totodată înțelegerea superioară a valorilor pe care le aperi.

Pornind de la faptul că PREVENIREA reprezintă comandamentul major al întregii activități a Ministerului de Interne, cu atît mai mult, în materie de asigurare a securității înaltelor personalități, este necesar să educăm și să dezvoltăm cu perseverență la cadrele participante la misiunile de securitate și gardă spiritul de prevedere care reprezintă capacitatea de a deduce, de a prevedea evoluția evenimentelor viitoare, de a estima atît rezultatele, cît și implicațiile ce urmează. Această capacitate nu este înnăscută, ci constituie rezultatul unei munci asidue de instruire, educare și autoeducare. Pe lîngă o bună cunoaștere a profesiei, spiritul de prevedere presupune o informare „la zi" în specialitate, experiență, precum și o seamă de însușiri ca : inițiativă, ingeniozitate, îndrăzneală.

Prevederea a cît mai multor variante privind modurile de acțiune în situații deosebite constituie, în cele mai multe cazuri, cheia îndeplinirii cu succes a misiunilor de securitate și gardă.

Ca un corolar al tuturor calităților tratate mai sus, discernămîntul politic și profesional în munca de securitate și gardă presupune mai mult ca în oricare domeniu de activitate acea capacitate de apreciere obiectivă, științifică a oamenilor și a faptelor, în sens partinic, pentru apărarea cu fermitate a intereselor fundamentale ale partidului și statului.

Această calitate — necesară tuturor activiștilor de partid și de stat — prezintă valențe și nuanțe deosebite pentru cadrele Ministerului de Interne, care participă la misiuni de securitate și gardă. În practica muncii de prevenire și combatere a faptelor de natură a aduce atingere securității înaltelor personalități, s-au cristalizat unele cerințe ce se impun în virtutea discernămîntului politico-profesional.

În acest sens, un rol deosebit îl au : cunoașterea și stăpînirea situației operative printr-o temeinică activitate de căutare a informațiilor și de exploatare cu maximă operativitate a acestora în vederea depistării persoanelor, faptelor, fenomenelor și stărilor de lucruri care, realmente, prezintă pericol pentru securitatea înaltelor personalități.

Discernămîntul politico-profesional presupune o înaltă vigilență și combativitate revoluționară, precum și responsabilitate comunistă în îndeplinirea misiunilor încredințate. A manifesta discernămînt politic și profesional în munca de securitate și gardă înseamnă a sesiza chiar și cele mai subtile și mai rafinate intenții îndreptate împotriva securității înaltelor personalități, dar fără a suspecta sau a se pleca de la idei preconcepute în aprecierea unor acțiuni sau oameni. Analizarea, instrumentarea cu grijă și discernămînt politic și profesional a faptelor nu trebuie să se limiteze însă la o simplă înregistrare a lor, la adoptarea unei atitudini pasive. Dimpotrivă, discernămîntul presupune o atitudine activă, fermă și hotărîtă, pe baza delimitării riguroase și temeinic documentate a tuturor faptelor care prezintă importanță pentru munca de securitate și gardă, astfel încît măsurile luate să decurgă dintr-o cunoaștere temeinică a realității, dintr-o verificare și analizare minuțioasă a tuturor datelor și împrejurărilor ce particularizează fiecare acțiune în parte.

În acest cadru, o cerință importantă a discernămîntului profesional o constituie delimitarea clară a intențiilor diferitelor persoane aflate în zona în care se desfășoară activități la care participă înaltele personalități, astfel încît să fie depistate în timp util și în scop preventiv acelea care, sub masca unor gesturi și manifestări aparent „nevinovate", ascund intenții de nuanță ostilă. În asemenea împrejurări, se impune a se acționa imediat, ferm, cu orice risc, pentru prevenirea și zădărnicirea oricărei tentative.

Asemenea manifestări complexe de voință și conștiință — trăsături ale profilului moral-politic al comunistului, al omului nou al orînduirii noastre și, prin urmare, și al cadrelor Ministerului de Interne — își găsesc izvorul în :

- ● înalta conștiință și răspundere politică față de cauza partidului și a poporului, mîndria de a fi constructor și apărător al valorilor fundamentale ale orînduirii noastre socialiste ;
- ● dragostea și devotamentul față de patrie, partid și popor, credința în cauza noastră dreaptă și în victoria ei ;
- ● ura neîmpăcată față de toți dușmanii țării, față de cei care atentează la libertatea și independența patriei ;
- ● prezența unor înalte calități intelectuale, politice și morale care conturează profilul înaintat al personalității lucrătorilor Ministerului de Interne, calități care susțin încrederea în izbîndă, fiind o dovadă a faptului că, în încleștarea directă cu dușmanul, sîntem în permanență pregătiți, avem tot ceea ce este nevoie pentru a-l învinge.

Numai în condițiile dezvoltării permanente a acestor calități în raport cu noile exigențe rezultate din cuvîntările secretarului general al

partidului, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, din ordinele şi instrucţiunile conducerii Ministerului de Interne şi Departamentului Securităţii Statului, este posibil ca fiecare lucrător să fie permanent pregătit şi format la nivelul cerinţelor oricărei misiuni încredinţate.

Înaltele virtuţi ale curajului, dîrzeniei, spiritului de sacrificiu, eroismului şi discernămîntului nu apar în mod spontan, ci sînt rodul cel mai de preţ al unei temeinice şi asidue pregătiri politice şi profesionale.

Între factorii care determină perfecţionarea activităţii pentru executarea ireproşabilă a sarcinilor în cadrul misiunilor de securitate şi gardă, subliniem :

- *promovarea consecventă a spiritului revoluţionar în munca de partid şi profesională, în întreaga viaţă şi activitate a comuniştilor, a tuturor cadrelor Ministerului de Interne ;*

- *organizarea, pe baze ştiinţifice, a întregii activităţi, astfel încît să se asigure folosirea cît mai eficientă a capacităţii de acţiune a cadrelor, utilizarea mijloacelor tehnice din dotare şi introducerea unor metode noi de acţiune bazate pe cele mai recente cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii ;*

- *perfecţionarea stilului şi metodelor de muncă ale organelor şi organizaţiilor de partid, ale comandanţilor, ale tuturor cadrelor pentru introducerea cu curaj şi ingeniozitate a noului în toate laturile muncii de securitate ;*

- *ridicarea necontenită a nivelului de pregătire politico-ideologică, de specialitate şi militară a cadrelor, în scopul formării şi dezvoltării la acestea a unor înalte calităţi moral-politice şi de luptă ;*

- *cunoaşterea şi respectarea legilor ţării, a orientărior şi indicaţiilor comandantului suprem, a ordinelor şi instrucţiunilor de muncă ;*

- *întărirea ordinii şi disciplinei, dezvoltarea vigilenţei şi combativităţii revoluţionare, precum şi a spiritului de sacrificiu în slujirea idealurilor nobile ale socialismului.*

Însufleţiţi permanent de exemplul luminos, de neţărmurit devotament şi dăruire comunistă pe care ni-l oferă comandantul nostru suprem, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, toţi lucrătorii de securitate trebuie să „promoveze consecvent spiritul revoluţionar în întreaga lor muncă şi viaţă, să-şi ridice necontenit nivelul pregătirii politico-ideologice, ştiinţifice şi profesionale, să-şi dezvolte spiritul ofensiv, discernămîntul şi combativitatea în muncă spre a-şi putea îndeplini cu competenţă şi răspundere misiunile încredinţate, a servi în bune condiţii interesele patriei“ [1]).

Colonel **Alexandru ŞULEA**

[1]) *Programul de măsuri al Departamentului Securităţii Statului pe anul 1984.*

Sarcini sporite ale cadrelor P.C.T.F. pentru prevenirea şi contracararea acţiunilor întreprinse din exterior în vederea introducerii ori scoaterii pe căi ilicite în şi din ţară de materiale cu conţinut duşmănos

Aşa după cum se cunoaşte, situaţiile de încordare între state au determinat o intensificare a activităţii serviciilor de spionaj, a organizaţiilor reacţionare, extremist-teroriste din străinătate, în actuala conjunctură internaţională aceasta devenind un fenomen care cuprinde un număr însemnat de ţări situate pe toate meridianele.

Activitatea ostilă desfăşurată de către serviciile de spionaj şi organizaţiile reacţionare din exterior împotriva ţărilor socialiste vizează implicit şi R. S. România.

În vederea contracarării acţiunilor ostile îndreptate împotriva ţării noastre de către serviciile de spionaj şi organizaţiile reacţionare, au fost luate măsuri adecvate, specifice pentru a fi cunoscute metodele şi procedeele folosite de emisarii acestora pentru introducerea în R. S. România de materiale cu conţinut duşmănos.

Din analiza evenimentelor de frontieră, a rezultat că cele mai încercate din acest punct de vedere au fost P.C.T.F.-urile rutiere, îndeosebi cele situate la frontiera cu R. S. F. Iugoslavia, R. P. Ungară şi R. P. Bulgaria. Cadrele acestor puncte de control s-au confruntat cu o problematică deosebit de complexă, cu situaţii neîntîlnite în anii precedenţi. Menţionăm că metodele folosite de către elementele interesate pentru transportul materialelor cu conţinut necorespunzător au devenit mai subtile, cu un grad ridicat de complexitate, ceea ce a necesitat a se acţiona cu răspundere, exigenţă şi vigilenţă sporite pentru perfecţionarea activităţilor de control la trecerea frontierei, în vederea descoperirii şi contracarării acţiunilor ostile îndreptate împotriva ţării noastre.

De un real sprijin în pregătirea cadrelor din P.C.T.F. de a acţiona în toate împrejurările în acest mod, ne-au fost programele de măsuri ale Departamentului Securităţii Statului în problemele legionară, naţionalist-iredentistă, antiterorism, „Eterul“, secte-culte şi altele. Menţionăm de asemenea că integrarea în munca de securitate a cadre-

lor P.C.T.F. a fost de natură să dinamizeze controlul de frontieră efectuat persoanelor, bagajelor și mijloacelor de transport cu care acestea călătoreau. Pregătirea de securitate a acestor cadre, efectuată de către ofițeri competenți din conducerea securităților județene, care au în subordine P.C.T.F.-urile, le-a lărgit orizontul asupra activităților ostile desfășurate de către serviciile de spionaj și organizațiile reacționare împotriva țării noastre, precum și a modului diversificat de acțiune a emisarilor acestora pentru studierea și racolarea unor persoane cu posibilități de a le facilita introducerea în țară de materiale propagandistice cu conținut necorespunzător ori de a le furniza date și informații din diferite domenii, care să fie difuzate în exterior.

În urma măsurilor de pregătire specifică a ofițerilor și subofițerilor din punctele de control, competența acestora a crescut, descoperindu-se și prevenindu-se introducerea în țara noastră a unor însemnate cantități de materiale cu conținut ostil, precum și scoaterea peste graniță de înscrisuri denigratoare la adresa partidului și statului nostru, de denaturare a realităților din R. S. România, a succeselor obținute de poporul român în opera de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Astfel, în anul 1983, punctele de control s-au confruntat cu o problematică deosebit de complexă și care, în esență, a constat în :

◆ prevenirea introducerii în R. S. România a unor însemnate cantități de materiale cu caracter ostil, din care unele deosebit de virulente. Au fost descoperite la controlul de frontieră aproximativ 100 tipărituri cu conținut fascist-legionar și peste 4.000 materiale de natură naționalist-iredentistă ;

◆ în acțiunea de introducere în țară de materiale cu conținut ostil au fost implicați cetățeni de naționalități diferite (vest-germani, italieni, S.U.A., canadieni ,austrieci, maghiari, iugoslavi, persoane din emigrația română), precum și unii cetățeni români care se înapoiau în țară din călătoriile efectuate în străinătate ;

◆ în majoritatea cazurilor materialele cu conținut necorespunzător descoperite la controlul de frontieră au fost ascunse în locașe ingenios create la mijloacele de transport auto, ulterior construcției acestora ; capacele de închidere la unele locașe destinate ascunderii de materiale erau acționate electronic, electric sau pneumatic de la bordul mașinii de către conducătorul auto. Pregătirea mijloacelor auto pentru transportul ilicit de materiale cu conținut necorespunzător s-a efectuat în ateliere de specialitate din diferite țări occidentale (Austria, R. F. Germania, Olanda, Norvegia etc.) ;

◆ transportul materialelor cu conținut necorespunzător se efectuează de către 2—3 persoane de aceeași cetățenie sau cetățenii diferite, de regulă : S.U.A. + canadieni ; R.F.G. + norvegieni ; R.F.G. + olandezi etc. ;

◆ pentru transportul materialelor cu conținut necorespunzător au fost folosite de regulă microbuze, rulote și rulote tip caravană, care ofereau posibilități de ascundere în podea, plafon și pereții laterali prin dublarea acestora, precum și în alte locuri — tapiseria scaunelor și canapelelor, bordul mașinii, dulapurile pentru lenjeria de pat, de corp și haine ;

◆ încercarea de mituire a unor cadre ale P.C.T.F. de către elemente din traficul internațional pentru a le facilita punerea în aplicare a planurilor lor nocive ;

◆ sporirea numărului de persoane indezirabile care au încercat să intre în țară, deși știau că nu li se va permite acest lucru. Unele dintre acestea au încercat la intervale scurte de timp să intre în R. S. România prin diferite puncte de control, iar altele au prezentat la controlul de frontieră documente de călătorie falsificate ori care nu le aparțineau, intenționînd să vină în țara noastră sub o altă identitate ;

◆ depistarea unor emisari care, sub acoperire mistico-religioasă, aveau sarcini de a desfășura acțiuni ostile ;

◆ a crescut considerabil volumul publicațiilor mistico-religioase pe care unele elemente au încercat să le introducă în mod ilicit în R. S. România. În anul 1983, punctele de control au descoperit și prevenit introducerea în țară a peste 76.000 asemenea tipărituri, majoritatea materialelor de acest gen fiind destinate copiilor și tineretului, tipărite în ediție de lux, bogat ilustrate ;

◆ a crescut numărul încercărilor de scoatere din țară de scrisori, memorii și alte materiale cu conținut denigrator la adresa partidului și statului nostru. În anul 1983, punctele de control au descoperit și prevenit scoaterea a circa 1100 de scrisori cu conținut dușmănos, dintre care unele erau adresate expres postului de radio autointitulat „Europa liberă", precum și a unui număr însemnat de benzi magnetice cu asemenea înregistrări ;

◆ identificarea la controlul de frontieră a unor persoane care aveau ascunse în mijloacele de transport obiecte de valoare care făceau parte din patrimoniul cultural național (icoane, tablouri, timbre filatelice, obiecte din aur și argint) ;

◆ depistarea la controlul de frontieră a unor străini care încercau să scoată din țară documentații tehnice, invenții, inovații și alte materiale cu date și informații secrete ori nedestinate publicității.

Pentru edificare, iată cîteva exemple :

— La un punct de frontieră s-a prezentat pentru a intra în țară un cetățean străin asupra căruia, la control, s-au găsit însemnate cantități de materiale cu conținut ostil — aproximativ 60 foi volante manuscris — cu un caracter profund dușmănos, iar la un alt străin au fost descoperite mai multe benzi magnetice pe care erau înregistrate comentarii denigratoare la adresa partidului și statului nostru.

— Asupra unui student de origine arabă care studiază în țara noastră au fost descoperite mai multe materiale de propagandă editate în Occident de către unii lideri ai organizației extremist-teroriste „Frații Musulmani". Ulterior, prin măsuri specifice, s-a stabilit că și cel în cauză făcea parte din conducerea acestei organizații, avînd sarcini concrete pe linia recrutării de noi aderenți. De asemenea, la alți străini care studiază în țara noastră au fost descoperite mai multe tipărituri cu conținut fascist-legionar și materiale pe care erau imprimate zvastici.

— La controlul de frontieră efectuat la plecarea din țară a unui străin s-au descoperit unele rolfilme nedevelopate, pe care cel în cauză a încercat să le voaleze, declarînd că acestea conțineau numai imagini din unele zone turistice ale țării. După developare, s-a stabilit că, pe lîngă imaginile turistice, ele conțineau și unele probleme specifice activității de spionaj, locuri pentru ascunderea și preluarea de materiale secrete (o piatră kilometrică izolată, un indicator de comună, unele semne de orientare în teren etc.). De asemenea, un alt străin avea într-o agendă de buzunar o notiță pe care era scris *„ATENȚIE, ORGANELE DE SECURITATE SÎNT PE URMELE TALE"*.

Exemple de genul celor de mai sus, cît și de altă natură, pot fi date mult mai multe, deoarece gama problematicii cu care se confruntă cadrele punctelor de control pentru trecerea frontierei este foarte bogată și deosebit de complexă. Menționăm că rezultatele pozitive obținute se datoresc în principal pregătirii temeinice de securitate a cadrelor P.C.T.F. care a imprimat controlului de frontieră un caracter ofensiv, practic, aplicativ. De asemenea, cooperarea cu organele de securitate, atît la nivel central, cît și teritorial, schimbul reciproc de informații de interes operativ au dus la sporirea eficienței controlului de frontieră. Totodată, pregătirea politico-ideologică, militară și de specialitate a contribuit la creșterea conștiinței cadrelor, la întărirea spiritului de ordine și disciplină în muncă, la realizarea misiunilor încredințate cu competență și responsabilitate.

Agresivitatea tot mai incisivă a serviciilor de spionaj și a organizațiilor reacționare de toate nuanțele din exterior ne obligă ca în viitor să luăm măsuri adecvate pentru a spori exigențele la controlul de frontieră, în scopul contracarării acțiunilor acestora îndreptate împotriva țării noastre prin introducerea ori scoaterea în și din R. S. România de materiale cu conținut necorespunzător. Astfel, se va acționa cu fermitate pentru :

● perfecționarea continuă a relațiilor de cooperare cu organele de securitate centrale și teritoriale, în sensul intensificării schimbului reciproc de informații de interes operativ ;

● intensificarea pregătirii politice, militare și de securitate a tuturor cadrelor P.C.T.F. în vederea culegerii de date și informații de interes operativ de la călătorii din traficul internațional și transmiterii operative a acestora spre exploatare organelor de profil ;

● instruirea temeinică a tuturor cadrelor P.C.T.F. asupra metodelor și procedeelor folosite de serviciile de spionaj și organizațiile reacționare din străinătate de pătrundere în intimitatea unor persoane (chiar din punctele de control) în vederea racolării lor ;

● luarea în studiu a unor străini și români cu domiciliul în străinătate care vin frecvent în țara noastră la intervale scurte de timp și comunicarea lor cu toate datele organelor de securitate, în vederea luării lor în lucru ;

● perfecționarea pregătirii cadrelor P.C.T.F. pentru cunoașterea perfectă a mijloacelor de transport (auto, feroviare, navale și aeriene) în scopul identificării și controlării tuturor locurilor pretabile pentru ascunderea de persoane și materiale ;

● instruirea cadrelor P.C.T.F. pentru acoperirea unor acțiuni de securitate în punctele de control privind verificarea riguroasă a bagajelor și mijloacelor de transport cu care călătoresc unele persoane aflate în atenție.

General-maior **Ion GHENOIU**

SPORIREA EFICIENȚEI ÎN PREVENIREA UNOR FENOMENE DE NATURĂ SĂ AFECTEZE REALIZAREA PROGRAMULUI ENERGETIC NAȚIONAL

Unele cerințe pe linia măsurilor în acțiunile „ATOMUL“ și „ENERGIA“

Activitatea informativ-operativă de securitate în obiectivele de investiții cu profil energetic se desfășoară pe baza măsurilor ordonate de conducerea Departamentului Securității Statului în acțiunile **„Atomul“** și **„Energia“**, urmărindu-se permanent sporirea contribuției specifice la asigurarea executării întocmai a indicațiilor date de conducerea partidului cu privire la realizarea, în termenele și condițiile de calitate stabilite, a sarcinilor programului energetic național.

Sistemul energetic național are o putere instalată de 17.300 Mw din care 6850 Mw în centralele termoelectrice ce funcționează pe cărbune, 5800 Mw în cele pe hidrocarburi, 3800 Mw în centralele hidroelectrice, iar 850 Mw reprezintă grupuri de putere mică, care în principal sînt montate în cadrul marilor combinate sau platforme industriale.

Județele care dețin pondere în unități ce furnizează energie electrică în sistemul energetic național sînt Gorj, Dolj, Hunedoara, Bihor și Dîmbovița — pe cărbune; Mureș, Prahova, Constanța, Brăila, Bacău și municipiul București — pe hidrocarburi; Mehedinți, Argeș, Cluj, Neamț, Vîlcea, Alba și Olt — cu aport hidroenergetic.

De menționat că nu întreaga capacitate instalată poate fi utilizată simultan la producerea de energie electrică.

Astfel:

— datorită condițiilor naturale, numai Hidrocentrala „Porțile de Fier I“ poate funcționa continuu, restul centralelor hidroelectrice de pe rîurile interioare putînd fi folosite doar pe intervale de 2-3 ore și anume în perioada de vîrf de sarcină. Seceta prelungită din anul 1983 a favorizat epuizarea rezervelor de apă din marile acumulări și a determinat ca aportul hidrocentralelor în iarna 1983—1984 să nu depășească 20-30% din puterea instalată;

— necesitatea realizării unor economii severe de hidrocarburi a impus ca în centralele ce folosesc acest gen de combustibil să nu se poată produce decît maximum 4 000—4 500 Mw.

De aceea, pentru a asigura independența energetică a țării în scopul deservirii consumatorilor industriali și casnici în condiții de deplină siguranță, conducerea superioară de partid a stabilit un complex de măsuri privind intensificarea producției de energie electrică prin utilizarea combustibililor inferiori, a șisturilor bituminoase, a energiei nucleare, precum și valorificarea în mai mare măsură a surselor neconvenționale de energie.

În acest scop, pînă în anul 1990 se prevede a se instala 6100 Mw în centrale pe cărbune, 3500 Mw în centrale hidroelectrice și 7300 Mw în centrale nuclearo-electrice.

După cum este cunoscut, din motivele menționate mai sus, în iarna 1983—1984, sistemul energetic național s-a confruntat cu un important deficit de energie, ce a condus la întreruperi repetate și neanunțate ale unor consumatori industriali și casnici, cu implicații nefavorabile în activitatea economică și socială a țării. Perturbațiile apărute în sistemul energetic național au fost determinate, în principal, de funcționarea defectuoasă a termocentralelor pe cărbune, în care se realizau producții de numai 2800—3200 Mw și cu variații de la o zi la alta de pînă la 1000 Mw. Desigur, starea sistemului energetic a fost agravată și de neintrarea în funcțiune a cca. 1300 Mw în centrale hidroelectrice și termoelectrice pe bază de cărbune de pe raza județelor Cluj, Bihor, Gorj, Caraș-Severin și Giurgiu.

Situația grea din sistemul energetic național a stat în atenția tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, comandantul nostru suprem, care s-a deplasat personal în județele Dolj, Gorj, Caraș-Severin și Constanța unde a analizat, cu factorii de conducere și personalul muncitor, întregul complex de probleme cu care se confruntă obiectivele energetice din exploatare, cît și cele aflate în fază de construcție.

De o importanță deosebită pe linia înfăptuirii programului național energetic au fost și întîlnirile periodice ale tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU cu specialiști ce lucrează efectiv în sectoarele de cercetare, proiectare, execuție, montaj și exploatare. Aceste consultări au fost urmate de prețioase indicații privind reproiectarea și modernizarea unor agregate cu funcționare pe cărbune, extinderea termoficării urbane prin folosirea centralelor termice pe cărbune, devansarea realizării centralelor nuclearo-electrice, precum și impulsionarea cercetărilor în vederea valorificării maxime a resurselor energetice refolosibile.

Analizele și indicațiile secretarului general au condus la creșterea climatului de disciplină și răspundere în exploatarea principalelor termocentrale și ca urmare s-au realizat producții majorate la 3600—4000 Mw, eliminîndu-se astfel perturbațiile majore în alimentarea cu energie electrică.

În scopul creșterii contribuției la realizarea vastului program energetic, organele de securitate au acționat prioritar pentru prevenirea prin mijloace specifice a oricăror acțiuni de natură să impieteze buna funcționare a agregatelor și dezvoltarea sistemului energetic național, în baza programelor specifice acestui sector de activitate, a ordinelor și indicațiilor conducerii Departamentului Securității Statului.

Se remarcă continua perfecționare a activității de cunoaștere, creșterea operativității și eficienței în valorificarea informațiilor obținute și îmbunătățirea cooperării cu celelalte organe ale Ministerului de Interne.

Intervențiile preventive efectuate la conducerea de partid și de stat, la factorii de răspundere ai ministerelor ori la nivelul organelor locale de partid și al obiectivelor economice au avut la bază semnalările primite de la rețea și cercetările informative efectuate de ofițeri. Majoritatea acestora s-au referit la: diferite situații ce puteau afecta buna desfășurare a lucrărilor de investiții, reparații și întreținere; folosirea

sub capacitate ; descompletarea ori lipsa de pe șantiere a unor utilaje ; livrarea cu deficiențe a unor echipamente și instalații ; depozitarea și conservarea în condiții improprii a unor utilaje ; nerespectarea documentațiilor tehnice și a unor proiecte ; apelarea la improvizații și derogări periculoase ; lipsa de preocupare a unor factori de răspundere în asigurarea și pregătirea personalului pentru punerea în funcțiune și exploatarea noilor capacități de producție în condiții de deplină securitate.

O atenție deosebită în intervențiile preventive a fost acordată și lucrărilor de construcții de la șantierul Centralei nuclearo-electrice Cernavodă, fabricației combustibilului nuclear, apei grele, precum și realizării materialelor instalațiilor și utilajelor ce urmează a echipa prima centrală nuclearo-electrică, avînd în vedere condițiile riguroase de calitate ce trebuie respectate pentru înlăturarea producerii în exploatare a unor evenimente cu consecințe deosebite.

Controlul informativ efectuat asupra persoanelor din baza de lucru s-a axat în mai mare măsură pe elucidarea raportului de cauzalitate dintre situațiile negative existente — în șantiere și unități de exploatare din sectorul energetic — și activitatea elementelor urmărite. Pe baza datelor obținute, au crescut numărul și eficiența măsurilor de avertizare, atenționare, punere în discuția colectivelor de oameni ai muncii, îndepărtare din punctele vitale și tragere la răspundere cu mai multă fermitate a persoanelor vinovate de producerea unor fapte și fenomene negative.

Cu organele de miliție și pompieri ce au atribuții pe linia apărării valorilor materiale din șantierele energetice și nuclearo-electrice, s-a realizat un schimb mai operativ de informații, ce a permis : descoperirea unor acte de neglijență în folosirea și întreținerea utilajelor și instalațiilor, sustragere de materiale, raportări fictive de lucrări ; înlăturarea unor stări de pericol și prevenirea altor fapte și fenomene de natură să provoace pagube materiale ori evenimente cu consecințe negative.

Deși în ultimul an, în baza aplicării măsurilor din acțiunile **„Energia"** și **„Atomul"**, s-a înregistrat un salt în ceea ce privește valoarea informațiilor obținute, au mai existat totuși situații cînd acestea nu au clarificat pe deplin aspectul semnalat.

În alte situații nu s-a asigurat cunoașterea preventivă a stărilor de fapte negative care pot degenera în evenimente, iar în unele cazuri am fost surprinși de acestea. Numai așa se explică necunoașterea faptului că unele secții din cadrul unui important șantier energetic — în care se concentrează utilaje și valori materiale de importanță vitală pentru fluxul tehnologic — nu erau asigurate corespunzător pe timp de noapte, ceea ce a creat posibilitatea unui infractor să deterioreze unele echipamente electrice, în scop de jaf, că la instalația de turnare a betoanelor în flux continuu pentru realizarea unei construcții vitale, încălcarea normelor P.S.I. s-a soldat cu incendiu ce a produs pagube materiale și a perturbat calitatea procesului tehnologic.

Uneori activitatea de căutare a informațiilor nu a fost suficient orientată pentru obținerea de date prin care să se asigure o mai mare eficiență intervențiilor preventive ce au avut ca obiect stările de pericol și termenele de punere în funcțiune a principalelor capacități energetice. Din punct de vedere al atribuțiilor de securitate, nu s-au elucidat complet cauzele care au determinat ca în cursul anului 1983 să nu fie puse în funcțiune decît un sfert din capacitățile de producție planificate, care însumau cca. 1800 Mw.

Cu insuficientă fermitate și răspundere s-a acționat pe linia apărării avuției naționale, în sensul că, deși pe unele șantiere au fost identificate mari valori materiale înglobate în echipamente și utilaje depozitate necorespunzător, măsurile întreprinse s-au limitat doar la informări, fără însă a extinde cercetările informative și în vederea tragerii la răspundere a celor vinovați, conform prevederilor legale.

Nu în toate obiectivele energetice s-a manifestat preocupare constantă pentru completarea bazei de lucru în funcție de mutațiile ce au avut loc în rîndul personalului muncitor și de problematica complexă și variată cu care se confruntă organele de securitate. Așa se explică faptul că unele persoane din categoria foștilor condamnați de drept comun ori cu manifestări prezente necorespunzătoare au rămas în afara controlului informativ, reușind să lucreze în puncte vitale și chiar să dețină funcții de decizie.

Se mai manifestă încă neajunsuri în cooperarea dintre organele de contrainformații economice care asigură șantierele energetice și cele ce răspund de institutele de cercetare-proiectare și întreprinderile furnizoare de echipament. Din această cauză, nu se cunosc în toate situațiile motivele și persoanele vinovate de neasigurarea la termenele stabilite a proiectelor de execuție, a materialelor și utilajelor necesare desfășurării normale a lucrărilor din șantierele energetice.

Analizele de bilanț care au avut loc la toate inspectoratele, programele aparatului de contrainformații în sectoarele economice, acțiunile specifice sectorului energetic, precum și ordinele și indicațiile conducerii Departamentului Securității Statului asigură orientarea clară a muncii în obiectivele cu profil energetic.

Se impune totuși o angajare plenară a tuturor ofițerilor de securitate pentru înlăturarea deficiențelor cunoscute și dezbătute, militarea pentru perfecționarea cunoștințelor profesionale și însușirea temeinică a documentelor de partid, pentru a fi în măsură să discearnă cu competență conținutul informațiilor și să ia cele mai eficiente măsuri, atît în ceea ce privește exploatarea acestora, cît și instruirea și dirijarea potențialului informativ spre problematica prioritară și în concordanță cu cerințele hotărîrilor de partid.

Lt. col. **Irinel GRUIA**
Căpitan **Dumitru BĂDESCU**

Acțiuni ostile ale serviciilor de spionaj sub acoperirea turismului individual. Organizarea muncii informativ-operative pentru descoperirea și controlarea acestora

Turismul individual reprezintă o formă relativ nouă a turismului mondial, conturată încă de la sfîrșitul anilor 1960 de nevoia de vacanțe și voiaje elaborate în funcție de opțiunea fiecărui individ (voiaje individuale), departe de zonele prea aglomerate către locuri propice fie repausului, fie unei activități regeneratoare.

Noțiunea de turism individual este adesea insuficient de bine înțeleasă atît pe plan internațional, cît și în țara noastră. Ea nu cuprinde numai voiajele care se întreprind prin propriile mijloace ale turistului, ci și pe acelea care se organizează după un program pregătit de o agenție specializată. De asemenea, turismul individual poate să utilizeze mijloacele de transport de masă, pentru a reduce costul voiajului, dar, o dată ajuns la destinație, fiecare turist nu mai este legat de un program.

Turismul individual cuprinde toate categoriile de turiști care ne vizitează țara avînd un program la liberă alegere și se practică sub două forme :

— *turism individual pe cont propriu* — fără comandă anticipată de servicii (turism necontractual) ;

— *turism individual organizat*, cu comandă anticipată de servicii, printr-o firmă sau agenție de turism din străinătate (turism contractual).

Străinii care ne vizitează țara pe calea turismului individual (contractual sau necontractual) au un program turistic conform dorinței fiecăruia, dar, o dată fixat și uneori chiar plătit, nu există obligația străinului de a-l respecta.

În cadrul unor aranjamente turistice există forme de turism care prezintă o importanță deosebită din punctul nostru de vedere cum ar fi aranjamentele „Fly and drive" și „oferta specială".

— *Aranjamentul „Fly and drive"* se adresează unor străini care doresc să vină în România cu avionul, unde apoi închiriază un autoturism (înmatriculat cu 14 B), de la hotel sau chiar de la aeroport, urmînd să se deplaseze în orice localitate doresc. Nu există obligativitatea străinilor de a declara unde urmează să se deplaseze.

— *„Oferta specială"* este un aranjament care se adresează unor străini ce doresc să vină în România de obicei în afara sezonului turistic sau cu ocazia unor activități cultural-artistice ori evenimente. Marea majoritate sînt vizitatori la rude și folosesc acest aranjament turistic pentru a beneficia de reducerile substanțiale de prețuri care se fac la transportul aviatic sau feroviar, vin în grupuri, iar o dată ajunși pe teritoriul țării noastre se împrăștie, reîntîlnindu-se la plecare.

De asemenea, turismul automobilistic, cu multiplele aranjamente și forme sub care se desfășoară, oferă străinilor largi posibilități de a întreprinde acțiuni de natură informativă pe teritoriul țării noastre.

Am prezentat cîteva ipostaze ale turismului individual în țara noastră pentru a contura unele elemente ale situației operative, particularități tehnico-administrative ce fa[illegible]rizează activitatea informativă [illegible] această acoperire și, implicit, cadrul în care trebuie să funcționeze dispozitivul de contraspionaj.

Informațiile obținute în activitatea de supraveghere a străinilor care ne vizitează țara pe calea turismului individual, în special cele obținute în problemele contraspionaj american și britanic, atestă că în ultimul timp serviciile de spionaj și organizații reacționare, cultice ori sectante din Statele Unite ale Americii, Marea Britanie și alte state europene folosesc intens calea turismului individual și a vizitatorilor la rude pentru acoperirea unor cadre, agenți și emisari trimiși cu sarcini informative ori de altă natură în R. S. România.

Analiza procedeelor și modalităților de intrare în țară a străinilor din aceste categorii, a datelor și informațiilor din cazurile aflate în lucru atestă că acoperirile respective oferă posibilități largi de mișcare pentru persoanele cu însărcinări speciale, iar faptul că acestea nu au obligația de a declara locul de destinație, nu vin în contact cu sistemul serviciilor organizate pentru străini — cu excepția unui număr redus de turiști care achită anticipat prestațiile solicitate prin firmele de turism străine — facilitează sustragerea lor de sub controlul informativ al organelor de securitate.

Cu excepția vizitatorilor la rude, cei mai mulți dintre turiștii individuali se află în țară pentru perioade scurte (2—3 zile), călătoresc cu trenul sau cu autoturismul și vin, de regulă, la sfîrșit de săptămînă cînd se așteaptă ca dispozitivul nostru informativ-operativ să fie diminuat. Timpul scurt de ședere îngreuiază identificarea ori localizarea lor.

Edificator în acest sens este cazul turistei americane „Geta" care, în octombrie anul trecut, ne-a vizitat țara ca turistă, iar la controlul vamal a încercat să ascundă o legitimație de serviciu din care rezulta că este ofițer în armata S.U.A. Din verificările efectuate s-a stabilit că cea în cauză ne mai vizitase țara de două ori, ultima dată fiind însoțită de cetățeana engleză „Sanda".

Măsurile informativ-operative întreprinse cu ocazia ultimei vizite au relevat faptul că „Geta" și „Sanda" au contactat membri fanatici ai unor culte neoprotestante, iar într-un județ, circulînd pe un drum național, au intrat în pădure pe un itinerar forestier și au oprit în apropierea unui tei secular. Activitatea în această zonă și în apropierea copacului respectiv le-a făcut suspecte pe cele două „turiste" de realizarea unei legături impersonale.

Atrage atenția și faptul că, înaintea realizării contactelor cu persoanele vizitate, cît și în perimetrul menționat, străinele au desfășurat o activitate sistematică de autocontrol în vederea depistării filajului. De asemenea, examinarea atentă a pașaportului lui „Geta", efectuată cu prilejul unei lucrări speciale, a relevat că acesta fusese eliberat de către Ambasada S.U.A. din Viena cu numai două zile înainte de intrarea sa în România, rubrica ce indica profesiunea nu era completată, iar singurele vize de intrare erau pentru R. S. România și Iugoslavia.

Menționăm că „Geta" a folosit de fiecare dată pentru deplasările în România un alt autoturism și a fost însoțită pe rînd de cîte o cetățeană din Turcia, Austria și Marea Britanie.

Pornindu-se de la aceste constatări, s-a procedat la verificarea numerelor de înmatriculare ale celor trei autoturisme folosite de „Geta", urmărindu-se frecvența intrării lor în țară și identificarea persoanelor care au călătorit cu ele. A rezultat că autoturismele respective mai fuseseră folosite pentru deplasarea în

R. S. România de către alți cetățeni străini de diferite naționalități, care, la rîndul lor, cu prilejul vizitelor anterioare efectuate în țara noastră, au folosit și alte autoturisme, în final numărul autoturismelor astfel identificate ridicîndu-se la 36, iar al celor care le-au utilizat în perioada 1981—1983, la 97 persoane.

Din analiza datelor obținute despre cele 36 autoturisme și ocupanții acestora se desprind următoarele :

☐ în majoritatea cazurilor, unul dintre pasageri este cetățean american, iar însoțitorul sau însoțitorii (vin întotdeauna în grupuri de 2—3 persoane) sînt de alte naționalități (austrieci, irlandezi, canadieni, turci, belgieni etc.) ;

☐ cetățenii americani sînt, de regulă, mai în vîrstă decît cei pe care îi însoțesc, actul de proprietate al autoturismului este întocmit pe numele lor și au o frecvență mai mare a intrărilor în țară ;

☐ la intrarea în R. S. România, străinii respectivi declară că au venit pentru a vizita anumite zone, dar, așa cum rezultă din cazurile controlate pînă în prezent, își aleg cu totul alte trasee ;

☐ perioada de ședere în țară este numai de 2—3 zile, maximum o săptămînă și, de obicei, ies din țară prin alt punct de frontieră decît cel prin care au intrat ;

☐ în majoritatea cazurilor, îndeosebi în anul 1983, intrarea în țară s-a realizat sîmbăta și duminica ;

☐ toate cele 36 autoturisme sînt înmatriculate în Austria și Elveția.

Aceste date, coroborate cu altele obținute în cazurile controlate, permit să se tragă concluzia că cele 97 de persoane identificate pînă în prezent (acțiunea continuă) sînt profesori și elevi ai unei școli americane de spionaj care, sub acoperirea contactelor cu adepți ai cultelor, realizează, cu prilejul prezenței în R. S. România, misiuni aplicative de culegere de informații și cunoaștere a țării în care vor acționa, probabil, în viitor.

Astfel, cuplul „Prințu-Olga", intrat în țară într-o zi de sîmbătă a lunii aprilie 1983, a declarat că se deplasează la Poiana Brașov în scop turistic, însă s-a deplasat în județele Arad, Timiș, Bihor și Hunedoara. La Oradea, cei doi străini au luat legătura cu un pastor de la biserica baptistă față de care au afirmat că „sînt veniți cu treburi în țară". În orașul Deva au contactat un alt membru al cultului baptist, după care au circulat pe mai multe trasee din apropierea unităților militare speciale din județ.

De menționat că aceste „cupluri" au cunoscut foarte bine topografia locurilor și cum să ajungă la adresele vizitate, orientîndu-se în toate cazurile fără a cere sprijinul vreunei persoane.

Cazurile cînd întîlnim străini pe lîngă unitățile militare, obiective cu producție specială sau de importanță deosebită, singuri sau însoțiți de legăturile lor din rîndul românilor și nu de puține ori folosind autoturisme închiriate sau aparținînd gazdelor, nu sînt singulare. Exemplul de mai sus redat pe larg este edificator. Asemenea situații operative cheamă pe toți ofițerii de securitate la măsuri specifice de cunoaștere și neutralizare a activității acestor „turiști".

Analiza activității de supraveghere a străinilor desfășurată de organele de securitate în anul 1983 a scos în evidență faptul că s-au obținut date din care rezultă că turismul individual este folosit tot mai intens de serviciile de spionaj, organizațiile teroriste, reacționare și alte cercuri ostile din exterior, împotriva țării noastre.

Cadrele și agenții unor servicii de spionaj, emisarii organizațiilor reacționare, extremist-teroriste și ai altor cercuri ostile, precum și unii „turiști individuali" care folosesc această acoperire îndeplinesc sau pot îndeplini misiuni cel puțin în următoarele direcții :

— culegerea de date și informații cu caracter secret sau nedestinate publicității, care pot fi folosite însă în acțiuni ostile României ;

— activitatea de curierat între centrală și cadrele ori agenții aflați în țară, inclusiv cu rețeaua activă sau în conservare din rîndul românilor.

Măsurile specifice întreprinse pentru cunoașterea activității persoanelor suspecte din aceste categorii de străini, aflate în atenția contraspionajului, relevă că elementele în cauză urmăresc :

◆ identificarea și observarea directă a unor obiective economice și militare, localizarea și fixarea lor pe hartă, efectuarea de fotografii ori filmări asupra acestora ; culegerea de eșantioane de sol și roci minerale din diverse zone ale țării și — în mod deosebit — realizarea unor contacte de scurtă durată cu cetățeni români, unii dintre ei cunoscuți cu probleme pe linie de securitate. Printre cei contactați de turiști individuali se află persoane care au fost la post, studii și specializare în străinătate, rude și legături ale fugarilor sau ale celor stabiliți legal în exterior, elemente cu poziție ostilă, nemulțumiți sau cu intenții de emigrare, membrii unor culte și secte cunoscuți cu manifestări dușmănoase, categorii de români ce pot fi ușor exploatate informativ sau folosite în acțiuni ostile ;

◆ punctarea și studierea unor persoane în vederea recrutării și organizarea acțiunilor de influențare. Spre exemplu, „Petrică", cetățean străin originar din România, agent al unui serviciu de informații, vine frecvent în România cu sarcini de a relua și cultiva relațiile cu persoane considerate ca „importante" și „influente" ;

◆ acțiuni de influențare în spiritul ideologiei burgheze și de antrenare la acțiuni antisociale ;

◆ activitate de propagandă emigraționistă, încercări de racolare a unor oameni de valoare și organizarea scoaterii din țară a unor persoane ;

◆ studierea și recunoașterea de obiective și itinerarii ce interesează organizațiile teroriste, precum și exploatarea datelor în vederea întreprinderii unor acțiuni preconizate pe teritoriul țării noastre ;

◆ introducerea, scoaterea ori tranzitarea de armament, muniții, materiale prohibite sau a unor valori aparținînd patrimoniului cultural național.

Sarcinile organelor de securitate pentru cunoasterea activității și mișcării străinilor pe teritoriul ță-

ţii noastre în scopul prevenirii acţiunilor ostile puse la cale de serviciile de spionaj şi organizaţiile reacţionare din exterior prin intermediul străinilor care ne vizitează ţara pe calea turismului sînt prevăzute de ordinele ministrului de interne nr. 00120/1979 şi 00140/1981.

Avînd în vedere sarcinile informativ-operative de securitate şi măsurile de control ce trebuie asigurate în condiţiile sporirii, pe perioada sezonului estival, a numărului străinilor care vizitează sau tranzitează ţara noastră, a fost elaborat Programul-cadru de măsuri privind supravegherea străinilor pe teritoriul R. S. România în perioada sezonului estival. Acest document de lucru, elaborat de Departamentul Securităţii Statului, stabileşte sarcini comune şi specifice pentru toate unităţile centrale şi teritoriale de securitate potrivit competenţelor, în scopul prevenirii, depistării, documentării şi neutralizării oricăror fapte de natură să pună în pericol securitatea statului ori să lezeze interesele ţării noastre întreprinse de străini şi legăturile lor suspecte din rîndul românilor.

Pentru sporirea eficienţei muncii în acest domeniu, trebuie respectate întocmai prevederile acestor documente, să se manifeste mai multă iniţiativă în întreprinderea de acţiuni specifice de control, atît asupra străinilor, cît şi a legăturilor lor din rîndul românilor, să existe o cooperare operativă şi concretă între toate unităţile de securitate, precum şi cu celelalte unităţi ale Ministerului de Interne, respectîndu-se întrutotul principiul compartimentării şi secretizării muncii.

Trebuie asigurate îmbunătăţirea substanţială a fluxului informaţional şi respectarea de către toţi ofiţerii a prevederilor ordinelor nr. 001050 şi nr. 00120/1979 referitoare la centralizarea şi valorificarea informaţiilor despre străini şi legăturile lor cu românii.

La nivelul unităţilcr centrale şi teritoriale de securitate, precum şi al celorlalte unităţi ale Ministerului de Interne se impune să se pună un accent mai mare pe instruirea temeinică a cadrelor din subordine pentru a raporta în timp util informaţiile obţinute în procesul muncii sau în timpul liber despre prezenţa, mişcarea şi activitatea străinilor şi ale legăturilor lor din rîndul românilor, precum şi despre cetăţenii români care au rude sau relaţii neoficiale în străinătate şi sînt vizitate de către acestea. O informaţie în aparenţă minoră, care se referă la prezenţa unui străin, „inofensiv" la prima vedere, raportată la timp, poate avea o valoare operativă.

O atenţie deosebită se va acorda instruirii cadrelor cu ocazia plecării lor în concedii de odihnă în staţiuni sau zone cu afluenţă mare de străini, informaţiile pe care aceştia le pot obţine, chiar şi numai prin observare directă, fiind de un real folos în complexa activitate de supraveghere a străinilor.

Lt. col Gheorghe ILIESCU
Cpt. Constantin MOCANU

ANALIZA ŞI EXPLOATAREA INFORMAŢIILOR

(continuare)

Dintre materialele referitoare la tema pusă în dezbatere prezentăm, în sinteză, pe cele primite de la tovarăşii : general-maior Bordea Aron, şeful Direcţiei I, colonel Blaga Ştefan, şeful Unităţii speciale de luptă antiteroristă, şi pe cele de la Securitatea judeţului Bihor.

● **General-maior BORDEA ARON :** În cadrul preocupărilor de perfecţionare a întregii munci de securitate pe linie de informaţii interne am acordat atenţie îmbunătăţirii organizării, coordonării şi îndrumării activităţii de analiză a informaţiilor, atît în cadrul unităţii, cît şi în compartimentele corespondente din teritoriu.

Activitatea de analiză a informaţiilor la Direcţia I este organizată pe baza prevederilor ordinelor, hotărîrilor Biroului executiv al Consiliului de conducere al Departamentului Securităţii Statului, programelor şi planurilor de măsuri, precum şi în raport cu priorităţile izvorîte din dinamica evoluţiei situaţiei operative. Analizele se realizează atît în cadrul termenelor stabilite de ordinele în vigoare, precum şi ori de cîte ori situaţia operativă impune acest lucru (în unele cazuri chiar zilnic).

În organizarea acestei activităţi am avut în vedere că analiza informaţiilor este un atribut esenţial al unităţilor informativ-operative, centrale şi teritoriale, al tuturor ofiţerilor de informaţii, îndeosebi al cadrelor cu funcţii de conducere. Ea face parte din procesul muncii noastre de zi cu zi fiind o componentă de bază a activităţii de cunoaştere.

De modul cum reuşim sau nu să organizăm şi să coordonăm activitatea de analiză a informaţiilor, de mijloacele şi metodele pe care le folosim, depinde în ultimă instanţă gradul de eficienţă al muncii noastre.

Activitatea de analiză trebuie privită ca o necesitate obiectivă în munca organelor de securitate. Ea presupune asigurarea fondului de informaţii necesare, studierea temeinică şi evaluarea acestora în scopul cunoaşterii cît mai exacte a situaţiei operative din obiectivele, locurile şi mediile date în răspundere, înţelegerea corectă a ceea ce se petrece în realitate, descoperirea cauzelor faptelor şi fenomenelor cu care ne confruntăm, previzionarea evoluţiei lor şi, pe această bază, stabilirea măsurilor şi modalităţilor de acţiune.

Calitatea şi eficienţa analizelor depind de temeinicia cu care acestea au fost pregătite şi organizate, de competenţa cadrelor implicate în

realizarea acestei activități, de capacitatea lor de a interpreta informațiile, de discernămîntul politic și profesional al acestora.

Analiza trebuie să asigure valorificarea cît mai eficientă a condițiilor și împrejurărilor favorabile pentru soluționarea cu operativitate a informațiilor.

Doresc să menționez că, în buna desfășurare a activității noastre informativ-operative și implicit a celei de analiză, un rol deosebit îl au programele de măsuri elaborate în problemele „legionari", „naționaliști-iredentiști", „culte-secte", „foști condamnați pentru infracțiuni contra securității statului", „ETERUL", „artă-cultură", „sănătate", „presă" și „justiție", care asigură o orientare unitară a aparatului de securitate cu răspunderi pe această linie.

Obiectivele activității de analiză rezultate din documentele menționate și măsurile stabilite sînt centralizate în planurile de muncă trimestriale ale unității unde sînt fixate termene și responsabilități pe fiecare cadru din conducerea direcției, șefii de servicii și coordonatorii de probleme.

Conform Programului de măsuri al Departamentului Securității Statului, în acest an vor fi analizate, în Biroul executiv ori la nivelul coducerii departamentului, majoritatea problemelor din competența aparatului de informații interne, situație care reclamă din partea noastră, a conducerii direcției, șefilor de servicii, coordonatorilor de probleme, multă răspundere pentru organizarea și pregătirea materialelor respective.

Pentru a putea prezenta Biroului executiv al Consiliului de conducere al Departamentului Securității Statului materiale din care să rezulte concluzii de interes operativ, noi direcții de perfecționare a muncii de securitate, am luat măsuri din timp de asigurare a fondului necesar de informații care să permită realizarea unor analize temeinice pe categorii de probleme, pe genuri de activități — ce compun situația informativ-operativă.

În pregătirea acestor analize asigurăm, îndeosebi prin coordonatorii de probleme, centralizarea, sintetizarea și analiza datelor și informațiilor obținute, atît din activitatea nemijlocită a ofițerilor din unitate, cît și a celor obținute de compartimentele din teritoriu.

În acest context doresc să menționez că acționăm pentru sporirea rolului coordonatorilor de probleme în organizarea muncii informativ-operative, a cunoașterii și stăpînirii situației operative, în asigurarea executării în termen și la nivelul exigențelor actuale a prevederilor ordinelor și programelor de măsuri referitoare la sectoarele date în răspundere.

Consider că orice analiză bine organizată și pregătită este necesar să se finalizeze cu concluzii operative. Astfel, analizînd structura intervențiilor preventive realizate de aparatul de informații interne în anul 1983, a rezultat că 43% dintre avertizări au fost aplicate asupra unor persoane care, anterior luării acestei măsuri, nu se aflau în preocupările organelor de securitate. Această constatare ne-a permis să tragem concluzia că baza de lucru nu este încă suficient de realist conturată și că, în anul curent, una dintre preocupările principale ale aparatului de informații interne, îndeosebi a coordonatorilor de probleme și șefilor de

servicii, va trebui s-o constituie analiza mutațiilor care au loc în situația operativă, iar pe această bază stabilirea unui front de lucru corespunzător.

Unele concluzii s-au desprins și din analiza rețelei informative din problemele, locurile și mediile date în competență. Așa cum s-a subliniat și în concluziile la bilanțul muncii Direcției I pe 1983, de către conducerea Departamentului Securității Statului, dacă am analiza rețeaua informativă prin prisma cantității, a numărului de surse existente, ar trebui să cunoaștem la timp și să prevenim orice manifestări ostile din domeniile de responsabilitate.

Analizele efectuate au evidențiat însă faptul că în prezent nu se realizează încă un control informativ eficient în toate problemele și cazurile, nu se obțin întotdeauna informații de valoare care să asigure stăpînirea temeinică a situației operative.

Astfel de neajunsuri se datoresc faptului că nu se acordă în toate cazurile atenția cuvenită muncii cu rețeaua informativă, în special activității de educare, dirijare și verificare a acesteia.

În realizarea analizelor privind dinamica bazei de lucru, structura măsurilor de prevenire, precum și în alte activități de acest gen, am utilizat în mod sistematic și datele furnizate de Centrul de calcul.

Se impune ca întregul aparat de informații interne să manifeste o mai mare preocupare pentru alimentarea continuă și la timp a programelor existente, a bazelor de date, cu informații de interes operativ, bine verificate, aceasta în vederea elaborării concluziilor cît mai reale în broblemele analizate.

Îndrumarea și coordonarea muncii de analiză a informațiilor se realizează prin : analizele zilnice efectuate de către conducerea direcției cu ofițerii și șefii nemijlociți, în problemele și cazurile mai importante pe care le au în lucru ; întîlniri de lucru interjudețene cu participarea factorilor interesați, pentru analiza unor cazuri cu un grad sporit de complexitate ; convocări de instruire și analiză, organizate pe probleme de muncă, cu participarea șefilor de servicii și coordonatorilor de probleme din unitate și compartimentele corespondente ; pregătirea în cadrul unității a ofițerilor nou numiți în funcții de conducere pe linie de informații interne, precum și la cursurile de reciclare și perfecționare a cadrelor.

Pe linia preocupărilor de îndrumare și coordonare, o importanță deosebită o acordăm deplasării ofițerilor, începînd cu cadrele de conducere, șefii de servicii și coordonatorii de problemă, la securitățile județene și a municipiului București, pentru analiza cazurilor aflate în controlul unității, a informațiilor mai deosebite, a modului cum se realizează sarcinile și obiectivele din planul de căutare a informațiilor, a prevederilor din programele de măsuri și alte activități de interes operativ.

Totodată, au fost difuzate la compartimentele corespondente din teritoriu documentare, studii pe probleme și alte materiale cu caracter orientativ.

De asemenea, acționăm pentru sporirea contribuției cadrelor din direcție și a celor din compartimentele corespondente din teritoriu la îmbunătățirea muncii de securitate în mediul rural, cu accent pe căutarea, analiza și valorificarea informațiilor de interes operativ, pe creș-

terea competenței subofițerilor de la posturile de miliție comunale în organizarea activității informative, a sesizării și semnalizării cu operativitate a aspectelor de securitate (stări de spirit negative, evenimente etc.). Aceste activități le desfășurăm cu prilejul deplasărilor la posturile de miliție, conform Ordinului nr. 00140/1981.

Sîntem preocupați să perfecționăm cooperarea cu unitățile centrale și teritoriale de securitate — în unele cazuri și de miliție — în analizarea și soluționarea unor informații care vizează cetățenii străini veniți la studii în țara noastră și care sînt analizate și soluționate cu participarea Direcției a III-a, U.S.L.A., Direcția pașapoarte, securitățile județene și a municipiului București.

● **Colonel BLAGA ȘTEFAN:** Analiza informațiilor se integrează organic în ansamblul activității antiteroriste și este organizată în conformitate cu prevederile ordinelor și ale programelor de măsuri privind munca de securitate. Ea se desfășoară în mod structurat, în funcție de competențe, și are menirea de a pregăti — în urma concluziilor ce se desprind — adoptarea deciziilor și măsurilor necesare înfăptuirii dezideratului de a se preveni producerea oricărui act terorist-diversionist.

Un rol important revine în acest sens organizării și planificării analizelor. Pe baza sarcinilor prevăzute în Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1984, a ordinelor ce le-am primit la bilanțul activității și a concluziilor desprinse din situația operativă antiteroristă, a fost întocmit programul de măsuri al liniei de muncă. Am urmărit să se însușească, atît de cadrele unității, cît și de cele de la structurile teritoriale, obiectivele și sarcinile prevăzute în program și să se treacă la îndeplinirea lor integrală și la termenele stabilite. Prevederile din program se regăsesc în planurile de căutare a informațiilor și în planurile de muncă trimestriale.

Unul dintre obiectivele prioritare din acest an se referă la îmbunătățirea măsurilor de securitate în obiectivele aviației utilitare și sportive, pentru cunoașterea în detaliu a situației operative din aerobaze și aerocluburi, a comportamentului personalului navigant și de sol, în scopul prevenirii oricăror stări de fapt ce pot favoriza producerea de evenimente deosebite. Trimestrial, conducerea unității noastre analizează modul în care se respectă și aplică hotărîrea Biroului executiv al Consiliului de conducere al Ministerului de Interne din 27 august 1983, pentru prevenirea oricăror evenimente deosebite în aviația utilitară. Aceste analize sînt precedate de controale efectuate, după caz, în comun cu organele de miliție pentru a se stabili situația din teren, dacă sînt respectate întocmai ordinele și instrucțiunile existente. În același timp, am cerut compartimentelor teritoriale să raporteze, la termenele stabilite și ori de cîte ori se impune, despre situația operativă din obiectivele aflate în competență, astfel incît analizele ce se efectuează să cuprindă cît mai fidel problematica acestui domeniu.

Doresc să mă refer și la alt gen de analize, care nu pot fi dinainte planificate și țin de informațiile ce se obțin.

Sînt situații pe profil antiterorist care declanșează un ansamblu de măsuri, angrenînd unități speciale, direcții centrale și securități județene. Iată un exemplu : recent, s-au primit informații că organizația extremist-teroristă „Armata secretă pentru Eliberarea Armeniei (A.S.A.L.A.)“ intenționează să întreprindă acte de sabotaj, diversiune și teroriste împotriva agențiilor aeriene, aeronavelor, navelor comerciale și de pasageri, diplomaților și reprezentanțelor Turciei din străinătate. Analiza acestei informații, coroborată cu alte date din „problema armeană“, a declanșat măsuri care privesc resortul informativ-operativ, precum și măsurile de pază, apărare și protecție antiteroristă a obiectivelor vizate.

La activitatea de prevenire în această situație participă și Unitatea specială „F“, Securitatea și Miliția municipiului București, Batalionul special de securitate-intervenție din organizarea Comandamentului trupelor de securitate și Inspectoratul județean Constanța al Ministerului de Interne — fiecare dintre ele executînd sarcinile ce au fost ordonate.

Măsuri complexe, care au angrenat și alte unități, au fost adoptate și în alte situații. De exemplu, analiza efectuată la conducerea unității a pus în evidență faptul că influența disensiunilor existente în organizația „AL-FATAH“, ca urmare a disidenței apărută în vara anului 1983, se resimte din ce în ce mai accentuat și în țara noastră. Adepți și simpatizanți ai disidenței au fost semnalați printre studenții palestinieni din centrele universitare Brașov, București, Cluj-Napoca, Craiova, Iași și Timișoara. Aceștia au primit materiale editate în exterior, aduse de studenți plecați în vacanță, sau publicații transmise pe calea poștei, prin care li se cere să se opună liniei promovate de președintele Organizației pentru Eliberarea Palestinei, Yasser Arafat. Din datele obținute, a rezultat că asemenea materiale au fost difuzate în rîndul studenților de origine arabă și de către ambasadele unor țări din zonă.

În seara zilei de 21 martie a.c., un doctorand palestinian din Centrul universitar București, considerat a fi reprezentant al studenților palestinieni disidenți, a fost molestat în camera de la cămin de trei studenți palestinieni pe care nu i-a putut identifica. Un alt student a fost amenințat că va fi pedepsit întrucît a „trădat“ cauza organizației „AL-FATAH“, trecînd la disidență. La rîndul său, doctorandul palestinian a afirmat că se va răzbuna pe cei care l-au molestat.,

În baza analizei efectuate și pentru a se preveni transformarea stărilor conflictuale dintre studenții palestinieni din cele două grupări în acte de tulburare a ordinii și liniștii publice, conducerea Departamentului Securității Statului a ordonat să se întreprindă un complex de măsuri informativ-operative la a căror executare sînt angajate toate unitățile centrale și teritoriale competente.

Menționez că aplicarea unitară de către unitățile participante a măsurilor ordonate a condus la stăpînirea situației operative în această problemă.

Nu se poate vorbi de o judicioasă muncă pe acest profil fără a dispune de sisteme informatice bine organizate, întreținute și valorificate. Împreună cu celelalte unități ale Departamentului Securității Statului, beneficiem de sistemele de evidență și avantajele prelucrării automate a datelor în cadrul Centrului de informatică și documentare. Cadrele unității au înțeles că rezultatele în munca informativ-operativă antiteroristă sînt nemijlocit legate de participarea la constituirea fondului de date, actualizarea acestora și valorificarea în contextul posibilităților

oferite de prelucrarea automată, în funcţie de scopuri urmărite şi cerinţe concrete ale situaţiei operative.

Datele ce ne sînt furnizate de sistemele informatice existente în exploatare constituie suportul analizelor ce se fac pentru conturarea tendinţelor fenomenului terorist şi desprinderea de concluzii necesare propriilor noastre măsuri de prevenire. În acelaşi timp, pe probleme şi cazuri concrete beneficiem de multiple posibilităţi de verificare completă şi operativă pe care le oferă prelucrarea automată a datelor. Desigur, pentru ca aceste sisteme să fie şi mai rodnice, în calitatea noastră de cotitulari de programe avem datoria de a participa neîntrerupt la îmbogăţirea sistemelor cu date de valoare, cît mai complete, actuale şi introduse în mod corect şi ritmic, după cerinţele formulate în metodologii.

● **Securitatea judeţului Bihor :**

— **Colonel SIMA TRAIAN — şeful Securităţii :** Activităţile de analiză a informaţiilor sînt organizate în conformitate cu prevederile ordinelor şi în raport cu evoluţia situaţiei operative de securitate de pe raza judeţului. Situînd permanent în centrul preocupărilor munca de prevenire, pe de o parte ne străduim să asigurăm cu operativitate rezolvări corespunzătoare pentru cazurile şi problemele izvorîte din dinamica situaţiei operative, să soluţionăm cu prioritate pe cele mai importante dintre ele, iar pe de altă parte avem în atenţie cerinţa de a cuprinde în analize întreaga problematică şi cazuistică de pe raza judeţului, de a asigura cunoaşterea şi stăpînirea situaţiei operative în ansamblul ei.

Activităţile de analiză sînt stabilite în planurile de muncă, atît la nivelul conducerii securităţii judeţene, cît şi la nivelul serviciilor. Concomitent cu preocuparea de a planifica judicios activităţile de analiză pentru a imprima muncii un caracter tot mai organizat, acordăm maximum de atenţie realizării analizelor în strictă concordanţă cu cerinţele concrete ale muncii practice de prevenire şi combatere a faptelor şi manifestărilor antisociale. Situaţia operativă ridică mereu noi aspecte de care trebuie să ţinem seama în efectuarea fiecărei analize.

Problematica şi cazuistica ce fac obiectul analizelor la nivelul conducerii securităţii judeţene sînt, ca la orice judeţ, complexe şi diverse, ele avînd însă specificul situaţiei operative din cadrul judeţului Bihor.

Pentru început doresc să subliniez că în ultima perioadă s-a impus tot mai mult ca problemă prioritară a muncii informativ-operative, inclusiv a activităţilor de analiză, cunoaşterea stărilor de spirit din colectivele de oameni ai muncii şi a comentariilor ce se fac în rîndul populaţiei cu privire la diverse aspecte din ţara noastră sau ale situaţiei internaţionale. Pe raza judeţului Bihor se desfăşoară din străinătate o intensă activitate de propagandă duşmănoasă, îndeosebi naţionalist-iredentistă, se fac instigări la emigrare, la acţiuni anarhice şi de dezordine etc. Ca urmare, am situat în centrul preocupărilor întregului aparat de securitate cunoaşterea, prevenirea şi zădărnicirea acţiunilor de propagandă duşmănoasă. În acest context ne preocupăm de cunoaşterea şi prevenirea stărilor de spirit şi a comentariilor necorespunzătoare, de descoperirea şi înlăturarea cauzelor concrete care le generează, de neutralizarea operativă a oricăror manifestări negative.

Informaţiile obţinute sînt analizate în mod sistematic — adesea zilnic — la nivelul şefilor de compartimente, prilejuri cu care se stabilesc şi măsurile necesare de adîncire şi verificare a lor. Cele mai importante aspecte sînt analizate la conducerea securităţii judeţene, împreună cu şefii de servicii şi chiar cu anumiţi lucrători la care sînt probleme mai deosebite ; se completează — după caz — măsurile care să fie întreprinse şi se organizează informarea factorilor competenţi.

În legătură cu organizarea şi efectuarea analizelor la nivelul conducerii securităţii judeţene, doresc să mai subliniez necesitatea de a se coordona cu atenţie organizarea analizelor la nivelul serviciilor de profil, astfel încît să analizeze împreună sau concomitent diversele aspecte de interes comun pentru a se putea cuprinde situaţia practică operativă în complexitatea ei, a se desprinde concluzii şi a se stabili cele mai eficace măsuri. Aşa, de exemplu, analiza situaţiei operative din obiectivele economice importante cuprinde în mod organizat atît aspectele muncii de contrainformaţii în sectoarele economice — cu precădere prevenirea acţiunilor de sabotaj, subminare şi diversiune, prevenirea şi înlăturarea stărilor de pericol etc. —, cît şi problemele referitoare la apărarea secretului, prevenirea acţiunilor de trădare, prevenirea şi combaterea manifestărilor naţionalist-iredentiste, a manifestărilor anarhice, de evaziune ş.a.m.d. La specificul judeţului nostru, prezintă o serie de particularităţi şi analiza informaţiilor din domeniul învăţămîntului, culturii, sportului, sănătăţii etc.

— **Colonel ARONESCU CONSTANTIN, şef serviciu III :** Sfera problemelor de contraspionaj cu care ne confruntăm este foarte largă. Organizăm activităţile de analiză pe baza prevederilor ordinelor în vigoare pe care ne străduim să le executăm în cît mai bune condiţiuni la specificul situaţiei operative din judeţ. Paralel cu preocuparea pentru soluţionarea operativă a cazurilor în lucru şi a problemelor deosebite ce apar pe neaşteptate, urmărim să organizăm analizele în raport cu specificul fiecărui domeniu, ţinînd seama de legăturile dintre probleme şi domenii ale muncii. Astfel : în analiza activităţii de contraspionaj pe spaţii, avem în vedere conlucrarea dintre serviciile de spionaj în cadrul NATO ; corelăm analiza bazei de lucru de pe raza judeţului cu analiza informaţiilor privind concentrările şi organizarea fugarilor români din străinătate, îndeosebi a celor de pe raza judeţului nostru ; în analiza muncii desfăşurate în obiectivele turistice ţinem seama de numărul mare al străinilor care vin pe raza judeţului ; analizăm concomitent constatările făcute cu prilejul diferitelor controale asupra păstrării secretului de stat cu informaţiile obţinute în acest sens prin mijloacele muncii informativ-operative, iar în realizarea acestor analize conlucrăm cu Serviciul II şi avem în vedere domeniile de care aparţin întreprinderile şi instituţiile la care se referă analizele.

De regulă, analiza reţelei informative o facem în contextul analizei informaţiilor din dosarele de acţiuni informative, a situaţiei operative din obiective şi probleme, deoarece ne putem da seama mai bine de valoarea fiecărei surse raportată la cerinţele concrete ale muncii, precum şi de măsurile ce trebuie întreprinse pentru dezvoltarea în continuare a potenţialului informativ.

Sint şi situaţii cind facem analiza dosarelor de acţiune informativă, a informaţiilor din dosarele de probleme şi obiective, precum şi a unor surse din legătură în afara cadrului fixat iniţial, pornind de la necesitatea clarificării cu operativitate a unor situaţii deosebite care se ivesc. De exemplu, în cadrul unei analize, un ofiţer mai tînăr şi fără suficientă experienţă mi-a relatat în termeni laudativi despre faptul că o sursă din legătura lui se străduieşte să facă tot ce îi stă în putinţă să ne servească, să aducă informaţii interesante, deşi în problema ce făcea obiectul analizei contribuţia sursei respective era nesemnificativă.

Am cerut ofiţerului să-şi argumenteze aprecierile, lucru pe care n-a reuşit să-l facă în mod convingător. Apoi, i-am cerut să-mi prezinte dosarul personal al sursei şi mapa anexă cu toate informaţiile pe care le-a furnizat de la recrutare (cu circa un an în urmă) şi pînă în momentul respectiv, iar el (ofiţerul) să se pregătească pentru o analiză mai aprofundată asupra sursei.

Revederea dosarului personal în noul context mi-a atras atenţia că noi n-am adîncit verificarea unor informaţii din care rezultă că cel în cauză este un om abil, care se foloseşte de împrejurările ce i se ivesc pentru a trage diverse foloase. Sursa se prezentase cu regularitate la întîlniri şi de cele mai multe ori a adus note scrise, îndeosebi despre probleme cunoscute de toată lumea. Informaţiile referitoare la scopurile urmărite prin recrutarea ei erau destul de generale, dar nici ofiţerul nu insistase pentru clarificarea lor.

După o discuţie mai amplă cu ofiţerul asupra insuficientei contribuţii a sursei la soluţionarea problemelor de securitate şi a neajunsurilor din stilul lui de lucru cu sursa, am aflat că „ataşamentul" sursei faţă de organele noastre începuse să se manifeste treptat, dar numai în ultimele 2-3 luni. Pînă atunci sursa încercase uneori să se sustragă de la colaborare. Schimbarea din atitudinea sursei era explicată de ofiţer ca un succes al său în munca cu aceasta. Sursa, la rîndul ei, nu se sfiise să-i spună ofiţerului că datorită lui a reuşit ea să înţeleagă importanţa colaborării.

După ce am dat unele indicaţii ofiţerului asupra muncii cu sursa, am stabilit împreună cu el măsuri de verificare a ei, rezultînd în cele din urmă că aceasta nu era sinceră. Deşi cunoştea unele probleme de interes operativ, nu informa corect. În schimb, dorea să cîştige încrederea organelor noastre pentru a obţine aviz de plecare în străinătate, de unde să nu mai revină.

Am exclus pe cel în cauză din reţea, fiind întreprinse măsurile necesare în continuare, conform ordinelor.

În toate măsurile luate s-a ţinut seama de atitudinea corectă a ofiţerului care, de îndată ce s-a convins că încrederea sa în sursă nu a fost întemeiată, că ne aflam în faţa unui om nesincer şi făţarnic, a regretat superficialitatea manifestată, participînd activ la demascarea şi înlăturarea ei din reţea.

Acest caz a fost analizat pe larg cu toţi ofiţerii din serviciu, pentru ca să învăţăm din propriile noastre greşeli.

— **Locotenent-colonel SALAGEAN ION, şef serviciu I:** Organizarea judicioasă a activităţilor de analiză nu este simplă. Avem de îndeplinit multe sarcini şi în aceste condiţii este foarte important ca eforturile noastre şi ale colectivelor pe care le conducem să fie concentrate prioritar, cu discernămînt şi răspundere, către ceea ce prezintă mai mare importanţă. Sub acest aspect, consider necesar ca şeful de serviciu sau de compartiment, pe baza cunoaşterii realităţilor din sectorul său de responsabilitate, să situeze în centrul analizelor soluţionarea cu eficacitate şi operativitate a celor mai importante cazuri şi probleme, de a căror rezolvare să se preocupe nemijlocit, nu alături, ci conducînd efectiv pe ofiţerii antrenaţi, organizînd şi participînd direct la rezolvarea celor mai complicate situaţii.

Cînd începe şi cînd se termină analiza în munca informativ-operativă e greu de spus. Cred că începe la primul contact al lucrătorului cu informaţia şi se termină atunci cînd cazul a fost pe deplin soluţionat şi nu mai are aderenţe. Analiza informaţiilor se împleteşte cu activitatea de căutare, completare, verificare şi exploatare a lor prin măsuri de prevenire şi combatere a faptelor antisociale. Doresc să exemplific aceste idei cu aspecte dintr-un caz complex.

Am fost sesizaţi de către Direcţia I că pe raza judeţului nostru s-ar realiza ilegal un fel de revistă cu conţinut naţionalist-iredentist. La acea dată noi nu aveam nici un fel de informaţii în acest sens.

Am convocat urgent ofiţerii din problemă, le-am prezentat informaţia, am analizat baza de lucru şi am stabilit cercul de persoane asupra cărora să acţionăm cu prioritate, sursele pe care să le folosim şi cum să fie dirijată fiecare.

După contactarea şi dirijarea surselor, a doua zi, una dintre ele ne-a informat despre existenţa aşa-zisei reviste intitulată „Contrapuncte". Am dedus din discuţiile cu sursa şi din analiza atentă a conţinutului informaţiei furnizate că ştie mai mult decît ne-a spus nouă şi că are unele rezerve în a ne informa.

Întrucît cunoşteam bine pe sursă de mai mult timp, am organizat o întîlnire cu ea şi i-am explicat, în baza prevederilor Codului penal, că nesinceritatea sa o situează alături de celelalte elemente implicate, cerîndu-i să facă tot ceea ce este necesar pentru a nu exista motive să fie trimisă în justiţie. Totodată, i-am cerut să aducă un exemplar din materialul respectiv.

Sursa s-a conformat cerinţelor noastre şi în următoarele zile ne-a adus un exemplar din materialul căutat de noi, furnizîndu-ne informaţii despre persoanele cunoscute de ea că au participat la elaborarea lucrării.

Din informaţiile obţinute rezultă că acţiunea se extindea pe raza mai multor judeţe şi chiar în afara ţării noastre. În aceste împrejurări s-a constituit un comandament coordonat îndeaproape de conducerea Departamentului Securităţii Statului, care a organizat şi condus efectiv eforturile noastre pentru demascarea şi neutralizarea activităţii ostile a elementelor respective.

Personal am învăţat multe din stilul de muncă al comandamentului şi din cazul cu care ne-am confruntat. Fiecare dintre măsuri a fost temeinic analizată, îndeosebi sub aspectul eficacităţii şi al consecinţelor. Atenţie cu totul deosebită s-a acordat analizării noilor informaţii ce s-au obţinut, restructurării părerilor iniţiale despre evoluţia situaţiei operative şi aplicării corespunzătoare a măsurilor stabilite.

Deși caracteristica dominantă în acest caz a constituit-o îmbinarea analizei informațiilor cu activitatea de căutare, adîncire și verificare a lor continuă, totuși putem contura și momente ale analizei, fiecare cu importanța și particularitățile lui. Astfel : printr-o analiză atentă a bazei de lucru și a rețelei, de la început am reușit să circumscriem în cîmpul atenției pe unii dintre cei implicați și surse competente ; analiza atentă a comportării sursei care a adus primele informații și a conținutului comunicării ei ne-a permis să deducem că ea știe mai mult și să acționăm în consecință ; pe baza unei analize minuțioase a informațiilor despre persoanele identificate ca participante la activitatea ostilă am putut stabili ordinea și tactica cercetării fiecăreia dintre ele, determinîndu-le să recunoască și nelăsîndu-le nici o posibilitate de a interpreta măsurile noastre ca încălcări ale legii ș.a.m.d.

Cazul la care m-am referit mi-a demonstrat încă o dată importanța deosebită a asigurării climatului optim ca participanții la analiză și la acțiune să-și spună cu toată răspunderea părerile, să facă propuneri, să-și exprime rezervele.

— **Locotenent-colonel ALBU IOAN, șef serviciu II :** În spiritul prevederilor recentului program de măsuri, am pus accent pe analiza dosarelor de urmărire informativă și a bazei de lucru, făcînd, de regulă, concomitent și analiza rețelei informative.

Cu prilejul analizării dosarelor de obiectiv insistăm asupra cunoașterii situației operative de către ofițer, iar analiza dosarelor de obiectiv este organizată, avîndu-se în vedere gruparea obiectivelor pe ministere, pentru a putea înțelege fenomenele și desprinde concluzii corespunzătoare.

Situăm în centrul preocupărilor analiza cu operativitate a informațiilor prin care sînt semnalate stări de pericol în obiectivele economice. În astfel de cazuri se stabilesc de urgență măsuri de verificare și pentru identificarea persoanelor vinovate. Totodată sînt informați operativ factorii de conducere din obiectivele respective pentru a fi luate urgent măsuri corespunzătoare de prevenire. Cu aspectele mai deosebite sînt informate operativ și organele locale de partid.

Aplicarea măsurilor de înlăturare a stărilor de pericol de către factorii responsabili este urmărită îndeaproape, pînă la normalizarea situației.

Succesul fiecărei analize depinde în mare măsură de temeinicia pregătirii ei. Ca atare, cer ofițerilor să se pregătească pentru analize, să clarifice problemele stabilite la analiza anterioară și pe cele care au survenit pe parcurs, să verifice temeinic informațiile, să cunoască bine situația operativă și să prezinte propuneri privind activitatea de viitor. Manifestările de superficialitate și neglijența în pregătirea pentru analiză au fost criticate cu severitate și în unele cazuri sancționați ofițerii respectivi, îndeosebi atunci cînd acestea s-au repetat.

Printr-o organizare minuțioasă a activităților de analiză, prin control sistematic asupra modului cum pregătește analiza fiecare ofițer și prin exigența sporită pentru realizarea acestor activități cu răspundere maximă, a crescut contribuția lor la soluționarea cu mai multă eficacitate a problemelor de muncă.

Colonel Ion **GEAGLĂ**

Descoperirea adevăratelor cauze ale unor evenimente deosebite din obiectivele economice — premise ale unor activități de prevenire eficiente

Urmare a volumului mare de investiții alocate în ultimele două cincinale, județul Gorj a cunoscut o dezvoltare economică impetuoasă, prioritare fiind ramurile industriei miniere, energetice, petroliere și materialelor de construcții.

Industria energiei electrice care prin termocentralele de la Rovinari și Turceni valorifică, în principal rezervele de lignit din județ, în anul 1985 va produce 4360 Mw, ceea ce va însemna un pas hotărîtor în direcția asigurării independenței energetice a țării, conform programului elaborat de partid în acest domeniu.

În cadrul atribuțiilor ce revin organelor de securitate din documentele de partid, legile țării și ordinele în vigoare, sarcina prioritară o constituie prevenirea infracțiunilor, a oricăror fapte și fenomene care pot provoca evenimente soldate cu pagube materiale și victime omenești. În acest sens, ne-a preocupat în mod deosebit obținerea de informații și valorificarea lor cu maximă operativitate în scopul prevenirii, descoperirii și lichidării oricăror acte de sabotaj, diversiune ori de subminare a economiei naționale. Totodată, am acționat în vederea depistării acelor fapte care, deși nu întrunesc elementele constitutive ale unor infracțiuni de competența organelor de securitate, prin urmările lor aduc importante prejudicii avuției naționale.

Atenție deosebită am acordat organizării muncii specifice în cele două termocentrale, dată fiind importanța lor economică, complexitatea instalațiilor și numărul mare de persoane ce lucrează în aceste obiective. Au fost încadrate informativ toate punctele cu grad ridicat de vulnerabilitate, s-a intensificat supravegherea informativă asupra persoanelor cunoscute cu antecedente politice sau penale, iar în baza informațiilor obținute, au fost efectuate controale în comun cu organele de protecție a muncii, miliție și pompieri, urmărindu-se în special respectarea prevederilor Decretului nr. 400/1981. În urma măsurilor întreprinse s-a reușit prevenirea unor evenimente prin lichidarea stărilor de pericol ce le puteau genera, contribuind la întărirea disciplinei în procesul de producție.

Cu toate acestea, în cele două obiective au avut loc și unele evenimente ce s-au soldat cu distrugerea de utilaje și scoaterea din funcțiune a unor blocuri energetice pe perioade îndelungate de timp. În procesul cercetării informative a acestor evenimente ne-am axat pe stabilirea cauzelor care au condus la producerea lor, a împrejurărilor care le-au favorizat și a persoanelor vinovate.

A rezultat că unele evenimente s-au produs ca urmare a unor cauze tehnice, generate de uzura avansată a unor subansamble, calitatea necorespunzătoare a materialelor sau de erori în proiectare. Totodată, s-au constatat și situații cînd evenimentele produse au avut la bază cauze de ordin subiectiv, mai ales la Termocentrala Turceni — în principal referindu-se la :

— nerespectarea normelor tehnice de exploatare și întreținere a grupurilor energetice ;

— lipsa de supraveghere a aparatelor de măsură și control sau funcționarea grupurilor energetice cu astfel de aparate defecte ;

— încadrarea unor locuri de muncă vulnerabile cu personal insuficient pregătit profesional ;

— părăsirea locului de muncă în timpul programului etc.

Din cazurile cercetate pînă în prezent s-a observat și tendința unor factori de conducere de a motiva producerea unor evenimente prin cauze exclusiv de ordin tehnic și de a minimaliza urmările, căutînd prin aceasta să ascundă deficiențele tehnico-organizatorice și absolvirea de răspundere a persoanelor vinovate de nerespectarea normelor tehnice de exploatare și întreținere.

Pentru susținerea acestor concluzii, semnificative sînt următoarele cazuri :

1. În luna octombrie 1983, la I. E. Turceni a avut loc o explozie la generatorul electric al blocului nr. 2, soldată cu avarierea acestuia și scoaterea lui din funcțiune pe o perioadă de peste trei luni. Răcirea generatorului, a cărui capacitate este de 220 Mw (ceea ce reprezintă aproximativ o dată și jumătate puterea hidrocentralei de la Bicaz) se realiza cu hidrogen. Puritatea hidrogenului (98%) era prevăzută a fi controlată cu ajutorul a două aparate. În realitate, aparatele nu funcționau de mai multă vreme, aspect cunoscut de către conducerea termocentralei și personalul de deservire. Acest lucru nu a permis sesizarea pătrunderii oxigenului din atmosferă, treptat formîndu-se amestecul exploziv care, fiind inițiat de o scînteie electrică, a provocat explozia.

Valoarea reparației generatorului se ridică la peste 2 milioane lei.

De la început, conducerea termocentralei a susținut ideea că explozia s-a datorat unor defecțiuni de construcție și, în consecință, a considerat că nu este necesară analizarea avariei. Inițial această concluzie a fost însușită și de către organele noastre. Ulterior însă au fost obținute informații din care rezultă că evenimentul s-a produs ca urmare a nerespectării normelor tehnice de întreținere și exploatare, iar cercetarea informativă care a urmat a confirmat acest lucru, concluzie însușită și de către comisia tehnică de cercetare a avariei, constituită la nivelul ministerelor energiei electrice și construcției de mașini.

Totodată, au fost stabilite persoanele răspunzătoare de producerea evenimentului, inclusiv a celor din partea conducerii întreprinderii, care au permis funcționarea instalației în condiții de nesiguranță.

Întrucît din cercetarea efectuată a rezultat că explozia nu era rezultatul unei acțiuni de diversiune, cazul a fost predat organelor de procuratură pentru tragerea la răspundere a persoanelor vinovate.

2. Într-o altă împrejurare, la aceeași termocentrală, în luna februarie 1984 a avut loc avarierea motorului de la ventilatorul de aer nr. 2, fapt ce a determinat scoaterea din funcțiune a grupului energetic nr. 3 pe care-l deservea pentru o perioadă de circa 24 ore. La început, conducerea întreprinderii a opinat că avaria s-a produs ca urmare a unor defecțiuni tehnice la rotorul motorului.

In procesul cercetării informative s-a stabilit însă că distrugerea motorului s-a datorat funcționării acestuia fără apă de răcire timp de aproape 4 ore și că vinovat de acest lucru se făcea operatorul „V. D.". Acesta, la ora 01,15 (cînd a fost pus în funcțiune ventilatorul), nu a controlat dacă motorul avea apă de răcire necesară și a părăsit locul de muncă, iar în jurul orelor 06,30 a plecat acasă fără să dea în primire serviciul ; despre producerea avariei care a avut loc la orele 05,15 a aflat a doua zi cînd a venit la program.

Deoarece avaria produsă este urmare a încălcării prevederilor Decretului nr. 400/1981 de către operatorul de serviciu, cazul a fost predat organelor de procuratură pentru tragerea lui la răspundere penală.

Din cazurile prezentate se desprind următoarele concluzii :

◆ în toate situațiile este necesară efectuarea cercetării informative, conform ordinelor în vigoare, chiar dacă aparent par a fi de ordin tehnic ;

◆ deplasarea de urgență la fața locului în vederea conservării și fixării urmelor — măsură operativă prioritară ;

◆ identificarea personalului muncitor cu atribuțiuni de serviciu în exploatarea și întreținerea instalațiilor la care s-a produs evenimentul, paralel cu intensificarea muncii informative în rîndul acestuia ;

◆ determinarea conducerii întreprinderii ca în toate cazurile în care s-au produs evenimente să constituie comisii tehnice pentru stabilirea cauzelor avariilor ;

◆ în cercetarea la fața locului, să se evite ipoteze preconcepute sau alte anticipări care pot duce la calificarea eronată a unor cazuri, fără a stabili cu certitudine rolul factorilor subiectivi care au concurat la producerea evenimentului ;

◆ în vederea prevenirii unor astfel de evenimente, se impune prelucrarea fiecărui caz cu personalul de întreținere și exploatare a utilajelor și instalațiilor ;

◆ intensificarea controalelor comune pe linia respectării prevederilor Decretului nr. 400/1981, informarea conducerii întreprinderii cu aspectele negative constatate și urmărirea modului în care se acționează pentru înlăturarea lor.

Colonel **Vasile BUCURA**

AUTOAPĂRAREA, NECESITATE ȘI CERINȚĂ DE BAZĂ ÎN VIAȚA ȘI ACTIVITATEA COTIDIANĂ A LUCRĂTORILOR DE SECURITATE

Autoapărarea, sub aspect conceptional și metodologic, a mai constituit obiectul unui articol apărut în publicația noastră *) în care autorul a subliniat conținutul și caracteristicile politice, psihologice și profesionale ale acesteia, îndeosebi ca instrument și metodă de întărire a capacității de protejare individuală și colectivă față de orice influență din partea elementelor ostile din exterior și interior. Revenim în acest număr cu o asemenea problematică, pentru deplina ei actualitate, dar mai ales pentru a pune în valoare noi aspecte de care trebuie să țină seama fiecare cadru de securitate, indiferent de treapta ierarhică. Aceasta cu atît mai mult cu cît ține de domeniul evidenței că serviciile secrete imperialiste și unele organizații reacționare din străinătate au în preocupări, din ce în ce mai intens, atît acțiuni de culegere de informații despre cadrele și organele noastre de securitate, cît și de compromitere a acestora și a membrilor lor de familie. Într-o asemenea situație este evident că aceștia trebuie să se pregătească neîncetat și temeinic pentru a putea contracara operativ și eficient astfel de încercări.

Întrucît autoapărarea se încadrează pe deplin în regulile unui **proces de învățare,** elementului cognitiv din acest proces specific îi revine un rol important. Din acest punct de vedere, apreciem că, pentru fiecare cadru de securitate, obligatorie este în primul rînd **aprofundarea, însușirea și transpunerea în viață a prevederilor Legii nr. 23/1971, H.C.M. nr. 18 și ale ordinelor nr. 0150/1972 și nr. 0685/1975.**

Potrivit acestor reglementări, apărarea propriilor secrete constituie o sarcină prioritară a întregului aparat al Departamentului Securității Statului; fiecare ofițer, maistru militar, subofițer și personal civil este obligat, în raport cu competența ce o are, să întreprindă măsuri eficiente pentru a preveni scurgerea de informații din activitatea proprie și cea a compartimentului din care face parte.

Nerespectarea regulilor de întocmire, multiplicare și manipulare a documentelor secrete, pălăvrăgeala și lăudăroșenia, ignorarea măsurilor privind accesul și securitatea locurilor în care se concentrează date și informații cu caracter deosebit, nesocotirea principiului compartimentării și conspirativității muncii etc. aduc grave prejudicii securității statului, capacității operative a unităților și formațiunilor Ministerului de Interne. Or, faptele petrecute în ultimul timp dovedesc că mai sînt cazuri cînd unele documente secrete sînt scoase din unitate, sînt uitate pe birouri, transportate în condiții de insecuritate (în buzunare, genți, borsete etc.), multiplicate în obiective civile, lăsate în „grija" unor colegi etc. De regulă, în aceste situații se află de cele mai multe ori materiale obținute de la rețeaua informativă, unele planuri de măsuri pe probleme sau în acțiuni, așa-zisele „materiale-documentare" din cazuri și mape de lucru, dosare de urmărire informativă, de cercetare penală și altele.

*) „Securitatea" nr. 2/1981, pag. 10—14.

Din situațiile de genul celor menționate am selectat pentru exemplificare fapta comisă de un ofițer de la un inspectorat județean din care redăm principalele momente: ignorînd prevederile Ordinului nr. 0150/1972, ofițerul duce la domiciliu cîteva documente secrete rezultate din urmărirea unui element suspect de activitate dușmănoasă; uitînd de existența lor, documentele ajung întîmplător în mîna soției, care, neștiind despre ce este vorba, le aruncă la gunoi odată cu alte hîrtii; transportate la groapa de gunoi a orașului, documentele ajung, tot din întîmplare, în mîna unui cetățean cinstit, care, după ce își dă seama despre ce este vorba, le aduce organului emitent.

Cazuri similare au la origine pălăvrăgeala sau lăudăroșenia care, din păcate, se mai manifestă la unele cadre de securitate. Iată un exemplu: fiind detașat pe litoral, ofițerul inferior „Dan" s-a întîlnit cu un fost coleg de liceu, actualmente secund pe un vas comercial și, la propunerea acestuia, cel în cauză a acceptat să sărbătorească evenimentul revederii în barul hotelului „Steaua de mare" din Eforie Nord, un loc retras și deosebit de intim. Pe parcursul celor trei ore cît a durat „festivitatea", trecerea de la un pahar la altul s-a făcut printr-un schimb prelungit de amintiri comune și necomune, ajungîndu-se, în final, la aprecieri laudative de partea ambelor părți, atît pe marginea „treptei" pe care a ajuns fiecare, cît mai ales cu privire la activitatea profesională. Cum marinarul nu avea prea multe de spus din și despre munca sa, sarcina de a „umple golurile" a revenit ofițerului care, nelăsîndu-se prea mult rugat, a explicat prietenului său cu lux de amănunte unde lucrează, ce sarcini are și de ce natură, ce mijloace și metode folosește, acțiunile mai deosebite la care lucrează și, bineînțeles, nu a uitat să sublinieze „rolul deosebit" și „trecerea" de care se bucură la unitatea în care lucrează.

Finalul întîlnirii a fost la fel de vesel ca și începutul ei de altfel, dar s-a lăsat cu un tribut greu pentru unitatea din care a făcut parte „Dan": punerea în gardă a unui element urmărit pentru suspiciuni de terorism, trafic cu aur și valută, precum și desconspirarea unui informator de mare valoare.

Respectarea prevederilor legale și ale ordinelor Ministrului de Interne referitoare la stabilirea relațiilor cu cetățeni străini aflați temporar sau permanent în țara noastră este izvorîtă din necesitatea de a apăra cadrele Ministerului de Interne față de pericolele create de prezența în țara noastră a unor agenți ai serviciilor de spionaj sub diferite

acoperiri ca : turiști, comercianți, specialiști și alte categorii de persoane, reglementările juridice și profesionale referitoare la modalitățile de stabilire a relațiilor cu cetățeni străini sprijină pe fiecare lucrător să adopte permanent o **conduită generală preventivă**, care, de regulă, constă în evitarea :

— întîlnirilor sau contactelor neoficiale cu cetățeni străini aflați în țara noastră la odihnă ,tratament, în excursii etc. ;

— vizitelor din partea unor cunoștințe, prieteni, foști colegi (inclusiv ai membrilor de familie) stabiliți legal ori ilegal în străinătate ;

— permanentizării legăturilor prin corespondență și vizite cu rudele din străinătate, indiferent de gradul de rudenie și modul de plecare din țară ;

— legăturilor de orice fel cu foștii informatori, plecați legal sau ilegal din țară.

In cazul în care aceste situații nu pot fi prevenite, intervine obligativitatea celui în cauză de a informa de îndată pe șeful ierarhic, care este dator să acționeze în limitele competențelor și atribuțiilor sale pentru rezolvarea tuturor problemelor în spiritul normelor legale.

Situația este bineînțeles cu totul alta în cazul relațiilor oficiale pe care unele cadre le au cu cetățeni străini aflați în țara noastră, dar, și în aceste condiții, nu trebuie să uităm nici un moment că orice greșeală a noastră poate avea implicații serioase asupra politicii interne și externe a statului român, asupra apărării patriei, a avuției naționale, ordinii și liniștei publice, asupra prestigiului României în lume.

Ofițerul de securitate trebuie să-și studieze bine partenerul străin, să-i cunoască psihologia, să nu-l contacteze fără aprobare, să stăpînească riguros problematica abordată în discuții, să manifeste fermitate și discernămînt, să nu se lase provocat, flatat ori „stimulat“ de unele atenții și mai ales să nu uite că și cel din față se străduiește tot așa de mult să-și cunoască și chiar să învingă adversarul.

Cazurile existente demonstrează că rezultatele infructuoase, neîmplinirile și nereușitele unor cadre în acțiunile întreprinse asupra străinilor sînt cauzate aproape de fiecare dată de pregătirea necorespunzătoare a întîlnirilor cu aceștia. Așa se face că în unele situații, ce-i drept puține ca număr, străinii își realizează obiectivele propuse, obțin de la unii lucrători ceea ce doresc sau, mai mult, reușesc să determine unele cadre din Ministerul de Interne să le faciliteze diferite afaceri, să le facă „mici“ servicii sau chiar să le exploateze informativ.

În sprijinul acestor afirmații aducem cu titlu de exemplu cazul ofițerului superior „Iordache“ de la o securitate județeană care, subapreciind pe străinul ce-l contactase fără aprobare, s-a lăsat indus în eroare de „bunăvoința“ acestuia de a-l sprijini în rezolvarea unor sarcini de serviciu, fapt ce s-a dovedit a fi doar un joc operativ inițiat de străin care avea interesul de a rămîne cît mai mult în țară cu scopul de a stabili care va fi reacția părții române la ofertele altor firme rivale.

Cu ocazia întîlnirilor cu „Iordache“, străinul a reușit să-l domine și chiar a aflat de la acesta unele date cu privire la poziția părții române față de ofertele făcute de el și alți parteneri străini și, paradoxal, ofițerul a crezut că străinul i-a furnizat unele date „importante“ despre firma la care lucrează, obținînd în schimb promisiunea ofițerului de a-l ajuta să nu aibă neplăceri de pe urma accidentului de circulație comis din vina sa.

După încetarea contractului pentru care venise în România, străinul a trimis o anonimă pe adresa unității în care lucra „Iordache“, „dezvăluind“, printre altele, întîlnirile discrete pe care ofițerul le avusese cu un cetățean străin, precum și unele dintre problemele discutate de cei doi.

Cunoașterea reglementărilor privind relațiile cadrelor de securitate cu cetățeni străini se răsfrînge cu efecte pozitive și asupra membrilor de familie, îndeosebi atunci cînd, neputînd acționa direct asupra celor puse în slujba serviciilor de informați și cercurilor reacționare din străinătate, își orientează eforturile spre soția, fiii și fiicele acestora.

Plin de învățăminte este spiritul de vigilență dovedit de subofițerul „Pană“ care, sesizînd unele schimbări în comportamentul fiicei sale Oana, studentă în anul IV la I.M.F București, a inițiat mai multe discuții cu aceasta pe marginea colegilor de grupă, preocuparea lor pentru învățătură, modul în care își petrec timpul liber etc. Schimbările de mimică, patosul cu care Oana vorbea despre „Titel“, student în ultimul an la medicină generală, l-au determinat pe „Pană“ să se intereseze despre acesta la facultate, unde a aflat că cel în cauză este fiul unui preot emigrat de mai mulți ani în S.U.A. Solicitînd sprijinul unității în care lucra, „Pană“ a aflat că „Titel“ era un element dușmănos, preocupat de a denigra pe toate căile realizările din țara noastră și a determinat pe unii colegi de an să emigreze în S.U.A. Mai mult, „Titel“ era căsătorit, avea un copil și domicilia cu soția la unul din căminele din Complexul studențesc Grozăvești.

Știind de la șeful său că „Titel“ și soția sa erau clienți permanenți ai „Cinematecii“, „Pană“ și-a dus și el familia la unele spectacole prezentate de instituția menționată și, intr-o seară, Oana a putut să-și dea seama „pe viu“ cine era „Titel“.

Facem precizarea că autoapărarea trebuie să stea mai mult în atenția celor care fac deplasări în străinătate în interes de serviciu sau personal, acesta constituind o necesitate stringentă impusă atît de scopul vizitei, cît mai ales de lipsa unui organ specializat care să le asigure acolo protecția necesară.

Desigur că autoapărarea ca metodă de prevenire nu poate oferi soluții aplicabile oricărei situații în care se poate afla un lucrător din Ministerul de Interne, dar, în astfel de împrejurări, credem că se poate realiza **o conduită preventivă eficientă** dacă :

— sînt însușite corespunzător legile și problemele majore din țara vizitată ;

— nu se iau documente și alte însemnări referitoare la activitatea profesională ;

— nu se discută probleme de serviciu în preajma telefoanelor în încăperi sau pe holuri ;

— se evită luarea de ziare și reviste căutate de polițiile străine (recomandarea este valabilă și pentru bani, mărfuri și alte valori ce depășesc strictul necesar) ;

— sînt refuzate cadourile ,scrisorile și alte atenții compromițătoare ;

— nu se face speculă, schimb ilegal de devize etc. ;

— nu se fotografiază obiective militare de transport sau aprovizionare etc. ;

— nu se fac comentarii negative pe marginea unor evenimente ori stări de lucruri interne ;

— se respectă traseele de călătorie prevăzute și reglementările privind traficul rutier ;

— consumul de băuturi alcoolice este rațional ;

— se participă la tratative sau alte activități protocolare numai în prezența altei persoane ;

— sînt evitate contactele neoficiale mai ales cu cetățeni români stabiliți legal sau ilegal în țara gazdă etc.

Referitor la această ultimă categorie de persoane, apreciem că pericolul pe care îl reprezintă pentru cei aflați în străinătate este mult mai mare în comparație cu celelalte surse de pericol.

Deseori, la intoarcerea în țară unii excursioniști vorbesc cu multă admirație despre întîlnirile avute în călătoriile lor cu cetățeni români aflați la post în diferite locuri, le elogiază munca și devotamentul în executarea misiunilor încredințate. Dar, aceștia nu trebuie confundați cu cei care au plecat definitiv din țară, i-au trădat interesele și, într-o formă ori alta, s-au pus în slujba serviciilor de spionaj și a cercurilor reacționare din străinătate.

Provenind și trăind în cele mai diferite medii, aceste elemente aventuriere se dedau la orice fel de acțiuni de corupere și compromitere a cetățenilor români aflați departe de patrie.

Semnificativ este în acest sens cazul fostului sportiv „Șerbu", rămas ilegal în Franța, care își duce viața cu arginții trădării plătiți de poliția franceză în schimbul acțiunilor ce le întreprinde asupra cetățenilor români care, pentru un motiv sau altul, vizitează această țară.

Ajuns într-o stare jalnică de degradare fizică și morală, „Șerbu" recurge la tot soiul de procedee de intimidare, pornind de la jigniri și terminînd cu amenințări cu arme albe și de foc, inițiază cu grijă diferite capcane în care folosește ca momeală prostituate, face promisiuni de a satisface orice dorință sau pasiune, oferte tentante de ciștiguri fabuloase etc., toate avînd ca scop determinarea celui vizat să-și trădeze patria și să nu se mai intoarcă în țară. Prezența sa se face simțită mai ales în jurul membrilor delegațiilor sportive, din rîndul cărora își selecționează viitoarele victime, orientîndu-se cu predilecție asupra celor care sînt dornici de înavuțire, sînt nemulțumiți de antrenor sau de clubul din care fac parte, consumă frecvent alcool, ori nu sînt „realizați" pe plan sportiv.

Un aport deosebit de eficient la învățarea și exersarea practică a autoapărării ca metodă de autosecuritate (autoprotecție) îl au și tehnicile și procedeele psihologice, respectiv : autocunoașterea, autoeducația, **autocontrolul, observarea anturajului, aprecierea obiectivă a personalității și comportamentului uman, studierea datelor biografice și sociale, convorbirile periodice cu membrii de familie ș.a.** Așa cum este lesne de observat, aceste metode pun accentul pe acele calități și însușiri psihice care au menirea să-l transforme pe un individ — într-un context special — din obiect al unei acțiuni, în subiect al acesteia. Cu alte cuvinte, în prezența activă a acestor însușiri, lucrătorul de securitate devine conștient de sine și de capcanele virtuale sau potențiale în care îi este dat să acționeze.

Astfel, prin **autocunoaștere,** individul are posibilitatea ca, printr-un complex de analiză și apreciere a propriei personalități sub aspect motivațional, atitudinal și reactiv, să-și definească rolul și locul lui într-un anumit context. De asemenea, ca metodă de investigație a propriei persoane, **autoanaliza,** avînd la bază trăirea, observarea, reglarea și raportarea la mediu, are drept scop perfecționarea modului de comportare. Numai prin cunoașterea propriilor „părți tari" sau „părți slabe" un individ poate să se angajeze în cunoștință de cauză și cu discernămînt în acțiunile care-i pot asigura succesul.

La rîndul ei, **autoeducația** — ca proces complex de formare a propriei personalități și conduite conform unor modele și cerințe — îl ajută pe individ să se perfecționeze, să se conducă, fapte care presupun o bună și obiectivă cunoaștere de sine, precum și un autentic spirit critic și autocritic, încredere moderată în propriile forțe.

În legătură cu tehnicile enumerate, lucrătorilor de securitate le revine sarcina să studieze lucrări de psihologie pe astfel de teme și, în mod deosebit, să facă uz în mai mare măsură de literatura de specialitate în care sînt prezentate cazuri și situații care, prin valoarea lor paradigmatică, pot contribui la modelarea comportamentului de autoapărare în împrejurări specifice Este evident că exemplul personal al șefilor nemijlociți și direcți se înscrie la loc de frunte în seria mijloacelor de modelare a conduitei de autoapărare a cadrelor de securitate.

În sfîrșit — dar nu în ultimul rînd — un rol deopotrivă cognitiv și psihosocial în educarea autoapărării îl are **pregătirea contrainformativă** a cadrelor și membrilor lor de familie, sarcină de mare actualitate pentru comandanți și, în general, pentru cadrele de securitate.

Așa cum a rezultat și din exemplele date, această pregătire trebuie să înceapă prin conștientizarea fiecărui ofițer, maistru militar, subofițer, personal muncitor civil și membru de familie despre necesitatea incorporării în activitatea și comportarea proprie a unor măsuri de autoapărare ca : studierea permanentă a anturajului, a cercului de prieteni și cunoștințe ale acestora, intrarea în „alarmă" o dată cu prezența primului necunoscut ; evitarea întîlnirilor și cunoștințelor intîmplătoare ; neexteriorizarea unor nevoi, greutăți sau necazuri ; solicitarea unui sprijin numai persoanelor sigure ; atenuarea viciilor, dorințelor sau pasiunilor față de necunoscuți ; eliminarea din anturaj a persoanelor aflate în relații cu străini sau elemente afeceriste, cu rude în străinătate ori care lucrează în locuri și medii favorabile atragerii lor la fapte ilicite (recepționeri, ospătari, lucrători la vamă, shop-uri etc.) ; „dirijarea" membrilor de familie spre publicații și materiale cu conținut educativ, contrainformativ, juridic și altele.

În cadrul acțiunilor de pregătire contrainformativă, o atenție sporită trebuie acordată cultivării sentimentului de respingere a oricăror încercări de influențare ori de racolare la activități ce ar aduce atingere securității statului, de corupere sau compromitere, precum și altor fapte incompatibile cu calitatea de lucrător în Ministerul de Interne.

Colonel **Gheorghe CEAUȘU**
Maior **Emil CHICINAS**
Căpitan **Constantin AIOANEI**

Filatelia ȘI SPIONAJUL

În condițiile actuale, cînd cercurile reacționare din străinătate, serviciile de spionaj, diferite elemente ostile orînduirii noastre intensifică și diversifică acțiunile de natură să afecteze interesele statului român, realizările de pînă acum și strădaniile pentru un viitor mai bun, este necesară sporirea măsurilor preventive, de cunoaștere, de dezvoltare a vigilenței și a spiritului ofensiv ale lucrătorilor de securitate față de orice acțiune antisocială.

Starea de veghe permanentă se impune cu stringență pentru faptul că serviciile de spionaj folosesc o multitudine de mijloace și metode care camuflează adevăratul scop al acțiunilor lor. În cadrul activității de studiu, apropiere, exploatare informativă sau compromitere a diverselor persoane aflate în atenție, un loc însemnat îl ocupă coruperea acestora prin oferirea de„cadouri", la început „nevinovate". Cazuistica recentă relevă faptul că un mijloc deloc de neglijat în ierarhia acestor atenții — cadouri îl ocupă marca poștală — timbrul filatelic — despre care ne propunem să prezentăm cîteva aspecte legate, direct sau indirect, de unele probleme cu care se confruntă aparatul de securitate.

Este cunoscut faptul că filatelia constituie o îndeletnicire, o pasiune a numeroși locuitori ai planetei noastre, o preocupare cu reale valențe formative, educative, dar și o posibilitate subtilă de penetrare informativă prin stabilirea și menținerea unor legături ale organelor de informații din multe țări, firesc legendate. Majoritatea filateliștilor dispun de o pregătire superioară, unii lucrează în domenii de activitate ce prezintă interes pentru serviciile de spionaj și realizează contacte directe cu străinii care au preocupări asemănătoare, dar au și sarcini informative. În același timp, tematica extrem de variată, precum și regulile ce se impun a fi respectate îi obligă pe filateliști să cunoască numeroase și interesante aspecte din cele mai diferite domenii : politic, economic, social, istoric, științific, cultural, artistic, sportiv, turistic etc.

Dincolo de aceste aspecte, dar în strînsă legătură cu ele, practicarea filateliei ajută la formarea unor importante deprinderi de muncă și viață ordonată și sistematică, dezvoltă o atitudine disciplinată de studiu și cercetare.

Toate acestea sînt condiții dintre cele mai favorabile ca filatelistul — mai ales dacă are acces la documente cu caracter secret sau activează în domenii de interes — să facă parte din categoriile de persoane preferate de „profesioniștii în spionaj". Dacă se mai adaugă și faptul că diverse emisiuni filatelice din R. S. România au căutare în exterior (unele făcînd parte din patrimoniul național) — fiind și o sursă de profit — este legitim interesul pe care îl prezintă filateliștii și filatelia pentru diferite cercuri din străinătate. De menționat faptul că în țara noastră sînt cunoscuți oficial aproximativ 60.000 de filateliști, dar numărul real al acestora este mult mai mare.

Deci, filatelia, ca și turismul sau sportul, avînd un caracter internațional, reprezintă un domeniu favorabil de activitate a cadrelor de spionaj, care, în spatele „nevinovatului" hobby de filatelist, acționează pentru studierea, selecționarea și recrutarea de agenți, și, bineînțeles, pentru culegerea de date și informații secrete.

În argumentarea interesului ce îl reprezintă filateliștii în activitatea desfășurată de serviciile de spionaj menționăm următorul caz : cu ocazia reținerii unui comerciant străin — spion, cunoscut ca „filatelist", care frecventa mai ales medii unde erau prezenți și diplomați români, s-a găsit asupra acestuia o agendă conținînd însemnări cifrate despre numeroși cetățeni români cunoscuți în diferite ocazii, majoritatea filateliști. Un paragraf reține în mod deosebit atenția, deoarece în el comerciantul notase despre un diplomat român — de asemenea filatelist — care urma să plece la post, tocmai în țara de unde era originar străinul. Citām : „îi place să bea vin roșu, iar după cîteva pahare vorbește mult și necontrolat ; se laudă cu colecția lui de timbre românești avînd, în plus, o mare patimă pentru timbre vechi și emisiunile de poștă aeriană de la noi. . .".

Practica muncii a evidențiat că realizarea contactării cetățenilor români în vederea atragerii la activități de trădare se face după un studiu detaliat, de cunoaștere aprofundată a preocupărilor și slăbiciunilor lor, iar în determinarea acestora să accepte colaborarea se recurge, din ce în ce mai mult, la cointeresarea materială, mergîndu-se pînă la coruperea cu sume importante în valută, aur, conturi în străinătate, inclusiv colecții de mărci sau timbre valoroase, unele ajungînd la prețuri fabuloase. *).

*\) *Filateliștii din Londra pretind că cele mai mari afaceri de pe urma conflictul anglo-argentinian în legătură cu insulele Falkland — Malvine le vor face nu negustorii de armament, ci colecționarii de timbre. În prezent se desfășoară o „vînătoare" frenetică pentru achiziționarea de timbre din această zonă. De pildă, de o cerere deosebită se bucură 50 de mărci care din greșeală nu au imprimate însemnele regale engleze și cuvintele „Insulele dependente Falkland". Acest set de timbre fusese cumpărat mai ieftin de o firmă americană înainte de izbucnirea conflictului, care, imediat după aceea, le-a vîndut cu 500 dolari bucata. Acum, aceeași firmă oferă 3.000 dolari pentru a reintra în posesia lor, deoarece apreciază că prețul lor va continua să crească cu mii de dolari.*

Filatelia mai prezintă avantajul că o suprafață mică de hîrtie, care încorporează o valoare uneori enormă, este ușor de manevrat, transportat și ascuns, și deci poate constitui un mijloc comod de recompensare pentru diverse servicii făcute.

De exemplu, recent, asupra unui profesor cooperant, pasionat filatelist, aflat într-o țară africană, s-a dus o acțiune de studiu și corupere de către doi agenți ai unui serviciu de spionaj occidental, cunoscuți că se ocupă cu recrutarea de cetățeni români. Ulterior profesorul a fost contactat, la București,de unul dintre agenții recrutori, cu scopul de a-i stabili situația profesională și familială, comportarea după revenirea în țară și pentru a-i cere sprijinul în completarea studiului despre alți români care se aflau la post în străinătate și despre familiile acestora. Drept recompensă, străinul i-a adus profesorului un frumos clasor cu serii de timbre valoroase. Activitatea respectivă a fost însă contracarată cu operativitate de către organele noastre.

Un alt exemplu de încercare de exploatare informativă a unui filatelist îl reprezintă următorul : un ziarist străin a stabilit relații neoficiale cu un specialist român, fotograf și filatelist amator, cunoscut cu intenții de plecare ilegală din țară. Cu perseverență și răbdare, ziaristul a reușit să permanentizeze legătura cu acesta, să-l cointereseze cu mici atenții și să realizeze un studiu care evidenția un element cosmopolit, dornic să emigreze pentru a „se realiza" profesional și material. Străinul i-a încurajat aceste intenții, zugrăvindu-i în culori pastel ce perspectivă îl așteaptă, ce condiții va avea pentru practicarea celor două hobby-uri ale sale și i-a promis sprijin pentru a pleca din țară. Dar pînă atunci, sub pretextul dorinței de documentare, al admirației pe care ar avea-o față de țara noastră, ziaristul i-a cerut românului să fotografieze pentru el anumite obiective la care străinii nu au acces, oferindu-i în schimb cîteva serii de mărci pe care colecționarul român și le dorise de mult.

Măsurile eficiente de securitate luate și în acest caz au dejucat acțiunile străinului respectiv.

Întîlnim filateliști și în rîndul unor persoane ce își desfășoară activitatea în domeniul comerțului exterior,pe care firmele cu care duc tratative — exploatînd pasiunea acestora — încearcă să-i corupă, prin acordarea de cadouri constînd din mărci poștale valoroase, în scopul încheierii unor contracte dezavantajoase pentru economia noastră națională.

O astfel de încercare a fost făcută asupra unui delegat român ce participa în exterior, la tratative comerciale. Reprezentantul firmei cu care negocia, cunoscînd că este filatelist, pentru a-l face mai „binevoitor", i-a oferit mai multe mărci drept „cadou". La refuzul acestuia, a insistat să i le dea, prin intermediul translatoarei autohtone care l-a însoțit la plecare, la aeroport.

Un alt economist de la o întreprindere de comerț exterior aflat într-o țară occidentală în interes de serviciu a furnizat date care puteau favoriza partenerul străin ,în schimbul unei „recompense" de 1.000 timbre.

Apreciem că aceste cîteva cazuri prezentate evidențiază necesitatea unei mai aprofundate cunoașteri a cetățenilor români ce urmează a pleca la post sau cu alte însărcinări de serviciu în străinătate, pentru a putea acționa preventiv și eficient, în primul rînd pentru apărarea acestora de eventualele acțiuni ale organelor de informații străine întreprinse în scopul atragerii lor la activități de compromitere a intereselor statului nostru. În cadrul pregătirii contrainformative ce se face cetățenilor români care călătoresc în exterior, considerăm — în contextul tematicii abordate — că ar fi util dacă s-ar avea în vedere și unele aspecte legate de eventuala pasiune de filateliști. (Spre exemplu : dacă au legături filatelice, îndeosebi cu țara în care merg ; dacă intenționează să scoată timbre românești valoroase ; dacă aduc mărci străine cînd revin ; cum le-au obținut, ce valoare au, dacă aceasta depășește diurna etc.).

După cum este cunoscut, în contextul preocupărilor serviciilor de spionaj de a-și conspira organismele, cadrele, mijloacele și acțiunile, un loc aparte îl ocupă activitatea de acoperire. Este o latură vitală și obligatorie, menită să protejeze acțiunile ostile, ascunzîndu-le apartenența la serviciile de informații și făcîndu-le să pară licite, firești, inofensive. Acest caracter plauzibil se asigură printr-o strînsă legătură între profesia și preocupările cotidiene ale celui ce furnizează informații secrete. De aceea, în cadrul legăturii impersonale se folosesc scrierile ascunse sau convenționale, sub paravanul unor nevinovate schimburi de impresii turistice, culturale sau, în cazul nostru, filatelice.

Avînd stabilită, spre pildă, cheia de culegere 1—10—16—20 și mesajul secret clar : „am material, doresc întîlnire", o comunicare convențională disimulată se poate prezenta astfel : „am reușit să-ți procur seria de timbre și materialul bibliofilatelic ce te interesează și doresc să facem o întîlnire zilele acestea pentru un schimb de mărci".

Ideea de a folosi mărcile poștale în cadrul legăturii impersonale pentru transmiterea de mesaje cifrate i-ar fi venit unui celebru spion englez, care, din întîmplare, a asistat la predarea unei scrisori către o tînără. Aceasta, privind atent plicul, l-a înapoiat factorului, refuzînd plata, pentru simplu motiv că observase, codificat prin anumite semne, noutățile pe care i le transmitea logodnicul ei.

Acest obicei vechi și „nevinovat" continuă să fie folosit frecvent, dar mult mai diversificat, efectele filatelico-poștale multiple oferind posibilități foarte largi pentru menținerea unor legături conspirate și transmiterea comunicărilor codificate.

De exemplu, depunerea de material informativ la căsuţa poştală poate fi anunţată printr-o vedere cu citeva cuvinte banale, de salut, dar avînd aplicată o marcă de o anumită culoare şi valoare poştală. Pentru confirmare şi „liniştirea" partenerului în asemenea fel de „afaceri" şi, bineînţeles, pentru buna funcţionare a legăturii impersonale, se poate expedia o vedere sau o scrisoare pe care se va pune un timbru a cărui culoare sau valoare au fost stabilite anterior.

In cadrul problematicii abordate, considerăm că nu este lipsit de interes pentru munca noastră nici faptul că preocupările filatelice ale unor elemente cunoscute cu antecedente politice reacţionare pot facilita unele activităţi ostile. Printre filatelişti, desigur, se pot întîlni foşti membri ai partidelor burghezo-moşiereşti, legionari sau descendenţi ai acestora, posesori de timbre vechi româneşti, care pot pune în circulaţie, fie şi în cercuri restrînse, mărci poştale de tristă amintire, reprezentînd diverse căpetenii ale fostelor organizaţii antidemocratice, făcînd astfel propagandă duşmănoasă.

Acţionînd prin măsuri specifice, organele de securitate au prevenit extinderea difuzării de timbre prohibite cu efigia mai multor căpetenii legionare în rîndul unor filatelişti din municipiul Drobeta-Turnu-Severin. Mărcile, totalizînd 232 de bucăţi, au fost descoperite şi confiscate de la opt filatelişti, dintre care doi erau foşti legionari.

In acelaşi context trebuie avuţi în vedere şi unii medici, jurişti, oameni de litere etc. — foşti condamnaţi pentru infracţiuni contra securităţii statului —, care, sub pretextul schimburilor filatelice, pot întreţine relaţii cu diferiţi cetăţeni străini, în scopuri ostile.

Nu sînt de neglijat nici filateliştii din zonele de frontieră, aceştia putînd uşor realiza legături cu străini sau cu transfugi români care desfăşoară activităţi potrivnice statului nostru, precum şi alte categorii de persoane cu preocupări similare.

★

Avînd în vedere problematica vastă cu care se confruntă aparatul de securitate, mutaţiile ce se produc continuu în situaţia operativă, diversitatea faptelor şi fenomenelor actuale, considerăm că aceste cîteva aspecte punctate şi prezentate despre filatelie şi filatelişti pot contribui la sporirea eficienţei măsurilor de prevenire, la perfecţionarea activităţii specifice pe care o desfăşoară cadrele de securitate, fiecare pe profilul respectiv de muncă.

Maior Gabriel BUNECI

PREVENIREA EXTINDERII ACTIVITĂŢII „STILISTE" ÎN CAPITALĂ

„Stiliştii", denumiţi şi „tradiţionalişti", reprezintă o categorie de credincioşi care au refuzat să-şi adapteze viaţa religioasă după calendarul nou, fiind de fapt o mişcare anarhică ieşită din sînul bisericii ortodoxe. Manifestă rigorism, tendinţe de izolare de viaţa socială şi de îndepărtare a credincioşilor de cultură şi progres. Pe parcursul ei au împrumutat precepte şi practici de la alte culte şi secte ilegale, situîndu-se în afara legii prin refuzul participării la viaţa socială, motiv pentru care „stilismul" nu este recunoscut oficial.

In anul 1948 în România existau aproximativ 500 000 de „stilişti", în ultimii ani numărul acestora reducîndu-se la cca. 15 000 majoritatea fiind concentraţi în judeţele Neamţ, Vrancea, Galaţi şi Buzău, iar centrul este considerat mănăstirea Slătioara din judeţul Suceava. În fruntea acestei grupări s-au instalat iniţial o serie de călugări excluşi din mănăstirile ortodoxe pentru grave abateri, precum şi unii preoţi caterisiţi (daţi afară), care şi-au găsit refugiul la „stilişti", unde beneficiau de un mijloc comod de trai şi, mai ales, de posibilitatea de a acţiona împotriva bisericii ortodoxe.

După 23 August 1944, conducătorii „stiliştilor" au solicitat recunoaşterea de către stat a grupării lor în calitate de cult oficial, cerere ce a fost respinsă.

Cu toate acestea, „stiliştii" şi-au continuat activitatea lor ilegală, diversificîndu-şi formele şi metodele de acţiune. Pe această linie şi-au intensificat activitatea de prozelitism şi de consolidare materială (pretinşii preoţi şi călugări, purtînd ilegal veşminte bisericeşti, peregrinau în diferite localităţi, oficiau servicii religioase în mod clandestin, făceau colecte de bani şi materiale de construcţii etc.), în scopul atragerii de noi adepţi şi creării unor noi centre „stiliste".

În municipiul Bucureşti, „stilismul" şi-a făcut apariţia în anul 1968, prin fostul călugăr ortodox Ota Sabin Evloghie (în prezent decedat) care, după executarea mai multor condamnări pentru infracţiuni de drept comun şi contra securităţii statului, s-a stabilit în Capitală, cumpărîndu-şi un imobil într-un cartier periferic. Avînd sprijinul unor călugări „stilişti" de la mănăstirea Slătioara, şi-a amenajat acest imobil sub formă de biserică, fără a avea aprobarea forurilor competente. Ca urmare, în anul 1970, la sesizarea organelor de securitate, Consiliul Popular a luat măsuri de readucere a imobilului la starea iniţială, iar prin intermediul miliţiei s-a procedat la trimiterea în justiţie şi condamnarea lui Ota Sabin Evloghie pentru săvîrşirea infracţiunilor de uzurpare de calităţi oficiale, vagabondaj şi parazitism.

După liberarea din detenţie, respectivul a continuat să solicite organelor de stat prin numeroase memorii legalizarea grupării sale şi şi-a reluat activitatea clandestină în Bucureşti şi în provincie. S-a autointitulat „mitropolit", erijîndu-se în conducător pe ţară al „stiliştilor", în scopul obţinerii de fonduri şi ajutoare cu care a refăcut biserica.

La sesizarea Securităţii municipiului Bucureşti, în anul 1978, cazul a făcut obiectul unei noi analize la nivelul conducerii Consiliului Popular al Capitalei, hotărîndu-se demolarea bisericii respective.

In acelaşi timp, în cadrul urmăririi informative s-a stabilit că cel în cauză se preocupa intens, fiind bolnav ,de găsirea şi pregătirea unui înlocuitor, precum şi a unor aderenţi fideli. In acest sens a selectat pe : B. P., în etate de 26 ani, student la Facultatea de fizică atomică ; M. P., de aceeaşi vîrstă, lăcătuş-mecanic ; B.V., de 45 ani, fără ocupaţie şi I.V., de 25 ani, tehnician chimist.

Împreună cu aceştia, Ota Sabin Evloghie a iniţiat un plan de acţiune care, în esenţă, prevedea :

— extinderea şi intensificarea activităţii „stiliste" pe raza Capitalei ;

— stabilirea de contacte cu elemente influente din străinătate care împărtăşesc aceleaşi concepţii, pentru „consolidarea stilismului în R. S. România" ;

— transformarea bisericii stiliste în mănăstire, iar ulterior în mitropolie ; popularea acesteia cu „slujitori de încredere".

In concluzie, se urmărea mutarea „centrului stilist" de la Slătioara la Bucureşti, scontîndu-se pe posibilitatea preluării conducerii pe ţară şi legalizării grupării, iar pe această bază să se întreprindă acţiuni potrivnice politicii partidului şi statului nostru.

După decesul lui Ota Sabin Evloghie (anul 1979), conducerea grupării a fost preluată de B. P., fiind sprijinit efectiv de celelalte elemente menţionate. Noul conducător „stilist", hirotonit ilegal preot, s-a preocupat de punerea în aplicare a planului predecesorului pentru : imprimarea unui cadru organizatoric adecvat unei activităţi parohiale permanente ; atragerea de noi adepţi ; extinderea construcţiilor cultice ; achiziţionarea de noi terenuri în jurul bisericii prin convertirea vecinilor şi determinarea acestora de a le dona.

Concomitent, respectivul şi-a intensificat activitatea clandestină, prin oficierea mai multor servicii religioase pe zi, propagarea izolării faţă de activităţile social-obşteşti (neîncadrarea în muncă, neparticiparea la vot etc.), practici de un rigorism exagerat, dăunătoare sănătăţii, unele împrumutate de la alte grupări ori secte religioase (ex. „Martorii lui Iehova"), acreditînd ideea că statul provine de la „Satana". Aceasta a avut drept consecinţă creşterea fluxului de credincioşi inclusiv prin venirea în Capitală a unor elemente fanatice şi ostile din „centrul Slătioara", care erau cazate în noile chilii constituite, ducînd o viaţă caracterizată de promiscuitate şi parazitism.

Cu ocazia serviciilor religioase, se pretindeau credincioşilor diverse contribuţii materiale, ce constau în alimente, îmbrăcăminte şi sume de bani, acumulîndu-se astfel venituri substanţiale.

Avînd în vedere tendinţa evidentă de extindere a activităţii acestei grupări, posibilitatea de a îmbrăca forme ostile, în perioada 1980—1982, elementele din conducerea grupării au fost în mai multe rînduri avertizate şi atenţionate. Măsurile întreprinse au avut ca efect limitarea temporară a activităţii acestei grupări. Începînd însă cu anul 1983, B. T. şi principalii colaboratori şi-au reluat activitatea ilegală.

In faţa acestei situaţii, pe baza analizei efectuate, s-a ajuns la concluzia că existau, în principal, două variante prin care să se poată acţiona cu rezultate optime şi anume :

1. Destrămarea grupării „stiliste" prin recrutarea şi dirijarea în acest sens a unuia dintre elementele de vîrf din cadrul ei.

2. Lucrarea activă a principalelor persoane implicate, în scopul cunoaşterii detaliate a activităţii ilegale desfăşurate şi, pe această bază, luarea măsurilor corespunzătoare pentru neutralizarea acţiunilor acestora.

Acţionîndu-se pe linia punerii în aplicare a primei variante, pe baza studiului efectuat, s-a stabilit că B. P. ar fi elementul cel mai indicat, prin intermediul căruia s-ar fi putut realiza obiectivul propus, deoarece se bucura de aprecierea credincioşilor şi, fiind tînăr, cu pregătire superioară, era mai uşor de influenţat să acţioneze în sensul dorit de noi.

Studiul efectuat asupra sa s-a dovedit însă a fi incomplet, întrucît, în pofida unor argumente certe care îl indicau ca fiind cel mai pretabil atingerii scopului dorit, încercările de recrutare au eşuat. Dovedindu-se un element înrăit, fanatic, B. P. nu numai că nu a acceptat colaborarea, dar nici cel puţin nu a tras concluziile corespunzătoare, continuînd să activeze, cu mai multă perseverenţă, pe linia celor preconizate de Ota Savin Evloghie.

În consecinţă, a fost necesar să se intensifice măsurile de cunoaştere şi documentare a activităţii ilegale desfăşurate de această grupare, atît pe linie informativă, cît şi prin folosirea celorlalte mijloace ale muncii de securitate (tehnică operativă, anchete etc.). Deoarece s-a apreciat că destrămarea prin măsuri de securitate directe, ferme, ar fi putut provoca reacţii nefavorabile pe plan intern şi extern, în contextul acţiunilor întreprinse de organele de securitate s-a urmărit documentarea unor infracţiuni pe linie de miliţie, pe baza cărora membrii grupării să fie deferiţi justiţiei. Ca urmare, s-a stabilit un cumul de infracţiuni şi contravenţii privind evidenţa populaţiei, dreptul de a purta uniformă şi însemne în public, exercitarea unei funcţii ce impune autorizaţia forurilor competente, realizarea de venituri ilicite, mod de viaţă parazitar, încălcarea disciplinei în construcţii, tulburarea liniştei publice, speculă, încălcarea legii presei prin multiplicarea şi difuzarea de înscrisuri etc.

Documentîndu-se aceste fapte infracţionale, în anul 1983, cu aprobarea organelor de partid, persoanele din grup au fost deferite justiţiei şi condamnate la pedepse în funcţie de participarea lor la aceste infrac-

ţiuni. Totodată, au fost luate măsuri de demolare a tuturor construcţiilor neautorizate. Cu ocazia percheziţiilor efectuate asupra celor în cauză, s-au confirmat datele ce se obţinuseră în procesul urmăririi informative, găsindu-se importante valori (sume de bani, inclusiv valută, metale preţioase, materiale de construcţii procurate ilegal), precum şi literatură mistico-religioasă cu conţinut ostil multiplicată.

Concomitent, s-au luat măsuri specifice de cunoaştere a poziţiei elementelor respective şi de stabilire a noi date cu privire la activitatea desfăşurată şi intenţiile de viitor, pe perioada aflării în detenţie. Astfel, s-au confirmat informaţiile deţinute, obţinîndu-se noi date, din care rezultau acţiunile preconizate a fi întreprinse şi care certificau legitimitatea şi oportunitatea măsurilor luate de organele de securitate. Paralel, s-au iniţiat acţiuni de dezinformare a aderenţilor la grupare, lansîndu-se versiuni pentru compromiterea „stiliştilor" şi atragerea oprobriului populaţiei din zonă.

O altă sarcină ce a revenit organelor de securitate a constituit-o acoperirea surselor informative folosite în acţiune. Avîndu-se în vedere că unul dintre elementele nucleului, respectiv I. V., studiat concomitent pentru recrutare cu B. T., se afla în conflict cu acesta pentru preluarea conducerii şi că în ultima perioadă de timp nu a mai participat la activitatea grupării, nefiind implicat în proces, s-a folosit această situaţie pentru a imprima aderenţilor convingerea că el a fost autorul informărilor ce au dus la arestarea celor în cauză.

Datele obţinute prin mijloacele speciale folosite au confirmat că acţiunea întreprinsă de organele de securitate în acest caz şi-a atins scopul.

Din analiza acestui caz se desprind unele concluzii semnificative, atît în ceea ce priveşte activitatea grupării ilegale, cît şi modul de acţiune al organelor de securitate.

Astfel, sub masca activităţii cultice, profitînd de libertăţile religioase conferite de legile în vigoare, o serie de elemente fanatice întreprind acţiuni de constituire a unor nuclee şi grupări care desfăşoară activitate potrivnică intereselor statului. De aici, necesitatea ca ofiţerii de securitate care lucrează pe această linie să cunoască în permanenţă evoluţia situaţiei operative, pentru a fi în măsură să acţioneze prompt şi eficient asupra elementelor ostile.

Cu toate rezultatele pozitive obţinute pe linia neutralizării şi destrămării grupării „stiliste" din Capitală, în activitatea de securitate s-au manifestat şi unele neajunsuri vizînd, în special, necesitatea depistării mai operative a elementelor potenţial capabile să întreprindă acţiuni ostile şi stabilirii căilor şi mijloacelor celor mai eficiente pentru prevenirea lor.

Tergiversarea întreprinderii operative şi ofensive a unor asemenea măsuri poate duce la amplificarea activităţilor duşmănoase şi, implicit, la finalizarea mai dificilă a cazurilor în lucru.

Maior **Ionel GRIGOROIU**
Lt. major **Florin MĂRGINEANU**

FINALIZAREA CAZULUI „NĂVODUL"

În articolul intitulat „Năvodul", apărut în publicaţia „Securitatea" nr. 2/1982, a fost relatat modul în care Securitatea judeţului Teleorman a reuşit să identifice autorul a două scrisori anonime cu conţinut necorespunzător expediate din municipiul Turnu Măgurele. Studiul acestor scrisori a permis emiterea ipotezei că ele aparţineau unei singure persoane, autorul fiind din mediul rural, respectiv dintr-o comună arondată oraşului Turnu Măgurele. În urma măsurilor complexe întreprinse cazul a fost localizat în comuna Traian, iar autorul identificat în persoana lui Pamfil Gheorghe, în etate de 71 ani, fost agent fiscal, fost membru în toate partidele istorice, cunoscut cu o conduită morală nesănătoasă şi cu nemulţumiri faţă de unele măsuri luate pe linie de partid şi de stat.

După ce identificarea a fost confirmată de expertiza grafotehnică, dosarul a fost transferat compartimentului de informaţii interne pentru a adînci verificările şi a stabili întreaga activitate ostilă desfăşurată de cel în cauză, motivele care l-au determinat să redacteze scrisorile anonime, dacă la această faptă l-a instigat cineva şi dacă le-a conceput şi le-a scris singur ori împreună cu alte persoane.

Conform Ordinului nr. 001225/1977, ofiţerul din problema „înscrisuri" a participat, în continuare, la desfăşurarea întregului proces de urmărire informativă, pînă la finalizarea cazului, contribuind nemijlocit la elaborarea unor noi măsuri, respectiv :

— selecţionarea surselor informative care, pe baza unor planuri concrete de dirijare şi instruire, să stabilească poziţia obiectivului ;

— stabilirea altor măsuri speciale şi depistarea unor noi legături.

Ca urmare a măsurilor întreprinse s-au obţinut informaţii din care rezulta că Pamfil Gheorghe se afla în relaţii apropiate cu preotul din comună, dar nu-i relatase acestuia nimic în legătură cu scrisorile, decît după ce fusese invitat la organul de miliţie pentru a i se lua proba de scris care, deşi legendată, crease frămîntări obiectivului. În acest context s-a apreciat că era momentul să se treacă la studierea şi atragerea la colaborare a preotului, mai ales că în ultima vreme Pamfil Gheorghe evita orice alt anturaj, majoritatea timpului petrecîndu-l la domiciliu.

Printre legăturile obiectivului a fost identificată şi o tînără V. D., care stătuse doi ani în gazdă la acesta, stabilindu-se că era o persoană serioasă, în care se putea avea încredere. Trecîndu-se la contactarea acesteia, prin felul cum s-au purtat discuţiile, în cadrul unei atmosfere de încredere, V. D. a relatat tot ce ştia despre Pamfil Gheorghe, inclusiv că el redactase două scrisori cu conţinut ostil, despre care îi confiase că nu ştiau decît „ei amîndoi".

În cadrul urmăririi s-a mai stabilit că cel în cauză avea, în diverse împrejurări, manifestări ostile la adresa unor aspecte ale politicii interne a statului nostru.

Datele obţinute fiind edificatoare, s-a trecut la cercetarea lui Pamfil Gheorghe, dar acesta s-a menţinut

pe o poziție de negare a faptelor sale. Tocmai cînd ofițerul de cercetare penală era pe punctul de a-l lăsa să plece, lucrătorul operativ care lucra cazul a aflat că în oraș sosise la o ședință preotul cu care obiectivul avea bune relații.

Situația ivită a inspirat ideea organizării unei întîlniri „întîmplătoare“ între Pamfil Gheorghe și preot. Ca urmare, preotul care era cazat la hotel a fost instruit să-l determine pe respectivul să recunoască faptele comise ,avînd asupra lui o puternică influență.

Intilnirea „întîmplătoare“ dintre cei doi, în holul hotelului, s-a petrecut ca ceva firesc, în condițiile în care Pamfil Gheorghe a venit la hotel, după terminarea cercetării, pentru a solicita o cameră. Obiectivul l-a invitat apoi pe preot în camera ce i s-a repartizat și a început a i se „spovedi“ că a fost din nou chemat la miliția județeană unde a fost pus în fața scrisorilor pe care le expediase cu două luni în urmă, dar nu a vrut să recunoască, fiindu-i frică să nu fie arestat. Preotul l-a sfătuit că cel mai bun lucru ar fi să recunoască adevărul.

A doua zi, cercetarea s-a terminat repede. După ce și-a cerut scuze, Pamfil Gheorghe a recunoscut totul. Măsura avertizării luată asupra sa și-a dovedit eficiența. Din urmărirea informativă ulterioară a rezultat că obiectivul își schimbase complet poziția pe care o avusese pînă la data avertizării.

Din lucrarea acestui caz s-au tras o serie de concluzii utile pentru lucrătorii Inspectoratului județean Teleorman. Dintre acestea menționăm :

- Este necesară o muncă susținută cu șefii posturilor de miliție în scopul unei mai bune cunoașteri a situației operative pe linie de securitate din comunele de care răspund. În cazurile în care li se solicită unele verificări, acestea să se facă cu tot simțul de răspundere, nu cum s-a întîmplat în situația de față cînd șefii posturilor de miliție din comunele subordonate municipiului Turnu Măgurele au raportat că în zonele lor nu se găseau plicuri de genul celor expediate de autor, lucru infirmat de faptul că grupa operativă formată în acest caz a identificat în comuna Traian, unde domicilia Pamfil Gheorghe, asemenea plicuri.

- Lucrarea unor cazuri de înscrisuri anonime cu conținut necorespunzător trebuie să constituie un proces continuu, în care să fie angrenate forțe suficiente și capabile să rezolve în cel mai scurt timp cazul apărut. Schimbarea cadrelor care au început cercetarea nu face decît să risipească datele acumulate și să tărăgăneze soluționarea cazurilor

- Folosirea surselor informative trebuie făcută cu mult discernămînt pentru ca relațiile dintre ele și obiectiv să nu rămînă periferice. În cazul de față, la un moment dat, sursele nu au mai putut stabili contacte cu obiectivul, tocmai pentru că relațiile nu erau prea apropiate.

- Găsirea celor mai adecvate momente rezultate din schimbările survenite în situația operativă și acționarea imediată în funcție de acestea.

- Utilizarea mijloacelor speciale, cu toate greutățile ce le implică mediul rural, care, împreună cu contactarea lui V. D. au fost decisive în soluționarea cazului de care ne ocupăm.

Determinarea elementelor ostile de a-și recunoaște faptele și de a renunța la acțiuni dăunătoare este cea mai importantă sarcină a ofițerului de securitate.

Lt. colonel **Gheorghe COSTE**

SPIONAJ ȘI TRĂDARE ÎN ELVEȚIA

◆ „Florile sînt veștejite“ — cazul Frauenknecht

Cazul cel mai senzațional de spionaj economic, cu efect militar internațional brizant, a fost operația serviciului secret israelian de intrare în posesia planurilor mecanismului de transmisie al avionului de luptă „Mirage“. Persoanele principale implicate au fost : ALFRED FRAUENKNECHT (născut în anul 1926), inginer la firma „Sulzer“, NEHEMIAH KAIN (alias „ABEL“), colonel în serviciul secret israelian și AL SHWIMMER (alias „BADER“), directorul industriei aeronautice israeliene. Cînd inginerul procurist FRAUENKNECHT bătea la ușa confortabilului apartament din liniștitul hotel Ambasador din Zürich, unde locuiau cei doi israelieni, încă mai spera ca aceștia să fi fost interesați de generatori, turbinele și pompele firmei „Sulzer“. KAIN și SHWIMMER voiau să cumpere, dar cu totul altceva !.

17 luni mai tîrziu, într-o obișnuită dimineață de luni, ALFRED FRAUENKNECHT se scula devreme, ca de obicei, își făcea duș, se bărbierea și dejuna cu soția sa, la 7,30 își părăsea locuința luînd drumul cu un Opel Record în direcția Winterthur.

ALFRED FRAUENKNECHT era întruchiparea cetățeanului sîrguincios și plin de succes : retras și apolitic, promovat pe toate treptele de la tehnician pînă la funcțiile mijlocii, cu un salariu de 4.500 franci bruto pe lună, în vîrstă de 43 ani și cu perspective reale de a fi promovat cît mai curînd vicedirector. El reușise să rezolve totul cu propriile lui forțe și putea să fie mîndru de sine. Ca procurist și șef al serviciului tehnic din secția angrenaje motoare cu reacție din cadrul cunoscutei firme internaționale „Sulzer“ din Winterthur, FRAUENKNECHT era expert în mecanismele de propulsie pentru avioane. El avusese sute de contribuții în acest domeniu important. În afară de asta, ca membru al comisiei de investigare a primei prăbușiri a avionului elvețian „Mirage“, era prins cu treburi pînă peste cap.

In aceeași dimineață de luni, în jurul orei nouă, telefonul de pe biroul de lucru al lui FRAUENKNECHT sună. De la capătul celălalt al firului, se anunța o voce de bărbat care vorbea englezește :

„Is that ALFRED FRAUENKNECHT ?“

„Yes !“

„The flowers have been spoiled“.

Clic. Adică, doar atîta a avut de spus acea voce, iar telefonul a fost închis.

„Florile sînt veștejite“ — acesta era semnalul de alarmă comunicat lui FRAUENKNECHT. Toate ieșiseră pe dos! Încă mai ai timp, băiete, să faci ceva...

Dar „băiatul“, tată de familie și om de meserie, nu era cel care să se sustragă răspunderii ; el știa un lucru pe care nu i-l relatase niciodată soției sale. În după-amiaza acelui 22 septembrie 1969, FRAUENKNECHT l-a chemat la telefon, din precauție, pe unul din experții grupei serviciului de înzestrare (GRD) din Berna, cu care era în relații apropiate de 15 ani. Pretextul pentru acest apel l-a constituit invitarea acestuia pentru a doua zi la o mică discuție. Expertul, care de multă vreme nu mai avea secrete față de omul care lucra la „Sulzer“, i-a răspuns complet nebănuitor : „Știi ce ? Mîine nu se poate. Trebuie să plec urgent la Kaiseraugust să identific noi materiale. Pentru că aici s-a întîmplat ceva diabolic...“.

Acum FRAUENKNECHT era edificat ! S-a hotărît să meargă la directorul lui și la o personalitate din „GRD“ cărora să le povestească totul, în speranța că, probabil, afacerea s-ar putea rezolva fără scandal public. Procuristul știa că era în joc poziția lui socială și frumoasele sale perspective de viitor. Însă ambii săi oameni de încredere se aflau în străinătate. Imediat FRAUENKNECHT a plecat la Berna și l-a pus la curent cu toată problema pe unul din subordonații săi care lucra în „GRD“. Acesta a promis că în ziua următoare îl va informa de urgență pe șeful său. Dar a sosit prea tîrziu ! Cînd s-a prezentat, în birou se afla deja procurorul HANS WALDER.

FRAUENKNECHT s-a deplasat ulterior la Dübendorf, pentru a analiza un detaliu tehnic privind prăbușirea „Mirage“-ului din Buochs. Deja la 20 de minute după începerea ședinței, o secretară i-a înmînat o fițuică : „Sînteți chemat afară“. Scuzîndu-se, inginerul a părăsit încăperea. La ușă așteptau cinci oameni cu fețele împietrite. FRAUENKNECHT n-a trebuit să-i legitimeze ; erau de la „Bundespolizei“ și „Kantonspolizei“ !.

„Domnule FRAUENKNECHT, sînteți arestat !“.

Florile erau, într-adevăr, vestejite. Patru zile mai tîrziu puteai citi în toate ziarele : „Spionaj la Sulzer“. „Mirage“-ul a fost trădat ! „Un inginer a vîndut israelienilor planuri secrete !“, iar procurorul WALDER făcea afirmația : „Acesta este cel mai mare caz de spionaj de după războiul II mondial !“.

. . . Pentru a economisi 10 000 de franci, inginerul FRAUENKNECHT impusese firmei „Sulzer“ ca cele aproximativ 140.000 de planuri privind angrenajul avioanelor „Mirage“, care era construit în Winterthur, să fie microfilmate, iar originalele să fie distruse. Cel puțin acesta a fost pretextul pentru ca FRAUENKNECHT să poată intra în posesia planurilor originale de mărimea unui cearșaf. Ca să facă filme duble n-ar fi mers, întrucît „Sulzer“ dispunea de un sistem de securitate

bine pus la punct. Fiecare fotogramă trebuia identificată cu exactitate și bine motivată.

Era pe vremea cînd generalul de Gaulle, mînios pe israelieni din pricina unor acțiuni de represalii de pe aeroportul din Beirut, a instituit embargoul de arme împotriva Israelului. Ca urmare, se interzicea exportul către această țară a avioanelor „Mirage“, inclusiv a celor achitate, dar nelivrate încă, precum și a oricăror piese de schimb. Trupe înarmate au blocat vasele și avioanele de transport deja încărcate. Într-o astfel de situație disperată, experții israelieni în problemele avioanelor de luptă și-au adus aminte de micul prieten elvețian pe care-l cunoscuseră cu prilejul întîlnirilor regulate la Paris ale tuturor cumpărătorilor licențelor „Mirage“ și cu care ocazie se făcea un schimb de experiență pînă în cele mai mici detalii, care uneori durau ore întregi. Israelienii au simțit că FRAUENKNECHT nutrea o vie simpatie pentru țara lor, fapt pe care l-au și semnalat serviciului lor secret. În acest chip NEHEMIAH KAIN, șef al serviciului secret israelian pentru Europa occidentală cu sediul la Roma, și AL SHWIMMER, fondator și director general al uzinelor aeronautice de stat israeliene, au zburat la Zürich la o întîlnire.

FRAUENKNECHT, după prima întîlnire la hotelul Ambasador, a încercat să-i „ajute pe israelieni să ajungă la planurile menționate pe cale legală“. El gîndea că Elveția putea obține în contrapartidă prețioasele informații ale israelienilor despre sistemul de intrare în acțiune a „Mirage“-lor în situație de luptă ; oricum, nici o altă țară nu verificase noul avion de luptă elvețian în situație de război sau în condiții extreme. Evident, departamentul militar elvețian, din motive de neutralitate, a respins această sugestie. După aceea, ALFRED FRAUENKNECHT, după o îndelungată chibzuință, s-a decis pentru cutezătoarea cale ilegală.

În prima fază, el a intrat în posesia celor aproape 2.000 de planuri privind componentele angrenajului, operație încheiată cu succes, pentru că FRAUENKNECHT le-a sustras din biblioteca cu planuri, introducîndu-le în servietă. La intervale regulate, NEHEMIAH KAIN venea de la Roma în Elveția. Cei doi se întîlneau de fiecare dată la Zürich, luînd cina împreună, o dată la „Kronenhalle“, altă dată la o cîrciumă. Fără alte măsuri conspirative, pachetele cu planuri își schimbau stăpînul : FRAUENKNECHT îi dădea lui KAIN planurile, iar KAIN îi returna documentele fotocopiate primite mai înainte. În total au avut loc circa 20 de întîlniri.

Mai dificil au mers lucrurile cu cele aproape 140.000 schițe cu uneltele și dispozitivele necesare producerii acestor componente. Parțial acestea constau din „cearceafuri“ cu dimensiuni 3×2 m, cîntărind în total aproximativ două tone hîrtie ! Dar FRAUENKNECHT a dat dispoziție să fie microfilmate, el luînd apoi originalele sub pretextul că va supraveghea personal distrugerea acestora.

Din două în două săptămîni, la bordul unui microbuz aparținînd unui verișor, FRAUENKNECHT ascundea originalele pe care, chipurile, le transporta la instalația de ardere a gunoiului. Pe drum, FRAUENKNECHT se oprea la un garaj, special închiriat, unde înlocuia pachetele cu materialele destinate arderii cu altele asemănătoare, încăr-

cate cu diverse maculaturi. Acestea din urmă erau consumate de flăcări, pe cînd planurile „Mirage“ ajungeau, în fiecare sîmbătă dimineață, la Kaiseraugust, de unde erau luate de agentul israelian HANS STRECKER, angajat al uzinei constructoare de mașini din Rotzinger. In „Mercedes“-ul său, STRECKER scotea fără probleme peste graniță, în R.F.G., prețioasele documente. Fiind cunoscut de grăniceri și vameși, STRECKER nu a fost niciodată controlat, mai ales că vameșii știau că firma Rotzinger poseda în R.F.G. o filială. Astfel că zilnic puteau fi trecute dintr-o parte în alta planuri. În acest timp, în apropiere de Stuttgart decola de fiecare dată, fără intîrziere, un avion sportiv în direcția Brindisi unde un avion EL—AL special îl și aștepta.

La unul din ultimele transporturi însă, acțiunea perfect pusă la punct a eșuat. Unul din coasociații intreprinderii s-a mirat văzîndu-l pe STRECKER, într-o sîmbătă liberă, în incinta întreprinderii. La rîndul său, STRECKER, băgînd de seamă că a fost văzut de șeful său, a zbughit-o, fără să salute, precipitat. Devenind suspicios, șeful a luat lucrurile în serios. Deoarece STRECKER era fugar din R.D.G., a crezut că la mijloc ar putea fi mîna unui serviciu secret dintr-o țară socialistă și a înștiințat imediat poliția. FRAUENKNECHT a fost condamnat în aprilie 1971 la patru ani și jumătate închisoare. HANS STRECKER a dispărut ; nimeni nu știe unde...

După ispășirea pedepsei, FRAUENKNECHT, în vîrstă de 46 ani, a trebuit să-și reia viața de la început. În anul 1977, în cadrul unui interviu, dădea următoarele răspunsuri :

— Aveți sentimentul că sînteți un spion ?

FRAUENKNECHT :*juridic da, moral nu. Ceea ce am făcut, am făcut pentru Israel, dar nu împotriva Elveției.*

— Ați mai face încă o dată același lucru ?

FRAUENKNECHT : *nu pot spune nici da, nici nu. Vedeți dumneavoastră : atunci israelienii m-au rugat aproape în genunchi ca să le dau planurile, spunîndu-mi că aș fi fost unicul care i-ar fi putut ajuta. Astăzi știu că nimic din toate astea n-a fost adevărat. Dar m-au nimerit ei pe mine mai slab.*

— De ce tocmai pe dumneavoastră ? Sînteți evreu ?

FRAUENKNECHT : *nu, eu sînt catolic.*

— Ori ați trăit mai multă vreme în Israel ?

FRAUENKNECHT : *nu. Abia după ispășirea pedepsei am vizitat pentru prima oară Israelul, la invitația unor particulari. De tînăr am fost impresionat de acest mic stat curajos. În plus, știam că noi, elvețienii, în timpul celui de-al doilea război mondial, ne-am purtat urît față de emigranții evrei la graniță : respingînd o mulțime dintre aceștia, i-am trimis la moarte sigură. Avem multe lucruri de îndreptat față de evrei.*

— Israelienii, în schimb, după ce ați fost arestat și tradus în instanță, v-au părăsit. S-au modificat între timp sentimentele dumneavoastră pentru ei ?

FRAUENKNECHT : *de poporul israelian nu sînt în orice caz dezamăgit. Mai puțin entuziasmat sînt însă de cei cu care am conlucrat în acea vreme. Dar știu că nu mă pot plînge ; cel ce se lasă antrenat sau este prins în activități de spionaj va fi abandonat ca un cartof fierbinte.*

— Să privim puțin în urmă, pe cînd încă nu erați suspectat. Cum ați putut dumneavoastră sau oamenii dumneavoastră de legătură să comiteți o greșeală așa de gravă și să depozitați planurile la o firmă ai cărei coasociați nici nu bănuiau despre ce era vorba ?

FRAUENKNECHT : *aceeași întrebare mi-am pus-o și eu de sute de ori. Răspunsul nu l-am găsit nici pînă azi. Pe atunci nu mă gîndeam la acest risc de securitate. KAIN și un alt israelian m-au luat într-o zi cu ei la Kaiseraugust, mi l-au prezentat pe STRECKER, sfătuindu-mă : „Să nu puneți nici o întrebare. Cu cît știți mai puțin, cu atît mai bine“. Desigur că le-am dat ascultare. Rotzinger aparține doar tot de asociația noastră.*

— Mai mult de un an de zile lucrurile au mers perfect. Dumneavoastră și verișorul dumneavoastră trebuie să fi lucrat deosebit de prudent și cu o mare exactitate...

FRAUENKNECHT : *Desigur ! Eu am cumpărat un autobuz „Volkswagen“ ca să nu bat la ochi cu o mașină închiriată pe o perioadă așa de îndelungată. Am acoperit geamurile pentru a nu se putea privi înăuntru. Ca șofer l-am angajat pe verișorul meu, în care puteam avea încredere. După aceea am făcut rost de același ambalaj pentru pachete și de același șnur, așa cum erau ele folosite la ambalare la firma Sulzer. Apoi, vărul meu făcea curse în toată țara pentru a cumpăra planuri vechi, livrate ca maculatură, de la diverși comercianți de deșeuri. Nu a fost așa ușor să scapi fără să fii suspectat. Însă eu n-am vrut să risc și atunci am făcut în așa fel ca pe timpul arderii pachetelor să nu mai fie de față muncitorii de la cuptoare. Acest lucru a trecut din partea noastră ca un gest amical. Dacă în dimineața zilei de sîmbătă erau de transportat alte planuri îl puneam pe verișorul meu, care nu bănuia nimic, să meargă cu autobuzul „VW“ la Rheinfelden, eu călătorind în aceeași direcție cu Opel-ul meu. La parcare în fața gării, eu preluam autobuzul și-l conduceam pînă la Kaiseraugust unde se afla STRECKER. Să fi condus eu autobuzul direct din Winterthur era riscant : un procurist de la Sulzer într-un autovehicul de livrare putea genera bănuieli !*

— Pentru ce ați preferat transportarea acestor circa două tone de planuri și nu microfilmarea lor în dublu exemplar ?

FRAUENKNECHT : *pentru că nu ar fi fost posibil. S-a mai zis ulterior că măsurile de securitate la Sulzer n-ar fi fost satisfăcătoare și suficiente, dar nu este adevărat. Faptul că eu și vărul meu am putut trece nestînjeniți pe lîngă portar și am putut părăsi arealul uzinei s-a datorat poziției mele de șef de secție în cadrul firmei. Portarul raționa în acest mod : acesta este domnul FRAUENKNECHT, deci lucrurile sînt în ordine. Mai întîi, că nu se putea pătrunde în secția de microfilmare fără legitimație ; în al doilea rînd, se efectua un control riguros asupra tuturor copiilor, în sensul că pentru fiecare microfilm trebuia să semnezi o chitanță. Dacă aș fi microfilmat în dublu exemplar cele*

Conferința Națională a P.C.R. din 16—18 decembrie 1982, Ed. politică, București, 1982, pag. 13—16 ; 31—34 ; 41—56 ; 81—91 ;
— Legea nr. 24/1971 a cetățeniei ;
— Legea nr. 25/1969 privind regimul străinilor în R. S. România ;
— Decretul nr. 121/1978 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne ;
— Ordinele ministrului de interne nr. 000700/1975 ; 000875/1976 ; și D/00120/1979 ;
— Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1984 ;
— Programele de măsuri în acțiunile „Atlas", „Alfa" și „Eterul".

B. Teme specifice

Contrainformații economice

4. **Tema : Sporirea eficienței în prevenirea unor fenomene de natură să afecteze realizarea programului energetic național. Unele cerințe pe linia măsurilor în acțiunile „Atomul" și „Energia".**
— NICOLAE CEAUȘESCU : Cuvîntarea la Plenara C.C. al P.C.R. din 21—22 martie 1984 ;
— Ordinele ministrului de interne nr. 00700/1975 ; nr. 000875/1976 și nr. D/00120/1979 ;
— Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1984 ;
— Programele de măsuri în acțiunile „Atomul" și „Energia" ;
— Lucrarea : „Probleme ale muncii de contrainformații în sectoarele economice", Serviciul editorial, 1977.

Contraspionaj

5. **Tema : Acțiuni ostile ale serviciilor de spionaj sub acoperirea turismului individual. Organizarea muncii informativ-operative pentru descoperirea și controlarea acestora.**
— NICOLAE CEAUȘESCU : Expunere la Ședința cu activul central de partid și de stat din 3 august 1978, broșură, Ed. politică, 1978, pag. 42 ; Raport la cel de-al XII-lea Congres al P.C.R., Ed. politică, 1979, pag. 64—65 ;
— Ordinele ministrului de interne nr. 000875/1976, nr. D/00120/1979 și nr. D/00130/1980 ;
— Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1984 ;
— Lucrarea : „Forme, metode, mijloace de acțiune folosite și categorii de informații căutate de serviciile de spionaj și cercurile reacționare din străinătate în activitatea ostilă desfășurată împotriva R. S. România", Serviciul editorial, 1980 ;
— Publicația „Securitatea" nr. 1/1980, pag. 9 ; nr. 2/1980, pag. 36; nr. 3/1980, pag. 19 ; nr. 4/1980, pag. 11 și 26 ; nr. 2/1981, pag. 28 și 31 ; nr. 3/1981, pag. 3 ; nr. 4/1981, pag. 20.